

Genç Birikim'den...

Değerli Okurlarımız, içinde yaşadığımız şu zaman diliminde gerçekten belki de hesaplarını çok zor verebileceğimiz elim olaylar yaşanıyor. Yani başımızda Suriye'de yaşanan katliama adeta seyirciyiz. Katil Esed Ramazan ayında olduğu gibi Ramazan Bayramında da kan içmeye devam etti. Adeta gözü dönmüş olan Esed fütursuzca katliamına devam ediyor. Tabî ki bunu başta İran olmak üzere Rusya ve diğer bazı ülkelere aldığı cesaretle yapabiliyor. Burada yaşanan insanlık dramından kaçmaya çalışan binlerce Suriyeli de Türkiye ve diğer komşu ülkelere sığınmaya çalışıyorlar. Evlerinden, işlerinden akrabalarından koparak kaçan bu insanların şu an için geleceğe dair bir umutları olmasa da muhalif güçlerin gittikçe artan direnişi Esed'in uykularını kaçırıyor. Ama Rabbimizin vaadi haktır. "Zalimler yakında nasıl bir inkılâpla yıkılacaklarını bileceklerdir."

Suriye'de bu olaylar elbette başta Türkiye olmakla birlikte tüm bölgeyi etkiliyor. Bölgesel dengeleri değiştiriyor. PKK konusunda hem İran hem Suriye'yle daha önceleri anlaşmış olan Türkiye'nin Suriye'ye yaklaşımından dolayı hem Suriye'nin hem de İran'ın PKK'yı kullanmalarını da beraberinde getirdi. Son zamanlarda iyice tırmanan PKK eylemlerinde elbette İran ve Suriye'nin moral ve lojistik desteğinin rolü büyük. Özellikle Gaziantep'te yaşanan bombalama eylemi ol-

mak üzere diğer bölgelerde meydana gelen ve onlarca askerin ölümüne neden olaylar bunun somut göstergeleri.

Ancak bütün bu olaylar gösteriyor ki bölge üzerinde büyük oyunlar ve rekabet sözü konusu. Bölgedeki mazlum halklar ise bu oyunların ve rekabetin kurbanları. Türkiye ise bıyıkları yeni terleyen delikanlı misali büyüklük taslamasına rağmen çok da fazla etkili olamıyor. Özellikle Suriye olaylarının yoğun bir şekilde devam ediyor olması dergimizin gündemini de elbette etkiledi. Çok yoğun bir şekilde Suriye konusu, yazılara konu oldu. Değişik yönleriyle ele alınan yazılarda Suriye konusunda ciddi bir bilgiye ulaşabilirsiniz. Ancak temennimiz Suriye'de Müslümanların galip gelerek bu akan kana son vermesi.

Dergimizde bu ay Harun ARPACI'nın Ramazan ayında itikaf için gittiği Kudüs'te yaşadıklarını anlattığı yazısını da ilginç bir deneyim olması açısından ilgiyle okuyacağınızı ümit ediyoruz.

Eğitim ve İslami konulardaki diğer yazılarımız da elbette her zaman olduğu gibi sizler için hazırlandı ve dergimizdeki yerini aldı.

Sözümüzü daha fazla uzatmadan sizleri Allah'a (c.c.) emanet ediyor, başta Suriye olmak üzere dünyanın her yerinde mücadele eden Müslüman kardeşlerimize Rabbimizden zafer niyaz ediyoruz.

Yıl: 15 Sayı: 160

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İbrahim Hakkı Toprak

Genel Yayın Yönetmeni
Ali Kaçar

Yazışma Adresi
İlkiz Sokak No: 22/B
Sihhiye - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri
İlkiz Sokak No: 22/B
Sihhiye - ANKARA
Tel : (0312) 229 67 18
Fax: (0312) 229 67 19

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Sistem Ofset
Strazburg Cd. No: 7/A
Sihhiye - ANKARA
Tel: (0312) 229 18 81

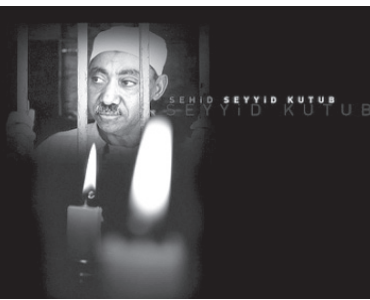
Baskı Tarihi:
10.09.2012

genc
BİRİKİM

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

Abone Şartları:

Yurtiçi abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 24.00 TL'yi Yurt dışı abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 35.00 TL'yi Yapı Kredi Bankası, Sihhiye Şubesi (Şub. Kod. 309, Hes. No: 69405472) no'lu hesaba veya Ramazan DEMİRHAN 6157119 no'lu posta çeki hesabına yatırmanız ve Posta Çeki alındı belgesinin fotokopisini ve adresinizi İlkiz Sokak No: 22/B Sihhiye /ANKARA adresine göndermeniz yeterlidir.

Bu sayımızda...

3

İran-Suriye İlişkileri ve Suriye'deki Halk Direnişi

Ali KAÇAR

8

Türkiye ve İran'a Yakışan 'Adil Devlet-Hakem Devlet' Olmaktır

Süleyman ARSLANTAŞ

12

Halep İki Ateş Arasında (Rober Koptaş'ın İzlenimleri)

Aktaran: Celal SANCAR

18

Şehâdetinin 46. Yılında Büyük Dâvâ Adamı: Şehid Seyyid KUTUB - II

Ubeydullah TOPRAK

24

Yalın Gerçek Ölüm

Hayriye BİCAN

26

Zalimler Devrilirken Suriye ile İmtihanımız

İdris GÖKALP

30

Kudüs Bizimdir

Harun ARPACI

36

Orta Doğu'da Devrim! Suriye Sadece Bir Başlangıçtır

Çev: Genç Birikim

38

Türkiye'nin Suriye Bataklığına ve İç Savaşa Zorlanması

Çev: İsmail CEYLAN

40

Genç Birikim Derneği'nde Bayramlaşma

Genç Birikim

44

Basından Seçmeler

Derleyen: Aysel ARPACI

48

İslam'da Tesettür - I

Hicret İMAMOĞLU

54

Aile: Bireyden Cemaate, Düzensizlikten Nizama, Günahlardan İbadete Geçiş - I

Yalçın YILDIRIM

60

Hâl Dili

Fatih PALA

62

Aslan Yavrusuna Mersiye

Ebu Bekir DUCANE

64

Hoşnut Kalacaksınız

Ali GÜVENDİ

İran-Suriye İlişkileri ve Suriye'deki Halk Direnişi

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

İran'da Şah'ın yıkılışına ve Afganistan'da Sovyetler Birliği'nin kovulmasına götürülen 1979'daki halk ayaklanmaları, sadece Türkiye'de değil, İslam dünyasının tamamında ve hatta bütün dünyada umutsuzluğa kapılmış mazlum ve mahrum halklarda bir umut, bir heyecan meydana getirmişti. Çünkü yenilmez, baş edilmez olarak bilinen dünyanın iki emperyal süper ülkesi, tabiri caizse yalın ayaklılar tarafından mağlup edilmiş, tılsımları bozulmuş ve yenilmezlik efsaneleri yerle bir edilmişti. Afganistan'da, Sovyetler Birliği'nin Afganlı mücahitler, İran'da Amerika Birleşik Devletlerinin de İranlı Müslümanlar tarafından kovulmuş olması, gerçek anlamda bir devrim/inkılâp olarak tarihteki yerini almış ve özellikle de İran devrimi bir milat oluşturmuştur. İran'da devrimin silahsız gerçekleştirilmiş olması, bu devrime bambaşka bir anlam ve önem kazandırmıştır.

O dönemleri yaşayan bizim yaşitlarımız, emperyal küfre, şirke ve işgale karşı verilen mücadelenin kitlelerde meydana getirdiği umutla yatıp kalkar olmuşlardı. Devrimin kahramanları dilimizden düşmez ve onlar için, onların muzaffer olması için sürekli dua edilirdi. İçinde yaşadığımız totaliter, egemen Kemalîst sistemin bütün baskılarına rağmen yapılan her eylemde, bu kahramanlar sloganlaştırılır ve hatta 'İran, Afganistan, sıra sende Türkiye' türü ya da benzeri sloganlar eksik olmazdı dillerimizde! Hayallerimizi, rüyalarımızı süslerdi bu iki ülke ve bu ülkelerde verilen mücadeleye!

Afganistan'da, Sovyetler Birliği'nin kovulmasından kısa bir süre sonra mücahidlerin kendi aralarındaki kavgaları, birbirlerini katletmeleri sadece umutlarımızı değil, hayallerimizi de söndürmüştür. Çünkü Müslümanlar kardeşlerdir ayeti ve benzeri diğer ayet ve Hadis-i Şeriflere rağmen Müslümanların birbirlerini katletmeleri emperyal tağuti ve şeytani rejimleri sevindirmekten başka bir şey

yaramıyordu: üstelik her iki taraftan ölenler de, öldürenler de kendilerini İslam'a nispet etmekteydi. 'Devrim kendi evlatlarını yer' sözünü gerçekleştircesine, düne kadar Sovyetler Birliği'ne karşı mücadele eden Müslümanların daha sonra birbirlerini katletmeleri anlaşılır gibi değildi, ama maalesef bu, kahredici bir şekilde devam etmekteydi. Daha sonra, Afganistan'da birbirlerine karşı savaşan bu gruplara karşı Molla Ömer başkanlığında, Pakistan'da medreselerde okuyan gençlerden oluşan 'Taliban'lar 1994'de harekete geçmiş ve bütün bu grupları bir tarafa iterek ya da boyun eğdirerek yönetimi ele geçirmiştir. Taliban ile ilgili lehte ve aleyhte çok şey söylenmiş ve halen de söylenmektedir. Aleyhte söylenen bu şeylerin büyük bir kısmı Müslümanları yönlendirme amaçlı emperyal istihbarat örgütlerinin yalan yanlış yaydığı istihbari bilgilere dayanmaktaydı. Elbette Taliban'ın hataları olmuştur, ama herhalde Rusya ya da ABD veyahut CIA güdümünde kurulan Karzai Hükümeti'nden kötü değildi. Ne yazık ki Taliban ile ilgili, emperyal ülke istihbarat örgütleri tarafından gündeme getirilen manipüle edici bu iddiaların tamamı -fâsıkların getirdiği haberlerin araştırılması emrine rağmen- doğruymuş gibi kimi Müslümanlar tarafından kabul görmüştü. Oysa Taliban, kanaatimce bütün yanlışlarına ve hatalarına rağmen bu suçlamaları hak eden bir yapılanma değildi. Daha sonra 11 Eylül olaylarının ardından emperyalist ve küresel terörist ABD'nin tehdit ve zoruyla oluşturulan ve içinde Türkiye'nin de bulunduğu işgalci ve istilacı ülkeler tarafından Afganistan işgal edilerek Taliban yönetimi devrilmiştir. En azından kimi Müslümanlar açısından bir umut olan bu yönetim de uluslararası işgalci güçler tarafından yüz binlerce masum insanın ölümüne ve sakatlanmasına neden olarak, halkına rağmen yönetimden uzaklaştırılmıştır. Ne yazık ki halen bu ülkede bunca katliam, yıkım ve talana rağmen işgal devam etmektedir. Türkiye'nin

Afganistan'da, emperyal işgalci güçlerle birlikte işgalci konumda iken, Ortadoğu'da Tunus'la başlayan halk ayaklanmalarından yana gözükmesi hiçbir anlam ifade etmemektedir. Türkiye, Afganistan'da muharip güç olarak bulunmadığını söylese de, eli kanlı katiller güruhu ABD ve işbirlikçilerine lojistik destek sağlayarak, bu işgalci güçlerle aynı konuma gelmektedir. Tarih ve dolayısıyla Müslümanlar, Türkiye'nin bu durumunu asla affetmeyecektir. Türkiye'nin alnına sürülmüş bu kara lekenin silinmesi, ancak, hemen ve bir an önce Afganistan'daki askerleri çekmesiyle mümkün olabilir. Aksi halde Ortadoğu'daki halk ayaklanmalarına taraftar gözükmesinin de 'işbirlikçilikten' başka hiçbir anlama gelmeyecektir.

İran'da devrim gerçekleştirildikten ve Ayetullah Humeyni Paris'ten Tahran'a 1 Şubat 1979'da döndükten sonra oluşan hava, Sünni'siyle Şii'siyle bütün Müslümanlara, hatta bütün mazlum ülke halkları için bir umudun yeşermesine neden olmuştu. Ayetullah Humeyni'nin, gerek kendisini karşılayan halka ve gerekse daha sonra kendisini ziyaret eden heyetlere yaptığı konuşmalar da diğer coğrafyalardaki Müslümanlar tarafından dikkatle, heyecanla ve peşin bir kabulle izlenmekteydi. Çünkü İran, yenilmez, baş edilmez denilen emperyalist ABD'yi ve işbirlikçisi Şah'ı kendi ülkesinden kovmuş ve yerine İslam'a dayalı bir yönetim kurmuştu. Sadece bu yön bile bizlere heyecan vermeye yetiyor ve artıyordu!

Ancak kısa bir süre sonra başlayan Irak-İran savaşı, bizlerde bir hayal kırıklığı meydana getirmişti. Çünkü bu savaşın da, Afganistan'da mücahidlerin birbirleriyle savaşmalarının arkasında da emperyal işgalci güçler bulunmaktaydı. Acaba, Müslümanlar, bir ülkeyi İslam'a göre yönetmeye, her türlü işgal, istila ve engellemelere rağmen güç yetiremeyecekler miydi? Eğer, her defasında emperyal işgalci güçler, İslami yönetimleri ılımlaştırarak kendi güdümlelerinde birer yönetim haline getireceklerse, o zaman mücadele etmek anlamsızlaşmıyor muydu? Ama buna rağmen yani Irak'ın Sünni (!), İran'ın da Şii olmasına rağmen bütün gücümüzle ve kalbimizle İran'ı desteklemiş ve muzaffer olması için dua etmiştik. Çünkü Saddam, bize göre 17 Temmuz 1968'de akrabası Hasan el-Bekr ile birlikte bir darbeye yönetime geldikleri günden bu yana bazen ABD'nin, bazen de Sovyetler Birliği'nin taşeronluğunu yaparak Iraklı Müslümanlara zulm etmiş ve halen de yapmaktaydı. Çünkü Saddam rejiminin ne İslam'la ne de Sünni'likle bir ilgisi vardı; Saddam, 1943'de Şam'da (Suriye) sosyalist, Arap ırkçıları tarafından kurulmuş Baas Partisi'nin başında bulunmakta idi ve aynı düşüncüyü taşımaktaydı. Dolayısıyla İslam'la, İslami düşünce ile bir ilgisi yoktu. Zaten Saddam Hüseyin kendisi de dâhil Müslümanlardan hiç kimse Irak yönetimini İslam olarak kabul etmemekte idi. Bizlere göre o dönemde, dünyada, eksiğiyle fazlasıyla İslam'la

yönetilen iki ülke vardı; bunlardan birisi İran, diğer ise Afganistan idi. Bazı Müslümanlar İran'ın, bazıları da Afganistan'ın İslamiliğini kabul etmeseler de, böyleydi. İslam'la yönetildiği iddia edilen Suud, Mısır, Ürdün vb. ülke rejimleri ise İslami değildi, ama halkları Müslüman olan ülkelerdi.

Bundan dolayı da Saddam'ın başında bulunduğu Irak Baas yönetimini, yıkılması gereken bir yönetim olarak görüyorduk. Çünkü Saddam Hüseyin, 17 Temmuz 1968'den beri akrabası Hasan el Bekr ile birlikte, 16 Temmuz 1979'dan sonra da yalnız başına, Şii'si ile Sünni'si ile Irak Müslümanlara zulüm yapıyor ve katliamlar gerçekleştiriyordu; özellikle de 16 Mart 1988'deki Halepçe Katliamı bütün bunların tuzu biberi olmuştu. İşte bu ve benzeri başka nedenlerle ve İran'da yeni oluşmakta olan İslami rejime karşı başlattığı emperyal işgalci güçlerin güdümündeki savaş nedeniyle bütün gücümüzle, Saddam yönetimine karşı çıkmaktaydık.

İLK KIRILMA HAMA OLAYLARI İLE BAŞLADI!

Müslümanların İran'a bakışı ve kabullenışı genelde müspet idi. Ancak, İran'ı bütün kalbiyle benimseyen kimi Müslümanlar açısından İran'a bakıştaki ilk kırılma, Suriye'de 2 Şubat 1982'de Nusayri Baas rejimi tarafından gerçekleştirilen Hama katliamı ile başlamıştır. Bilindiği gibi Ayetullah Humeyni 1 Şubat 1979'da İran'a dönmüş, 2 Şubat 1982'de yani üç sene gibi kısa bir süre sonra da Esad yönetimindeki Baas diktatörlüğünce, Hama'da, kimi kaynaklara göre 30, kimilerine göre ise 40 bin masum Hamalı katledilmiş, bir o kadarı da kaybedilmiştir. İran, Müslümanlarla Esad arasında -İran-Irak savaşından dolayı- ne yazık ki, ilahlık taslayan İslam düşmanı Esad'ın tarafını tutmuştur. İran, İhvan ayaklanmasını, Irak'la devam eden savaşında tek çıkış kapısı olan Suriye'yi İran'dan kopartmak amacıyla emperyal Batılı ve Siyonist güçler tarafından kışkırtılmış olarak görmüş ve bu nedenle de Esad diktatörlüğünü desteklemiştir. Aslında İran, bugün de aynı iddiaları tekrarlayarak 20 aya yakın bir zamandır on binlerce insanı katleden ve Suriye'nin tarihi zenginliğini yerle bir eden Beşşar Esad'ı desteklemektedir. İran'ın, azınlık Nusayri diktatörlüğünü destekleme gerekçesi olarak 1982'de de, bugün de gündeme getirdiği bu iddialar doğru değildir. Çünkü Suriye'de İhvan öncülüğünde Nusayri Baas diktatörlüğüne karşı başlatılan kıyam, İran devriminden ya da İran-Irak savaşından sonra başlatılmış bir kıyam değildi. Aslında bu kıyam, 8 Mart 1963'de Suriye'de Baas darbesi gerçekleştiğinden bu yana ve özellikle de 1970'lerden itibaren kesintisiz bir şekilde devam etmektedir. Suriye'de, İhvan öncülüğünde, 1963'de, 1964 ve 1966 yılında başarısız halk ayaklanmaları başlamıştı. 1969 ve 1970'li yıllarda Suriye İhvanı silahlı mücadele yanlısı ve karşıtı olmak üzere iki gruba ayrılmış ve İhvan yönetimine silahlı mücadele yan-

İslâ ekip gelmişti. 1973’de Said Havva’nın öncülüğünde başlayan eylemler daha sonraki yıllarda da artarak devam etmiştir. Mervan Hadid öncülüğünde ayrı bir ekip de uzun zamandan beri silahlı mücadele vermekte idi Suriye’de! Mervan Hadid 1976’da Suriye zindanlarında Esad’ın işkencecileri tarafından işkence ile şehid edilinceye kadar silahlı mücadeleye devam etmiştir. Mervan Hadid’in işkenceyle şehadeti ve Baas diktatörü Esad’ın 1976’da Lübnanlı Müslümanlara karşı Lübnanlı Marunîleri korumak bahanesiyle Lübnan’a girişi ve Müslümanları katletmeye başlaması silahlı mücadeleyi daha şiddetlendirmiştir.

Kısacası Suriye’de, İhvan’ın kıyamı 1982 Hama olaylarıyla ve dolayısıyla İran-Irak savaşında İran’a yardım eden Suriye’yi bundan vazgeçirmeye dönük başlamamıştır. Suriye’ye ve özellikle de Suriye’deki İhvan mücadelesine kabaca göz gezdirenler, bu mücadelenin çok önceleri –yukarıda da belirttiğimiz gibi 1963’de- başladığını görürler. Hama katliamından sonra Said Havva’nın Saddam’a sığınması ve Saddam’ı övücü sözler sarf etmesi asla kabul edilemez. Ancak, İran’ın, emperyal Batılı devletler tarafından kuşatılmışlığını gündeme getirerek İslam düşmanı ve yıllardır Müslümanları katleden Nusayri Rejiminin desteklenmesini savunanlar, neden Baasçı diktatör Esad tarafından özellikle de Hama katliamından sonra Said Havva’nın bu tavrını eleştirmektedirler? Aynı kuşatılmışlık, aynı çaresizlik Said Havva için de söz konusu değil miydi? Bize göre, Said Havva’nın bu tavrı ne kadar yanlış ise, İran’ın, eli kanlı katil Esad’ı 1982’den beri savunması daha çok yanlış ve savunulacak hiçbir tarafı yoktur. Çünkü İran devlettir; üstelik İslami devlet iddiası bulunmaktadır. Hama olayları, İran’ı destekleyen Suriye Nusayri rejimini zor durumda bırakmak için Batılı ve Siyonist güçlerce desteklenmiştir iddiası, içi boş bir iftiradan başka bir şey değildir. Çünkü Hafız el-Esad, bir darbe ile en yakın arkadaşı Salah Cedit’i Eylül 1970’de devirdikten sonra başlangıçta Müslümanların gönlünü kazanmak için geçici bir takım adımlar atmışsa da 1973’den itibaren bu tavrı değişmiş ve 1982 Hama Katliamına kadar geçen sürede, Müslümanlara karşı ölümüne bir mücadele vermiştir. Tekrar belirtelim ki Suriye’de İhvan’ın Esad rejimine karşı mücadelesi İran devrimiyle ya da İran-Irak savaşı ile başlamış değildir. Dolayısıyla İran’ın bu gerekçelerle Suriye’deki İslam’la ve insanlıkla ilgisi bulunmayan azınlık Baas diktatörlüğünü savunması asla kabul edilemez. Çünkü bir Müslüman, ancak Müslümanları kendisine dost edinebilir ve hangi hallerde kâfirlerle işbirliği yapacağı da bellidir. Nitekim Kur’an-ı Kerim’de geçen birçok ayet, bir Müslüman’ın ancak bir Müslüman’ı kendisine dost edineceği, kâfirleri ise asla dost edinmeyeceğini açıkça belirtmektedir. Aşağıda örnek olarak verilen birkaç ayet bile bu gerçeği açıkça teyid etmektedir;

“Zâlimlere asla meyletmeyin. Aksi takdirde Cehennem ateşi size dokunur. Sizin Allah’tan başka dostunuz yoktur. Sonra yardım görmezsiniz.” (Hud, 11/113)

“Kâfirleri dost edinen, Allah’ın dostluğunu bırakmış olur.” (Al-i İmran, 3/28)

“Ey iman edenler, benim ve sizin düşmanınız olanları dost edinmeyin.” (Mümtehin, 60/1)

“Ey mü’minler, mü’min olmayan kâfirlerle dost olmayın!” (Al-i İmran, 3/118; Nisa, 4/144)

“Onlar mü’minleri bırakıp kâfirleri dost edinirler. Onların tarafında bir şeref ve kudret mi arıyorlar? Bilsinler ki şeref ve kudret tamamen Allah’a aittir.” (Nisa, 4/139)

Beşşar Esad’ın da, babası Hafız el-Esad’ın da İslam’la ve Müslümanlıkla uzaktan yakından hiçbir ilgileri yoktur. Her ne kadar baba Esad, Suriye Anayasası’ndaki devlet başkanı Müslüman olmalı şartı dolayısıyla kendisinin de 30 senedir Müslüman olduğunu iddia etmiş, umreye gitmiş, bastırıldığı Kur’an-ı Kerim’in ilk sahifesine kendi resmini koydurmuş ve Şam’ın büyük camilerinde namaz kılmışsa da bu gerçeği asla değiştirmez. Zaten Suriye Müslümanları da bu konuda ikna da olmamışlardır. Hatta Suriye Müftüsü Ahmet Keftaro’nun Hafız el-Esad’ın Müslüman olduğuna şehadet etmesi, Lübnan Emel örgütünün kurucusu Musa Sadr’ın da 1973’de Nusayrılık dâhil bütün Alevilerin (Türkiye’deki aleviler de dâhil) ‘Şii Müslüman’ olduğuna dair verdiği fetva da, Suriye Müslümanlarını tatmin etmemiştir. Bu fetvalara rağmen Suriye Baas Parti ideolojisinin laik, seküler, Arap milliyetçisi olduğu, Esad ailesi tarafından da hiç gizlenmemiştir. Nitekim Beşşar Esad TV’ye çıkıp “Biz Arap milliyetçileri olarak İslamcılara karşı mücadele ediyoruz” dediğini ve bu dediğinin sadece söylemde de kalmadığını Esad hanedanının Suriye’de işlediği katliamlar açıkça göstermektedir.

Irak’ta Saddam nasıl diktatör ve kan içici idiye, aynı şekilde hatta daha fazlasıyla Esad ailesi de (Hafız el-Esad, Rifat Esad, Beşşar Esad, Mahir Esad ve diğer avenesinin tamamı) eli kanlı katil ve kan içicidir. Hiçbir stratejik gerekçe, hiçbir dış politik mülahaza ne Hama katliamı esnasında, ne de 20 yıldır devam eden ve Suriye halkına her gün yeni Hama’lar yaşatan eli kanlı katil Esad’a yardım etmeyi, onu mazur göstermeyi haklı çıkarmayacaktır.

İKİNCİ KIRILMA İSE AFGANİSTAN İŞGALİ İLE YAŞANMIŞTIR!

İran konusunda ikinci kırılma ise Afganistan işgali ile yaşanmıştır. Taliban ile geçinemediğini hiç gizlemeyen İran, Taliban’ın devrilmesi için ne gerekiyorsa onu yapmaya çalışmıştır. Hatta ırkçı ve İslam düşmanı Raşit Dostum’un da içinde bulunduğu Kuzey İttifakı’na Rusya ve Tacikistan ile birlikte

her türlü desteği sağlamıştır. Bu destek sözde de kalmamış, aynı zamanda Kuzey İttifakının denetimindeki havaalanlarına her gün onlarca İran nakliye uçağı ile malzeme taşımıştır. Zaten Taliban'ın, 1994'den itibaren Afganistan'ı ele geçirme mücadelesinde önünde –neredeyse- tek engel olarak İran ve Rusya Bloğu bulunmakta idi. Üstelik İran, 1982'lerden beri Afganistan'daki Şii Hazara'lara özel önem vermiş ve onları İran'da özel eğitime tabi tutmuş ve silahlandırmıştır. İran'ın bu desteği sayesinde Hazara'ların Sovyetler'in Afganistan'dan çekilmesinden sonra kurtarılmış geniş bir bölgeye egemen olması sağlanmıştır.

Kuzey İttifakı, Ekim 2001'de Amerika ve İngiltere'nin Afganistan işgali başlayana kadar Şah Mesud'un doğum yeri olan Penşir Vadisi'ni ve kuzeydoğunun dağlık kesiminde küçük bir bölgeden oluşan ve ülkenin %5'inden azını oluşturan bir alanı kontrol etmekteydi. Dünyayı "bizden olanlar" ve "karşı olanlar" şeklinde ikiye ayıran küresel terör devleti ABD, 7 Ekim 2001 tarihinde Afganistan'a Sınırsız Özgürlük adını verdiği hava taarruzunu başlatmasıyla Kuzey İttifakı'nın etki alanı gittikçe daha da genişlemiştir. Ve nitekim çağın yüz karası insanlık dışı vahşi saldırıya, "Haçlı Seferi'ne başlıyoruz" adını veren George Bush, İran'ın da desteklediği Kuzey İttifakı ile birlikte kısa bir sürede on binlerce Müslüman'ı katlederek Taliban yönetimine son vermiştir.

Taliban devrilip yerine ABD güdümünde CIA pasaportlu Hamid Karzai hükümetinin kurulması herhalde İran'ı sevindirmiştir. İran eski devlet başkanı yardımcısı Muhammed Ali Ebtahi İran'ın, Amerikan'ın Afganistan ve Irak işgalini desteklemekteki rolünü 15.01.2004'te şöyle açıklamıştır; 'Şayet İran'ın desteği olmasaydı Amerika, Afganistan ve Irak'ı bu kadar kolay işgal edemezdi!' Benzeri başka açıklamalar da çeşitli yetkililer tarafından yapılmıştır.¹ İran, daha sonraki süreçte de, ABD güdümlü CIA pasaportlu Karzai Hükümeti'ni siyasi ve ekonomik olarak desteklemeye devam etmiştir. 15 Ağustos 2007'de Kabil'i ilk defa ziyaret eden Mahmud Ahmedinecat, Hamid Karzai ile basın toplantısı düzenlemiştir. Yedi antlaşma imzalanan bu görüşmede Ahmedinecat yaptığı konuşmada: "Biz Afganistan'daki siyasi süreci tüm gücümüzle destekliyoruz. Zira İran, Afganistan'daki güvenliğin tesis edilmesinden ilk etkilenen ülkedir" demiştir. Karzai ise iki ülke arasındaki iyi ilişkiler olduğunu belirtmiş ve el Beyan gazetesinin ifadesine göre: "Elhamdulillah Afganistan komşusu İran ile gerçekten son derece iyi komşudur, yakın bir dost ve bir kardeştir" şeklindeki konuşmuştur.²

10 Mart 2010'da Kabil'i tekrar ziyaret eden Ahmedinecat, Afganistan Cumhurbaşkanı kukla Hamid Karzai ile görüşmüş ve Karzai ile birlikte yaptığı basın açıklamasında "Yabancı güçlerin Afganistan'daki varlığı, Afganistan'daki barışın sağlanması açısından çözüm değil. Çözüm, meşru olan Afganistan hükümeti üzerinden gerçekleşir. İran, Afganistan'ın istikrarının bozulmasında olumsuz rol oynamamıştır. İran, Afganistan halkının ve hükümetinin yanında durmaktadır"³ demiştir.

İran, Karzai hükümetini desteklemekle, ilişkilerini devam ettirmekle, aslında aynı zamanda ABD'nin, Afganistan, hatta Orta Asya ile ilgili çizdiği siyasal çerçeveyi desteklemiş oluyor. Bu ise, kabul edilebilir bir şey değildir. İran'ın, Taliban'ı iktidardan uzaklaştırarak yerine Şii olmasa bile kendi doğrultusunda bir hükümetin işbaşına gelmesi için çabalaması -çok uygun olmasa da- anlaşılır bir şeydir. Ancak İran'ın, Taliban'dan sonra Afganistan'daki siyasi süreci belirleyen ABD'nin işbirlikçisi ve CIA pasaportlu Karzai Hükümetini desteklemesi asla kabullenilemez. Çünkü bu durum, İran'ı, Taliban'ın devrilmesinde ve Afganistan'ın işgal edilmesinde, ABD ile işbirliği yapan bir ülke konumuna getirmektedir. Bu ise, her defasında ABD'ye karşı olduğunu, ABD'yi büyük şeytan olarak gördüğünü söyleyen İran'ın bu iddialarını boşa çıkarmaktadır. Taliban, çok kötü olabilir, birçok hata da yapmış olabilir, ama Taliban, ne ABD ile ne de onun işbirlikçisi CIA'nın maaşlı adamı Karzai ile asla mukayese edilemez. Her şeyden önce Taliban, kurduğu yönetimin İslâmi olduğunu ve İslam şeriatını uyguladığını ve bu konuda da -hatalarına rağmen- ciddi adımlar attığını, tıpkı İran gibi iddia eden bir harekettir. Böyle bir hareketi temsil eden Taliban ile komşu olmayı içine sindiremeyen İran, eli kanlı küresel katil ABD ile ve onun güdümünde kurulan Karzai Hükümeti ile komşu olmayı içine sindiriyor olmasını anlamak mümkün değildir.

ÜÇÜNCÜ KIRILMA NOKTASI İSE İRAK İŞGALİ İLE OLMUŞTUR!

Ortadoğu uzmanı ve dergimizin yazarlarından Süleyman Arslantaş ile dergi adına İran'ın Türkiye Büyükelçisi Firuz Devletabadi ile Mayıs 2006'da bir röportaj gerçekleştirmiştik. Bu röportajda Büyükelçi Firuz Devletabadi'ye sorduğumuz bir sorunun bir bölümü şöyle idi:

"İran'ın ise, İsrail'in en büyük destekçisi ABD ile Afganistan'da ve Irak'ta dolaylı da olsa işbirliği yaptığına dair bir takım haberler var. Mesela Afganistan'da ve Irak'ta İran'ın karşıt olduğu bir rejimin Amerika vasıtasıyla ortadan kalkması ve buna karşılık olarak da İran'ın özellikle Irak'ta ABD'nin işini kolaylaştırdığına dair iddialar var. Bu konuda ne diyorsunuz?"

1 <http://forum.memurlar.net/konu/1090541/>

2 <http://irananaliz.wordpress.com/2010/01/04/iran-taliban-meselesi-ve-bazi-gercekler-i/>

3 <http://www.sde.org.tr/tr/haberler/929/afganistandaki-savas-ucuncu-dunya-savasi-mi.aspx>

Büyükelçi bu sorumuza özet olarak şöyle cevap vermişti; "Aslında Amerika'nın, Irak'taki Saddam'ı ve Afganistan'daki Taliban'ı çökerttiği doğrudur. Fakat bunu İran için bir yarar olsun diye veya İran'ın çıkarlarını korusun diye yapmamıştır. Afganistan'da el-Kaide'nin, Irak'ta da Saddam'ın kendi kontrollerinden çıkması dolayısıyla bu işgal-ler gerçekleştirilmiştir. Bunları İran için yaptığını söylemek çok doğru olmaz. Kendi çıkarları doğrultusunda yaptılar fakat hamdolsun bu kendi zararlarına dönüşmüş oldu..."

Büyükelçiye sorduğumuz sorudaki iddialar, yukarıda da vermeye çalıştığımız gibi bazı İranlı yetkililer tarafından da kabul edilmiş iddialardır. Yani gerek Afganistan'da ABD ile birlikte hareket eden Kuzey İttifakını İran'ın desteklemesi ve savaş malzemesi göndermesi ve gerekse Irak işgalinde, İran'ın etkin olduğu Şii gruplarının (Irak İslâmi Devrim Yüksek Konseyi⁴) ABD ile birlikte hareket etmesi de, bu iddiaları doğrular niteliktedir. Kısacası ABD'nin Irak işgalinde, Iraklı Şii gruplar, Saddam'a karşı ABD'yi desteklemişlerdir. Denebilir ki, on yıllardır kendilerine zulmeden Saddam'a karşı 'denize düşen yılanı sarılır misali' ABD'yi desteklemeyip Saddam'ın zulmünün devamına rıza mı gösterebilirler. Biz, Irak'taki Şii grupların ne Saddam'ın zulmünün devamına, ne de emperyal kâfir olan ve dünyanın birçok yerinde katliam gerçekleştiren ve özellikle de Siyonist İsrail'in ve bölgedeki gerici, diktatör Arap rejimlerinin hamisi olan büyük şeytan ABD'nin işgaline rıza göstermelerini isterdik. Çünkü Saddam'ı böyle vahşileştirerek canavarlaştıran, onu silahla, dolarla destekleyerek İran'a saldırtan ABD ve diğer emperyal işgalci ülkeler değil midir? Üstelik Saddam, sadece Irak'taki mazlumları katlederken, eli kanlı işgalci ABD ve diğer işgalci ülkeler ise, dünyanın dört bir yanında masum ve mazlum halkları; kadın-erkek, yaşlı-genc, hatta henüz dünyaya yeni gelmiş bebekleri acımasızca katletmektedir.

İran, Irak'taki Şii gruplar üzerinde özellikle de Irak İslâmi Devrim Yüksek Konseyi üzerinde etkilidir. Bu konseyin milis gücü Bedir Tugaylarıdır. Bir zamanlar bu milis gücün başında Konsey'in başkanı olan Muhammed Bakır el-Hekim'in kardeşi Abdülaziz el-Hekim bulunmaktaydı. Bedir Tugayları, İran-Irak Savaşı'nda Irak'a karşı İran'ın, Felluce katliamında da Iraklı Müslümanlara karşı işgalci ABD güçleri yanında savaşmıştır. Mukteda es-Sadr'a bağlı olarak faaliyet gösteren milis güç ise, Mehdi Ordusu'dur. Mukteda es Sadr kısa bir süre ABD'ye karşı direnmiş, ama onun direnişi de

çok kısa sürmüştür. Irak'ta ABD emperyalizmine karşı direnen güçler ise sadece Sünni güçler olmuştur. İran ise, kendisiyle birlikte hareket eden Şii grupları bırakın ABD'ye karşı direnişe teşvik etmeyi, tam tersine sessiz kalarak -kimine göre de teşvik ederek- ABD'ye yardım etmelerini sağlamıştır. Saddam'la, Taliban'la komşu olmak istemeyen, onların varlığına tahammül etmeyen İran, işgalci, terörist, emperyalist, İslam düşmanı büyük şeytan ABD ile komşu olmaya fazla ses çıkarmamıştır.

Suriye'de, 1963'den beri, özellikle de 15 Mart 2011'den beri insanlık dışı ve çağın yüz karası bir vahşet sergilenmektedir. Suriye'nin bütün şehirleri, tanklarla, savaş uçaklarıyla yerle bir edilmiş; ekmek kuyruğunda olanlar, evlerine, okullara, camilere ve hastanelere sığınanlar bombalanmış ve tam anlamıyla bir insanlık trajedisi yaşanmaktadır. Gazze'de 22 gün süren Siyonist İsrail'in işlediği vahşetin bir benzerini, eli kanlı katil Esad, kendi halkına karşı işlemektedir. Küfür tek millettir; Esad ile Şaron ya da Netanyahu arasında bu yönüyle hiçbir fark yoktur. Tek fark, Siyonist katiller bu vahşeti Filistinli Müslümanlara, diktatör Esad ise kendi halkına karşı işlemektedir.

Eğer, Suriye'deki ayaklanmalar İran'ın iddia ettiği gibi Siyonist ve emperyal güçler tarafından kışkırtılmış olsaydı, bunca ölüme ve katliama rağmen 20 aydır bu ayaklanmalar devam eder miydi? İran da çok iyi biliyor ki, Suriye'deki halk ayaklanması, yerel dinamiklerden kaynaklanmaktadır. Çünkü Esad ailesi 1970'den beri Suriye halkına aynı zulmü yapmaktadır. 15 Mart'ta 2011'de Dera'da, Mahir Esad'ın gerçekleştirdiği katliamlar bardağı taşıran son damlalar olmuştur.

İran, on binlerce insanın en vahşi şekilde katledildiği bir Suriye rejimine karşı savaşın istenmiyor. Ancak İran'ın, bu zalim diktatörlüğü, halka yönelik katliamları durdurmak için yapacağı çok şeyi vardır. Bunları, daha çok kan dökülmeden, daha çok bebek katledilmeden ve daha çok mü'min kadının tecavüze uğramadan yapmalıdır. Yarın, İran için çok geç olacaktır. Dün, İran'ı bağrına basan Müslüman kitleler, bugün, İran denildiği zaman ürperiyor ve ürküyorsa, İran bunu düşünmelidir. İran bu konuda üzerine düşeni yapınca, ancak, Siyonist ve emperyal güçlerin çokça istediği ve kışkırttığı Şii ve Sünni çatışmasına engel olabilir. Aksi halde, gerisini düşünmek bile, insanı ürpertiyor! Bunun da tek yolu Suriye'deki katliamı durdurmasıdır. Bunca katliamdan sonra buna gücü yeter mi, ya da ne kadar yeter. Bu da ayrı bir meseledir. Ancak İran dâhil herkes bilmelidir ki, küfür devam edebilir, ama zulüm asla devam etmez. Bir gün -er ya da geç- Suriye'deki Nusayri diktatörlüğü son bulacaktır. İran, eğer üzerine düşeni yapmazsa, işte o zaman, bölge halklarında yüzüne bakacak ya da elini sıkacak kimse bulamayacaktır.

4 Irak İslâmi Devrim Yüksek Konseyi'nin ABD güdümünde oluşan Irak Geçici Konseyi'ne üye vermesi ve Konsey'in ruhani lideri Muhammed Bakır el-Hekim'in Irak işgalinden önce 'Saddam Hüseyin'i devirmek konusunda ABD ile işbirliği yapmaya hazır olduğunu' şeklindeki açıklaması ve daha geniş bilgi için bkz: Ali Kaçar, Emperyal Kuşatma ve İslam Dünyası Genç Birlikim yayınları, 1. bsk Haziran 2011, Ankara, s. 162

Türkiye ve İran'a Yakışan 'Adil Devlet-Hakem Devlet' Olmaktır

Süleyman ARSLANTAŞ
sarslantas46@hotmail.com

Osmanlı Devleti 624 yıllık iktidarı döneminde ortaya koyduğu yönetim anlayışı itibarıyla hem içeride hem de dışarıda 'adil devlet-hakem devlet' konumunu muhafaza etmiştir. Bugün hâlâ Kafkaslar, Balkanlar ve Ortadoğu'da Osmanlıya bir hayranlık duyuluyorsa bunun en önemli nedeni bu olsa gerek. Büyük devlet olmak, zengin devlet olmak, fazlaca nüfusa ve toprağa sahip olmakla olunmuyor. Nüfus ve topraktan daha önde gelen ilkeli olmaktır. Şüphesiz ilkeli olmakta tıpkı devlet kavramı gibi soyuttur. Elbette devleti de ilkeli olmayı da somutlaştıran öğelere ihtiyaç vardır.

Ferit Develioğlu'na göre devlet; bir hükümet idaresinde teşkilatlandırılmış olan siyasi bir topluluktur. Dünyanın birçok yerinde bu manada teşkilatlanmış siyasi topluluklar ve onların yaşadıkları devletler vardır. Ama bunların kaçı adil, kaçı hakem devlet ve topluluklardır; önemli olan budur. Adalet, hakemlik sıfatı bunlar neye göre oluşur. Acaba Allahın Resulü (a.s.) ilk Habeşistan hicretine gidenlere hitaben yaptığı konuşmada Necaşi'yi tanıtırken: 'O, adil bir hükümdardı,' derken neye göre adil olduğunu söylemişti? Keza Hz. Ömer hilafeti zamanında toprağı haksız yere istimlak edilen Mısırlı Yahudi'nin şikâyetini dinledikten sonra Mısır valisi Amr İbn As'a bir kemik parçası üzerine yazdığı: 'Nişürevan bizden daha mı adildi?' derken hangi adaletten bahsediyordu? Ve yine İran İslam Devrimi önderi Humeyni bütün dünya Müslümanlarını ve insanlığı adil olmaya çağırırken hangi adaletten bahsediyordu? Ve bugün T.C. Devleti'nin Suriye'ye ilişkin söylem ve eylemlerinde

adil olmak ve hakem devlet olmak ilkesi ne kadar geçerli?

Tabi ki bu soruları uzatabiliriz. Ancak adalet her ne kadar bir dünya görüşü -ideoloji- din gibi temel esaslara göre tarif ve vücut bulsa da, insanın da yaratılışında adil olmakta, isyankâr olmakta, zalim olmakta vardır. Bazen hiçbir dinle-imanla ilgisi alakası olmayan insanların da adil davranışlarına şahit olmaktadır. Çünkü adil olmak bir haktanırlılıktır, dürüstlüktür, doğruluktur. Gerçeği gizlememektir, hakikate şahitliktir. Malum, Filistin topraklarını gasp eden Siyonistler 1948'den beri Filistinlilere yapmadıklarını bırakmadılar ve halen de zulümlerini işletmeye devam ediyorlar. Bilmem hatırlar mısınız, 2003 yılındaydı Gazze ve çeşitli Filistin topraklarında İsrail tankları masum ve mazlum Filistinlileri ezerken ve bu manzaraya nüfusu ve toprağı çok ve keza parası var ama itibarı yok olan birçok yakın ve uzak ülkeler seyirci kalırken; Amerika'dan sırf Filistin'de ezilen mazlumların derdine ortak olmak için gelen Amerikalı ve muhtemelen Hristiyan olan Rachel Correi, Filistinli çocukların ve kadınların ezilmemesi için buldozerin önüne atıldığında onu buldozer operatörü ezdi ve geçti. Geçtiğimiz 28 Ağustos 2012'de o askerin son duruşması vardı. Ve adil(!) İsrail mahkemesi Correi'yi ezeni suçsuz ve Correi'yi ise suçlu buldu, ya da olayın bir kaza olduğu hükmüne vardı. Herhalde Amerika'dan duruşmayı izlemek için gelen yakınları zalimlerden adalet bekliyordu ki; karar açıklandıktan sonra sükkût-i hayale uğradılar. Hatırlar mısınız bilmem, genç bir kız olan Correi ölümünden önce annesinin 'geri dön' çağırısına verdiği

cevabî mektupta: 'Anne! Geri dönemem, burada çocuklar, kadınlar, insanlar ölüme uyanıyor. Eğer dönersem kalbim, aklım burada kalır, uyuyamam, kâbuslar görürüm. Ben burada kalacağım, onların kederini, ıstırabını paylaşarak rahatlayacağım...' diyordu. Evet, Correi'nin bedenini Amerika'ya gitti, kalbi Filistin'de, Filistinli şehitlerin yanında kaldı!

Devlet soyut bir kavram dedik. Onu somutlaştıran öğeler toprak, insanlar, tarih, sanat ve edebiyat ve en önemlisi de bu saydıklarımıza renk veren, şekil veren yönetim ilkesi ve yönetimin ruhudur. Osmanlı adil ve hakem devlet olma refleksini yöneticilerinin, kurucularının inandıkları İslam dininden almışlardı. Zaten bu vasıflarını da İslam'a olan yakınlık ve uzaklıklarına göre yansıttılar. Bugün, Osmanlı'nın bakiyesi olan T.C. Devletinde de yöneticilerin ve yönetilenlerin İslam'a olan yakınlık ve uzaklıkları bu devletin de adil ve hakem devlet olma niteliğini etkilemektedir. Bütün Müslümanların ve İslam'la hükmeden ülkelerin adil olması elzemdir. Ancak yalnızca adil insan ya da 'adil ve hakem' devlet Müslümanlardan ve İslam ile hükmeden ülkelere oluşur tezi yanlıştır. Müslüman olmayanlardan da adil insanların çıkabileceğini keza İslami bir vasfı olmayan dev-

letlerin de adil davranabileceklerini gözden ırak tutmamamız gerekir.

İsterseniz meseleyi biraz daha somutlaştıralım. Malumunuz Osmanlı sonrası Kafkaslar, Balkanlar ve en önemlisi de Ortadoğu paramparça oldu. Üç günlük dünya saltanatı için birçokları insanlıklarını, ruhlarını ya sattılar ya da kaybettiler. Etrafımıza baktığımızda içeride ve dışarıda bunlardan çokça görebiliriz. Osmanlı topraklarında emperyalistlerin tensibi ile oluşan-oluşturulan birçok devletçik ve onların yönetimleri bilhassa Ortadoğu'da emperyalistleri ve onların tetikçilerini (İsrail gibi) tehdit unsuru olarak görmek yerine, kendi halklarını ve onların aidiyetlerini tehdit unsuru olarak görmüşlerdir. İşte Mısır, işte Suriye, Ürdün, Irak ve Suudi Arabistan bunlardır.

İsrail 1948'de kuruldu. 1952'de ihtilal oldu. Nasır, Sedat ve Mübarek bu üçlü çağdaş firavun ve nesli hiçbir gün ciddi olarak işgalci Siyonist rejime kendi halklarına meydan okudukları kadar meydan okumadılar. Ve bunlar özellikle Batı'dan ve Rusya'dan aldıkları silahlarını dış düşmana karşı değil, iç düşman olarak telakki ettikleri kendi insanlarına karşı konuşlandırdılar ve kullandılar. Firavun Sedat 1979'da İsrail ile

yaptığı Camp-David (26 Mart 1979) Antlaşması ile İsrail'in Filistin topraklarını işgaline meşruiyet kazandırırken; FKÖ ve onun lideri Arafat 13 Eylül 1993'de Washington'da Mahmud Abbas tarafından imzalanan Oslo Mutabakatı ile de hem aidiyetini satıyor hem de o aidiyete sahip çıkacak olanları yok etmeyi taahhüt ediyordu. Şeyh Ahmed Yasin, Yahya Ayyaş, İmam Muğniye vb.ni İsrail öldürmedi. Onları Camp-David ile Oslo ile yok etme sözü veren Mısırlı, FKÖ'lü yöneticiler öldürdü...

Yukarıdaki satırlarda bu günkü T.C. Devleti'nin Suriye'ye ilişkin olarak ortaya koyduğu söylem ve eylemlerinde ne kadar 'adil ve hakem' devlet olduğunu sorduk. Doğrusu bu soruya cevap verirken zorlanıyorum. Zira bir birey olarak Türkiye'nin Suriye konusundaki yaklaşımlarını onaylıyorum. Ama 'adil ve hakem devlet olma' ilkesi açısından baktığımda; 'Keşke Türkiye Suriye politikasında hakem devlet olma niteliğini kaybetmeseydi' diyorum. Çünkü Suriye'deki yangın Arap Baharı'nın bir yansıması değil, bu yangın kontrol altına alınamayan ANIZ yangını gibi. Tarım alanı elde etmek isteyen aç gözlü bir köylünün ormanı yakması gibi bir şey.. Tunus, Libya, Mısır evet buradaki yangınlarda belki İsrail'in bir etkisi yok. Suriye yangınında hedef birinci derecede İsrail'in güvenliğidir. Bu arada şunu da belirtmeliyim ki, despot Esat rejimine karşı mücadele eden Suriye halkının samimiyetinden hiçbir şüphem yok. Ama olayın İsrail'in güvenliği adına işgal edilmiş toprakların dışında kurulacak

olan Filistin Devleti için toprak oluşumunu, toprak tedarikini temin için devam eden bir yangın olduğunu göz ardı etmememiz gerekiyor. Keza Amerika'nın pasif kalmasının nedeni de bu olsa gerek. Dünya'nın herhangi bir yerinde Amerika'nın menfaatlerine ters gelen ekonomik, siyasi ve sosyal olaylara Amerika'nın ya da yandaşlarının hemen diplomatik ya da askeri müdahalelerini hep göre geldik. Afganistan'daki Müslüman, Amerika'nın ırzına mı dolandı, Meksikalılar gibi toprağını mı ihlâl etti, ya da Irak'lı Müslüman hangi Amerikalıya zarar verdi de Amerika 1991'den bu yana gök kubeyi Irak'lıların başına yıktı? Panama'nın devrik lideri Amerikan yetiştirmesi Norega yirmi dört saat içerisinde nasıl bir uyuşturucu baronu haline getirildi ve imha edildi?

Türkiye 15 Mart 2011'den bu yana Suriye ile yakından ilgileniyor. Dışişleri Bakanı Davutoğlu'nun deyimi ile son dokuz yılda 62 kez Suriye'ye gitti. Keza 15 Mart'tan Ağustos 2011'e kadar da dokuz kez Suriye'ye gitti. Bu ziyaretlerin hemen hepsinde yakinen biliyoruz ki; 'Hakem Devlet-Adil Devlet' ilkesinin yanında Sayın Davutoğlu kişisel yakınlıklarını da ortaya koymada cimri davranmadı. Keza Beşşar Esad da görüşmelerde Türkiye'den ve Davutoğlu'ndan uzak durmadı. Ama Beşşar Esad'ın dün de bu gün de bu 'ANIZ' yangınına söndürecek ne yetkisi ne de gücü var. Ne yazık ki uluslararası güç odakları ve bölgesel çıkar, güvenlik kaygısı taşıyan bazı bölge ve liderleri de bu yangının sönmesine izin vermiyor. Ame-

rika daha önceki olaylarda gösterdiği duyarlılığı Suriye için gösteriyor mu? Hayır. Niçin? Çünkü Beşşar Esad rejimine ya da Irak'taki Baas rejiminin ikizi olan Suriye Baas'ına karşı olmak İran'ın kontrolündeki Hürmüz boğazını tehlikeye sokar, işgal ettiği Irak topraklarında ürettiği petrolün sevkiyatı aksar, zarar görür. Nuri el-Maliki'nin derdi; iktidarı ve din olarak kabul ettiği mezhebî taassubu.. Ürdün, aslında can derdinde. Ve muhtemelen bu ANIZ ve orman yangınında kabak Ürdün'ün başına patlayacak. İran, İmam Humeyni'nin İslâmi ve insani kaygı ve tasalarının çok uzağında. Onda ki adalet ve hakemlik kimliği bu günkü İran yönetici ve devletinde kutuplara kaçmış bir fener.. İşte tüm bu şartlar içerisinde belki Türkiye Esad yönetimine pasif muhalefet ama aktif hakem olma rolünü üstlenebilir, sürdürebilirdi.. Maalesef şu anda bölgenin iki güçlü devleti, ikisi de farklı şekillerde 'taraf' oldukları için 'hakem' olma konumlarını kaybettiler. Belki bazılarının aklına ismi 'İran İslam Cumhuriyeti' olan İran Devleti'nin Suriye'de akan kanlardan vicdanı sızlamıyor mu gibi bir soru gelebilir. Yok, adına ister İslam devleti, ister demokratik, sosyalist devlet deyin, devletlerin vicdanı olmaz, devletin en genelde dini-imanı da olmaz. Keza Allah devletleri de muhatap almaz. Ahirette devletlerin sorumluluğu da yoktur. Dini-imanı olan, vicdanı olan insanlardır. Dolayısıyla başında ne olursa olsun devletten merhamet beklemeyin. Devleti yönetenlerin aidiyeti, inancı, insan sevgisi, insanlığı ancak devletin görünümü, uygulamasını vicdanlı, adil, hakem konumuna getirir. Hz. Ömer'in de, Yezid'in de başında bulundukları devlet İslam devleti idi. Birisi adaletin, diğeri zulmün sembolü olarak tarihe geçti. Şu anda Türkiye ve İran'ın hakem devlet olma şansı gözüküyor. Özellikle İran, devrimden bu yana yakın komşusu Türkiye'nin tüm uluslararası baskılara rağmen komşuluğunu haleldar edici bir tavra girmemesi ve yine TC. Devletin iki temel ayağı sayılan Türklük ve

Türkiye son aylarda oldukça tahrik ediliyor. Bilhassa fiilen olmayan ama taşeron ve tetikçi olarak varlığını sürdüren PKK'nın çeşitli güç odaklarının güdümünde ortaya koydukları insanlık dışı terör hareketleri gittikçe Türkiye'nin kimyasını bozuyor. İran'ın ve Türkiye'nin kimyasının bozulması her ülkenin de toprak bütünlüğünü tehlikeye sokar. Belki de Türkiye'nin bugün Suriye karşısında 'hakem devleti olma' vasfının fark edilmemesi bu yüzden de olabilir. Ama yine de son bir söz olarak şunu belirtiyim ki; Türkiye ve İran'a yakışan: "Adil devlet-hakem devlet" olmaktadır...

İslam'ın Sünni yorumunu komşuları ile olan ilişkilerine taşıması önemlidir. Oysa buna karşın İran devrimden bu yana evrim geçiriyor. İmam Humeyni devrimi İslam ve tüm insanlık için yaptığı halde ve yine devrimin iç bünyedeki parolası ve ilkesi "Tevhidde Vahdet" iken Humeyni sonrası devrim İran devrimine, şimdi-lerde ise 'Şia' devrimine evrildi. İran'ın olaylara ve insanlara yaklaşımının öznesi İslam olmaktan, İran ve Şia olmaya evrildi. Elbette bu evrilmenin olaylara yansımaları da buna göre olmaktadır. İran'ı yönetenlere ve eğer kaldı ise İmam Humeyni'nin devrim ruhuna inananlara düşen görev yeniden o ruhu canlandırmak, Suriye, Irak, Filistin vd. tüm ülke ve insanlarına insani ve İslâmi perspektifle

yaklaşmaktır. Yoksa Ağustos'un son haftasında Tahran'da gerçekleştirilen bağlantılı 'bağlantısızlar' bloğunun toplantısı İran'a ve yaptıklarına ve de yapamadıklarına meşruiyet kazandırmaz. Keza 'Bağlantısızlar' liderler zirvesinde Mısır'ın yeni devlet başkanı Masri'nin ve yine Lübnan Şii sözcüsünün yaptıkları konuşmalarda İran rejiminin Suriye'deki rejime destek olmasını eleştirmeleri ve mezhep yayılmacılığına son verme çağrısı, Suriye'de akan kanın durdurulması noktasındaki açık seğik ifadeleri İranlı yöneticilerin bir hayli moralini bozdu. Yani İran bu toplantıda da hedefine ulaşamadı.

Evet, Türkiye'ye gelince, Türkiye son aylarda oldukça tahrik ediliyor. Bilhassa fiilen olmayan ama taşeron ve tetikçi olarak varlığını sürdüren PKK'nın çeşitli güç odaklarının güdümünde ortaya koydukları insanlık dışı terör hareketleri gittikçe Türkiye'nin kimyasını bozuyor. İran'ın ve Türkiye'nin kimyasının bozulması her ülkenin de toprak bütünlüğünü tehlikeye sokar. Belki de Türkiye'nin bugün Suriye karşısında 'hakem devleti olma' vasfının fark edilmemesi bu yüzden de olabilir. Ama yine de son bir söz olarak şunu belirtiyim ki; Türkiye ve İran'a yakışan: "Adil devlet-hakem devlet" olmaktadır.. 28.08.2012

Halep İki Ateş Arasında

(Rober Koptaş'ın İzlenimleri)

Bianet'ten Aktaran: Celal SANCAR
sancarcelal@yahoo.com

"Korku ve önyargılar insanı insanın kurdu haline getirirken, devlet televizyonunda dahi verilen büyük saldırganlık gösterisi, Suriye'ye barışın gelmesinin ne kadar zor olduğunun canlı bir ispatıydı."

Rober KOPTAŞ / Halep - Agos
rober.koptas@gmail.com / 01.09.2012

Pazar günü, öğle saatleri. Özenle hazırlanmış ve üzerinde boş yer bırakmamacasına donatılmış yemek sofrasından yeni kalkmışız. Sohbet ediyoruz. Eski günlerden, bugünden ve yarından... Ermenice edebiyatın üretken isimlerinden Doktor Toros Toranyan, çocukluğunda Halep sokaklarında yalınayak, çamurlara bata çıka oynadıklarını anlatıyor. Ayaklarının nasıl yara bere içinde kaldığını... Oğlu yaşındaki Mher Danduryan ise, bir yere çarpıp bir tarafları şiştiğinde, şişik insin diye nasıl üzerine madeni para yapıştırıldığını anlatıyor. Toranyan, "Benim çocukluğumda Mecidiye yapıştırılırdı" diyor. Sohbeti o ana kadar sessizce dinleyen Manuel Keşişyan araya girip "Benim çocukluğumda da Fransız Frangı..." diye ekliyor. Mher başını bir yere vurduğunda ise, üzerinde Hafız Esad'ın resminin olduğu para yapıştırılmış şişen yere. Gayri ihtiyari, Mher'in oğlu Vahe'ye bakıyorum. Suriyeli Ermenilerin bu küçük temsilcisi yaramazlık yapıp kafasını bir yere çarpsa, hangi parayı bastıracaklar acaba başına? Suriye'nin geleceği, önümüzdeki dönemde bu soruya verecek yanıtla şekillenecek.

"Yan yana oturun da bir fotoğrafınızı çekeyim" diyorum. Doktor Toros 80'lerinde, Manuel 60'larında, Mher 40'larında, Vahe ise sadece 7 yaşında. Suriye'nin dört kuşağı bir arada, gülümsüyorlar. Dördünün de başının üzerinde bir soru balonu asılı sanki, havada salınıyor: "Yarınlar ne getirecek? "Vahe, kapıdan içeri girdiğimde, kendisini tanıştırmak için kelime oyunu yapıp "Vahe, Asdvadzbahe" (Vahe, Allah korusun) demişti. Sonda söyleyeceğimi başta söyleyeyim: Sahiden de, bu güzel ülkeyi ve insanlarını, Asdvadzbahe!

Bir filmin içinde olsaydık, o evin salonundaki sakin ve huzurlu öğle yemeği sahnesinde yönetmen kameraya muhtemelen bir pan hareketi yaptıracak ve bizler gülüşüp sohbet ederken, objektifini pencereden hafifçe dışarı doğru çevirerek, oradan gelen patlama ve kurşun seslerine, sokakların ıssızlığına ve sağa sola koşturan askerlere çekecekti izleyicinin dikkatini.

Surp Asdvadzadzin Kilisesi'nde

Suriye'deki ayaklanmanın 18. ayında, Halep'teyiz. Koca bir coğrafyayı hallaç pamuğu gibi atan Arap Baharı'nın etkisiyle ve barışçıl gösterilerle başlayan, ancak Beşar Esad yönetiminin şiddetle karşılık verdiği, zamanla silahlı mücadeleye dönüşen isyan hareketi ülkenin dört bir yanını alev topuna dönüştürürken, daha düne kadar olayları uzaktan izleyen bu kadim kentin insanları, bugün olağanüstü koşullara uyum sağlamaya çalışıyor. Öğle yemeğinin birkaç saat öncesi. Ağustos güneşi damları ve kaldırımları cayır cayır yakarken, yüksek tavanlı, iyi havalandırılan Surp Asdvadz-

Fotoğraf: Rober Koptaş

zadzin Ermeni Kilisesi'nin serinliğinde, yüzlerce insan dua ediyor. Halep'te yaşayan Ermeni Ortodoksların ruhani önderi Başepiskopos Şahan Sarkisyan, ayinin sonunda verdiği vaazda, cemaatine, Suriye'nin bu büyük kriz günlerinde, panik duygusuna kapılmamayı, bireysel çareler aramamayı, iyi organize olarak, yan yana gelecek, toplum yararını gözeterek hareket etmeyi öğütlüyor ve Kitab-ı Mukaddes'te yer alan "Adillerin kökü sarsılmaz" sözünü rehber edinmelerini salık veriyor. Akıllı olmakla bilge olmak arasında önemli bir fark olduğunu söylüyor ve cemaatinden, kendi yararını düşünen akıllılar olmaktansa, ortak yararı düşünen bilgeler olmalarını istiyor.

Sonumuz hayrolsun

Birileri bilgelik sınavından sınıfta kalmış olacak ki, bugünlerde Halep'te dehşet verici bir savaş ortamı var. Şehre geldiğim ilk gün, cep telefonumun çalışmayan Türkiye hattına bir çare bulmak, belki yerel bir hat almak üzere gittiğimiz, merkezdeki Süleymaniye Caddesi'nde, bir-iki kilometre ötede patlayan bir bombanın, benim için yeni, semtin sakinleri için ise son derece aşına sesinden sonra, askerlerin bir arazi aracının kasasında, ellerinde silahlarla hızla yol aldığını görüyorum. Esnaf sokaklara dökülmüş, sesin geldiği yöne bakıyor. Hepsinin bakışlarında derin bir kaygı var. Biri "Her geçen gün artıyor" diyor, "Allah sonumuzu hayretsin." Ne dediğini anlamam için çeviriyorlar. "İnşallah" diyorum; "İnşallah" diye cevap veriyor. Suriye'deki çatışmaları uzun süre uzaktan takip

eden ve çoğunlukla, haberleri Batı medyasının manipülasyonuna bağlayan ve pek de ciddiye almayan Halep ahalisi, Şubat ayında şehrin göbeğinde ilk büyük bomba patladığında büyük şaşkınlık yaşadı. Hemen ardından, muhaliflerin Şam'da, hükümet binalarına yaptığı büyük saldırılar ve kendi kentlerinin banliyölerinde, özellikle Selahaddin'de yaşanan çatışmalar gelince, bu şaşkınlık yerini can ve mal kaybına bıraktı.

Dehşetli pahalılık

Bu kaygıları izleyen ise, günlük hayatta yaşanan inanılmaz değişimdi. Öncelikle para hızla değer kaybetmeye, her şeyin fiyatı artmaya başladı. Örneğin, normal şartlarda 40-50 Suriye Lirası olan benzin, 220 ila 250 Lira civarına yükseldi. Bugün taksiler, taksimetrede yazan tutarın üç katını alıyor. İnternet iki haftadır kesik, telefon hatları da sürekli gidip geliyor. Bütün gıda maddelerinin fiyatı en az ikiye katlandı. Bakkal raflarındaki ürün çeşitliliği giderek azalıyor, raflar boşalıyor. Çünkü şehre dışarıdan mal giremiyor. Alışveriş yaparken sohbet ettiğimiz bir Arap esnaf, "Tüpgazın fiyatı önce 250'den 450'ye çıktı. O zaman çok pahalılık var diye düşünüyorduk. Şimdi 4 bin liraya yükseldi. Ne yapacağımızı bilmiyoruz" dedi. Ne yapmak gerektiğini akşam gezintiye devam ederken anladık. Kaldırımlarda satış yapan seyyar satıcılar, en öne elektrikli ocakları koymuşlar. Öyle ya, tencerenin altı tüpgazla yanmıyorsa, elektrikli ocak ne güne duruyor? Tabii, eğer elektrik varsa, ve iki hafta önce olduğu gibi beş günlüğüne kesilip bütün şehri karanlıkta bırakmadıysa...

Konuştüğüm bir Halepli, "Şu an bulunduğumuz Süleymaniye Caddesi normal zamanlarda kalabalıktan yürümenin neredeyse imkânsız olduğu, şehrin nabzının attığı merkezlerdendir" diyor, "Bugünlerde ise rahatlıkla dolaşabilirsiniz, çünkü kimse evinden çıkmak istemiyor. Bu cadde hiç bu kadar تنها olmamıştı."

'Tenha' kelimesine takılıyorum, çünkü şehrin gördüğüm diğer mahalle ve sokaklarına göre, Süleymaniye Caddesi her şeye rağmen hayatın aktığı, alışverişin devam ettiği, insanların vitrinlere baktığı, bir şeyler aldığı veya öylece dikilip birileriyle sohbet ettiği, kısacası hayatın sürdüğü bir yer. Oysa şehrin birçok yerinde, sokakta yürürken dakikalarca insan görmeyebiliyorsunuz. Halep nüfusunun büyük kısmı, sokağa çıkmaktansa evinde oturmayı tercih ediyor. Çalışan nüfus dahi evde oturuyor, çünkü işyerlerinin çoğu kepenk açmıyor, çalışmıyor.

Orta sınıf da zor durumda

İşyerlerinin açılmaması, bir başka büyük soruna yol açıyor: Maaşla, haftalıkla geçinen emekçi sınıftan insanların parasız kalması... Daha varlıklı, iş sahibi, geliri yüksek kesimler, mevcut birikimleriyle hiç değilse bir süre daha çalışmama dayanabilecekler. Ancak, mütevazı bir hayat süren, geçinmek için çalışıp ücret almak zorunda olan kesim ya kenarda birikimi hiç olmadığı, ya da o birikim olağanüstü ekonomik koşullarda hızla eridiği için, çok daha büyük zorluklarla karşı karşıya kalacak gibi görünüyor. Orta sınıf da hızlı bir şekilde yoksullaşma tehlikesiyle karşı karşıya. Görüştüğüm çok sayıda kişi, gidişat böyle sürerse, Halep'te kısa süre sonra büyük bir gıda sıkıntısı baş gösterebileceği ve çok büyük bir nüfus kesiminin açlık tehlikesiyle karşı karşıya kalabileceği yönündeki kaygısını dile getirdi.

Duvar diplerinden

İnsanların evlerinden çıkmak istememelerinin nedeni, gün ve gece boyu sürekli olarak duyulan çatışma ve bombalama sesleri. Kimse kendini sokakta tam anlamıyla güvende hissetmiyor. Bu durum bazı günlerde daha da yoğun bir şekilde hissediliyor. Öyle zamanlarda, havada asılı duran büyük bir gerilim, sokağa çıkmak zorunda kalan insanların da içgüdüyle sürekli sağa sola bakmasına, kaldırımın ortasından değil duvar diplerinden yürümesine neden oluyor. Şehir merkezinde çok sayıda asker, sokak başlarında, Baas Partisi'nin merkezlerinde veya askeri birimlerde, kum torbalarının ardında, ellerinde silahlarla nöbet tutuyor. Zaman zaman, bacağından veya kolundan yaralanmış, başı

sargılı askerleri veya milis gücü olan Şebbiha üyelerini görmek mümkün. Aynı şekilde, birdenbire bir sokakta, çatışmanın ortasında kalıp, bir kapı aralığına, daha dar bir sokağa veya hasbelkader açık kalmış bir dükkâna sığınmak da, korkutucu olsa da, günlük hayatın bir parçası. Zaten bu yüzden insanlar sürekli birbirleriyle haberleşerek, adeta hava durumundan haberdar olur gibi, o gün hangi mahallelerde çatışma olduğunu öğrenmeye çalışıyor. Gidilmesi gereken yer varsa, rota, çatışma ihtimaline göre belirleniyor ve mümkün mertebe güvenli yollar tercih ediliyor.

Sadece dinsel bir savaş değil

Halep nüfusunun büyük kısmı Sünni. Kentte önemli bir güce sahip olan Hristiyanların çoğu rejimi destekliyor. Benim için merak uyandırıcı olan, bir mezhep çatışması olarak görmeye biraz da alıştığımız bu iç savaşta, Sünni nüfusun muhaliflere yönelik tavrının ne olduğu. Çünkü muhtemelen yarın açısından belirleyici olan, Halep'te çoğunluğu oluşturan Sünnilerin tutumu olacak. Halep ziyareti sonrasında bir günlüğüne gittiğim Beyrut'ta sohbet etme imkânı bulduğum Suriyeli bir siyaset bilimci, Halep'te yaşayan Sünni nüfusun, bir azınlık yönetimi olan Esat rejiminden pek hazzetmese de, var olan ticari ilişkileri ve yaşam düzeninin bozulmaması için, muhalifleri desteklemediğini söylüyor. Muhalif kanattan gelen, Haleplilere "mücadeleye yeterince destek vermedikleri" gerekçesiyle sitem eden açıklama da bu analizi doğruluyor. Özgür Suriye Ordusu çatısı altındaki muhalif güçlerin Halep kentinde bazı bölgeleleri ele geçirmesinin ardından, düzenli ordu, sistemli bir şekilde, muhaliflerin elinde olan veya henüz sızdığı mahalleleri bombalıyor. Uzaktan top veya havan atışı şeklindeki bu bombalamalar, MİG savaş uçakları veya askeri helikopterlerle de destekleniyor. Dolayısıyla, muhaliflerin girdiği bölgeler kısa bir sürede harabe halini alıyor. Halepli bir öğretmen, siyasi olarak yakınlık duyanların bile, muhaliflerin kendi semtlerine gelmesini istemediğini, çünkü evlerinin, mahallelerinin rejim güçleri tarafından yıkılmasından korktuğunu söyledi. Bu, muhalefetin kentte belirli başarılar kazanmış olsa da, bu başarının kısmi kalmasının nedenini büyük ölçüde açıklıyor, önemli bir tespit gibi görünüyor.

Bombalar altında bayram eğlencesi

Halep, aynı zamanda bir mülteci kenti haline almış durumda. Bir taraftan göç veren şehir, özellikle kenar mahallelerden gelen ve yaşadıkları yerler bombalandığı için evsiz kalan on bin-

lerce insana ev sahipliği yapıyor. Şehrin merkezinin daha güvenli olduğuna inanan bu insanlar, kentin çeşitli yerlerindeki 100 kadar okula dağıtılmış durumdalar. Bu okullara bazı insani yardım kuruluşları yardımda bulunuyor. Örneğin Katolik Cizvit tarikatı üyesi rahipler, Halep'te sekiz okulun tüm yükünü sırtlanmış durumda. Müslüman, Hristiyan ve Alevi gönüllü gençlerin desteği ve emeğiyle, bu okullarda her gün iki öğün yemek dağıtılıyor. Sınıflara yerleştirilen aileler, mahremiyetlerinin sağlanması için, perdelerle birbirinden ayrılıyor. Bu okullardan birini ziyaret ettim. Ramazan Bayramı'nın ilk günü, akşam saatleriydi. Gün boyu kentte bayramın havasını solumak mümkün olmamıştı. Zaten kimsenin bayram neşesini duyacak hali de yoktu. Ancak gönüllü gençler okulun bahçesine bir org getirdiler, ses düzenini kurdular ve onlarca çocuğun meraklı bakışları altında müzik yapmaya başladılar. Bir anda ortalık şenlendi. Küçük büyük, kadın erkek, herkes halay çekmeye, dans etmeye başladı. İnsanın yaşama sevinci bu ağır şartlar altında yüzünü birkaç saatliğine de olsa gösterirken, her dinden gençlerin çabasıyla gerçekleşen bu küçük mucize, geleceğin Suriye'sinin hangi temeller üzerinde yükselmesi gerektiğine dair de bir kıvılcım çakıyordu adeta. Bombalar altında dans eden bu insanların gösterdiği gibi, savaş ortamında kaygılar, korkular, gerginlikler üst seviyede olsa da insan hayatı devam ediyor.

Yazının başında sözünü ettiğim türden sofalara, sohbetlere çokça tanık oldum. İnsan evde otururken duyduğu bomba seslerine hızla alışıyor. Bir süre sonra, bombalar sohbeti kes-

mez hale geliyor. Şiddetli bir sarsıntıdan sonra ise, ancak "Bu seferki çok güçlüydü" ya da "Bu sefer nereye düştü acaba?" gibi tepkiler veriliyor ve sohbet kaldığı yerden devam ediyor.

Bir linç manzarası

Ancak, var olan gerilim, ev içlerine kapalı kalmanın getirdiği bunaltı ve geleceğe dair güvensizlik, kaçınılmaz olarak insanların ruh halini etkiliyor. Bu da, ani ve şiddetli sevinç veya üzüntü nöbetlerini beraberinde getiriyor. Bu gelgitli ruh halinin acı bir tezahürüne, 21 Ağustos akşamı tanık oldu Halep. O gün, düzenli ordu, çatışmaların ardından bazı mahalleleri muhaliflerden geri aldı. Gün akşama dönerken, yakalanan muhalifler iki minibüse doldurulup Süleymaniye yakınlarındaki, askeri amaçlarla kullanılan parti merkezine getirildi ve halkın önüne 'atıldı'. Önce bağışmalar duyuldu ve ardından, çok sayıda insan, esirlere tekme ve tokatlarla saldırmaya, tükürmeye, içlerinden bazılarının sakallarını yolmaya başladı. Bu 'zafer'i kutlamak için havaya ateş ediliyor, yakındaki apartmanların balkonlarından zılgıtlar çekiliyor, askerlerin üzerine piring taneleri ve şeker atılıyordu. İnsanlar, bu büyük sevinç gösterisinin karşı taraf üzerinde nasıl bir etkisi olacağını ve belki de daha büyük bir intikamı tetikleyerek şiddeti körükleyeceğini hesaba katmadan, sevinçlerini dışa vuruyordu. Bu yüksek volümlü sevincin bedeli, yarın aynı büyüklükte bir üzüntü olabilirdi. Kimsenin bunu düşünmüyor olması, Suriye'de rejimin ve taraftarlarının bugünlerdeki haletiruhiyesini anlatıyordu. Korku ve önyargılar insanı insanın kurdu haline getirirken, devlet televizyonunda dahi verilen bu

büyük saldırganlık gösterisi, Suriye'ye barışın gelmesinin ne kadar zor olduğunu canlı bir ispatıydı.

"Mayr Kağut" için en zor zamanlar

Halep, Ermeni kültürü açısından da büyük önem taşıyor. Geçmiş yüzyıllarda da önemli bir ticaret ve dolayısıyla çekim merkezi olan şehirde, çok eski zamanlardan beri bir Ermeni nüfus var. Ancak şüphesiz, şehrin Ermenilerle ilgili yakın tarihinin başlangıcını, 1915 ve hemen sonrasında yaşananlar oluşturuyor. Ermenilere yönelik kırım politikasından kurtulabilenlerin en yoğun olarak sığındığı şehirlerden biri olan Halep, soykırım sonrası kurulan ve kurumsallaşan ilk Ermeni topluluğuna ev sahipliği yaptı. Bugün diaspora topluluklarını oluşturan diğer cemaatler, genelde yolu Halep'ten geçmiş kişilerden oluştuğu için, bu kent Ermeni gerçekliğinde 'Mayr Kağut' (Ana Cemaat) olarak anıldı. Üç farklı mezhebin kilise ve okullarının, Ermeni siyasi partilerinin kültürel yapılanmalarının, hemşeri derneklerinin ve okulların var olduğu Halep, diasporada Ermeni kültürünün de en önemli yaşam alanlarından biri oldu.

"1915'ten sonra kabul gördük"

Arap halkının büyük bir hüsnükabulle içerişine aldığı, aç ve yoksul, kılıç artığı Ermeniler, çalışıp didinerek, zamanla hem kendi yaşamsal koşullarını düzelttiler, hem de Suriye vatanına hizmet ettiler. Hristiyan ve Müslüman Arap ahalinin sevgisini, saygısını, itibarını kazandılar. Halep'te sohbet ettiğim Doktor Levon Darakçıyan'ın "Görevli olduğum Arap köylerine gittiğimde beni hep 'Doktor el-Ermen' diye, büyük bir hürmetle karşıladılar, adeta başlarının üzerinde taşıdılar" derken, bu bağın gücü hakkında küçük ama anlamlı bir örnek vermiş oluyor. Bugün tüm dünyadaki Ermeniler, Suriye Ermenilerinin can güvenliği ve geleceği için kaygılanıyor. Ortadoğu'daki gerilim ve çatışmaların, bölgedeki Ermeni yaşantısına son vermesinden endişe ediliyor. Bunun olmaması için çeşitli yardım imkânları araştırılıyor; destek için çareler düşünülüyor. Ancak ne yazık ki, Suriye'de siyasi tarafsızlığını ve silahsız kalacaklarını ilan etmiş olan Ermenilerin yarını, en azından pratikte kendi ellerinde olmayacak ve onların boylarını çok aşan büyük gelişmelere bağlı olacak. Rejim ile muhalefet arasındaki çatışma daha da şiddetlenirse, Ermenilerin de şiddete maruz kalma ihtimali artacak; öyle veya böyle kurulacak yeni Suriye'deki siyasi dengeler ise, Ermenilerin ülkedeki geleceğini belirleyecek.

Saygınlığı korumak

Suriye Ermenileri siyasi tarafsızlıklarını ilan etseler de, tercihlerinin büyük ölçüde Esad rejiminin devamından yana olduğu bir sır değil. Rejimin eğitim kurumlarından geçmiş, devlet medyası tarafından bilgilendirilen halk tabakaları için bu durum anlaşılır olsa da, sorumlu mevkilerde oturanların, Suriye'de yaşanan krize daha geniş bir perspektiften bakarak, Suriye vatandaşlığı temelinde, farklı kesimlerle diyalog kanallarını açık tutan, altı daha iyi doldurulmuş bir tarafsızlık tutumu izlemeleri, daha zekice bir tutum olabilirdi. Halep Ermeni toplumu içinde, muhaliflere sempati besleyenlerin sayısı çok az. Onlar, Ermenilerin, 40 küsur yıllık geçmişi olan Baas rejimine veya Esad ailesine değil, kendilerine 100 yıl önce kucak açan, farklı inançlardan tüm Arap halkına vicdan borcu olduğu, dolayısıyla bu bilinçle hareket etmeleri gerektiğine vurgu yapıyordu. Görünen o ki, Suriye Ermenileri açısından yakın gelecekteki en büyük siyasi sınav, geniş halk kitleleri nezdinde Ermenilerin geçmişten beri sahip olduğu saygınlığın kaybedilmemesi olacak.

Gıda dağıtılıyor

Halep Ermeni toplumu, rejime duyduğu bağlılıktan ileri gelen bir tür siyasi miyopluk nedeniyle, yaklaştığını tespit etmekte epey geciktiği bu zorlu günleri en az zararla atlattırmak için çeşitli çalışmalar başlatmış durumda. Apostolik, Katolik ve Protestan Ermenilerin dini önderlerinin, çeşitli dernek ve örgütlerin yanı sıra gelmesiyle ulusal bir nitelik kazanan ve 'ŞdabOknutyanMarmin' (Acil Yardım Komitesi) adı verilen bir yapı kuruldu. Bu komite, zor günlerde halka gıda dağıtmak için maddi kaynak oluşturmak ve şimdiden çeşitli alımlar yapmak üzere çalışıyor. 20 Ağustos Pazartesi, bu yardımlardan yararlanmak isteyenler için kayıt günüydü ve bir günde 930 kişi kaydedildi. Aynı şekilde, Ermeni Genel Hayırseverler Birliği de (HPIM, Parekordzagan), şu ana dek 750 aileye, koliler içinde, bir ay yetecek miktarda, dayanıklı gıda maddeleri dağıttı. Gıda yardımından yararlanan ailelerin sayısı, Halep Ermenilerinin içinde bulunduğu durumun zorluğuna da işaret ediyor.

Okullara yardım

Suriye'de görüştüğüm Ermenilerin çoğu, yurtdışından ulaşacak yardımlar için en doğru adresin Ermeni okulları olduğu konusunda hemfikir. Halep'teki okullarda öğrenciler, 300 ila 700 dolar arasında yıllık ücret ödüyor. Normal şartlarda ucuz bir ülke olan Suriye'de, bu

Aleppo, Syria

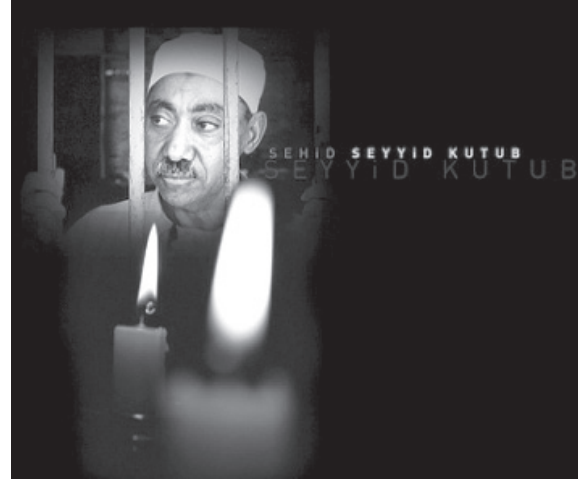
Friday 24th August 2012

önemli bir meblağ. Hele savaş koşulları düşünüldüğünde, aileler için büyük bir yük olacak bu ücretin yurtdışından gelen yardımlarla ödenmesi, pek çok kişiye rahat bir nefes aldırabilir. Ancak, resmi açılış tarihi 16 Eylül olarak açıklanan okulların güvenlik sorunu nedeniyle eğitime start verip vermeyeceği henüz belirsiz. Koşullar değişmezse, okullarda eğitimin başlama ihtimali epey zayıf.

Gidişler kalıcı göçe dönüşebilir

Suriye Ermenilerinin neler yaşadığı, ülkeyi terk edip etmeyecekleri, nasıl korundukları hakkında, çeşitli yayın organlarında türlü haberler yapılıyor. Bu haberlerin pek çoğunun masa başından, yerel koşulları bilmeden üretildiğini ve yanlış bilgiler içerdiğini söylemek gerek. Suriye’de görüştüğüm Ermenilerin çoğu, bu hatalı haberlerden şikâyetçi. Halep’te, geçmişte 80 binleri bulan Ermeni nüfusu, son 30 yıl içinde 40-50 bine düştü. Gidenler çoğunlukla, görece varlıklı ailelerdi. Bugün de, çatışmaların şiddetlenmesinin ardından, öncelikle daha iyi gelire sahip olan ve ellerinde geçerli pasaportu olanlar, hiç değilse olayların rengi belli olana kadar yurtdışına, özellikle Ermenistan’a ve Lübnan’a gitmiş durumda. Bu yolculuklar halen yoğun bir şekilde devam ediyor. Ermenistan’a giden uçaklara bilet bulmak çok zor. Hatta, güvenli olmamasına rağmen, otobüslerle veya

kendi arabalarıyla, karayoluyla, Türkiye sınırını geçerek Ermenistan’a gidenler var. Halep’in Ermenistan konsolosluğuna yaptığım ziyarette, yetkililer bu yıl içerisinde Ermenistan’a 5 bin kişinin gittiğini ifade etti. Bu, cemaat sorumlularının yaptığı açıklamaların aksine, kitlel bir hareketlenmenin söz konusu olduğunu doğruluyor. Ancak, gözlediğim kadarıyla, bu gidişlerin büyük çoğunluğu, hiç değilse şimdilik kalıcı bir nitelik arz etmiyor. Çünkü zaten, ailesiyle gidenlerin sayısı çok fazla değil. Genellikle kadınlar ve çocukların yurtdışına çıkması sağlanırken, erkekler, evlerine ve işyerlerine göz kulak olmak için Halep’te kalıyorlar. Ancak çatışmaların daha uzun sürmesi halinde bu ailelerin tutumunun ne olacağını kestirmek zor. Şahsi gözlemim, savaş koşulları altında kalıcı göçün görece az olacağı, insanların Suriye’de kalmayı tercih edeceği; ancak barışın sağlanmasının ardından, uygun şartların oluşmasıyla, evlerini barklarını satıp yurtdışına gitmenin yollarını arayacağı yönünde. Dolayısıyla Suriye Ermeni toplumunun geleceği hakkında iyimser olmak çok kolay değil, çünkü korku artık bir kez baş göstermiş durumda. Bu kaçınılmaz görünen sonu engelleyecek yegâne gelişme ise, iç savaşın ardından kurulacak yeni Suriye’nin, ilk günden çoğulcu ve demokratik bir raya girmeyle ve Ermenilerin de bu çorbaya kendi güçleri ölçüsünde tuz katmalarıyla olabilir. (RK/EKN)

Şehâdetinin 46. Yılında Büyük Dâvâ Adamı: Şehid Seyyid KUTUB - II

Ubeydullah TOPRAK

B)ESERLERİ:

Seyyid Kutub, çeşitli konularda eserler vermiştir. Daha çok edebî, siyasî, iktisadî, toplumsal, felsefî ve dinî alanlarda eserler te'lif etmiştir. Yayınlanmış yirmi altı (26) kitabı vardır. Bunları salt edebiyat, Kur'an edebiyatı, İslami kültürel ve İslami hareketle ilgili kitaplar, şeklinde tasnif edebiliriz. Bazılarının adını vermekle yetinirken, bazılarını kısaca tanıtaçalış:

**1- Fî Zılâli'l -Kur'ân (Kuran'ın Gölgele-
rinde):** Seyyid Kutub'un en hacimli çalışması ve Kuran'ın tam bir tefsiridir. Kitapta tevhid, İslam, hâkimiyet, davet, hareket, cahiliyye ve ona karşı koyma ve değiştirme gibi konularda düşüncelerini ortaya koymuştur. Muhammed Kutub'un deyişiyle, sahibinin ruhu, bilinci, düşüncesi ve vücuduyla yaşadığı, iman dünyasında yaşadıklarını kelimelerle somutlaştırdığı en büyük eseridir. Kuran'ın her alanda insanı ve toplumu oluşturma amacına uygun olarak yazılmış şaheser bir tefsirdir. Başta Türkiye Müslümanları olmak üzere İslam coğrafyasında Müslümanların yeni bir anlayışla doğrudan Kur'an/İslam'la tanışmaları ve İslam'ın bir hayat nizamı olduğunu öğrenmelerinde başrolü oynayan bir kitaptır.

Tefsirin yazılımı, Kutub'un el-Muslimun dergisinde 1952 yılında Fî Zılâli'l -Kur'ân başlığı altında tefsir olarak ilk makalesini yayınlamakla başlar ve Bakara/103. ayete kadar gelir. Tutuklanmadan önce dergide artık İslam Toplumu Doğru başlığı altında yazar ve Fî Zılal'i ayrıca tefsir olarak yazacağını belirtir. 1952-1954 arasında 16 cüz yayınlanır. 1954 yılında Kutub hapse girer ve tefsiri

tamamlaması tehlikeye girer. Ancak Kutup'la Tefsir yazması konusunda antlaşma yapmış olan Daru İhyai'l-Kütübi'l-Arabiyye yayınevinin hükümetin aleyhine açtığı davayı kazanması üzerine Kutup hapiste tefsiri tamamlar.¹

Seyyid Kutub, **"Kur'an'ın gölgesinde hayat bir nimettir. Bu nimeti ancak tadanlar bilir. Ömrü yücelten, arıtan ve kutsallaştıran bir nimet"**² diye başladığı önsözünde, kendisine bir süre Kur'an'ın gölgesinde yaşamayı lütfeden Allah'a hamdettikten sonra bu yaşantının niteliğini anlatmaya çalışır. Kur'an-ı Kerim'in yaşanmak için indiğini, fert ve toplum tarafından yaşanmadığı takdirde beklenen etkilerinin görülemeyeceğini, nitekim uzun süreden beri Müslümanların Kuran'ı hayatlarından uzaklaştırdıkları için İslâm dünyasında çeşitli sıkıntıların ortaya çıktığını, yeniden Kuran'a dönüşmesi ve onun kılavuzluğunda hayatın İslâmlaştırılması halinde bütün bu sıkıntıların ortadan kalkacağını söyler.

Fî Zılâli'l-Kur'ân ilk defa 1968-1977 yıllarında Türkçe'ye tercüme edilerek on altı cilt halinde yayımlanmıştır.³ 1989 yılında Dünya Yayıncılık, Fî Zılâli'l-Kur'ân'ı on cilt olarak neşretmiştir.⁴ 1991 yılında eserin yeni bir tercümesi heyet tarafından yapılmış, bu tercüme de on iki cilt olarak basılmış

1 Salah Abdulfettah Halidi, Seyyid Kutub Mine'l-Milad İle'l-İstişad, s. 545-548, Daru'l-Kalem, Dimeşk, 1991

2 Seyyid Kutub, Fî Zılâli'l -Kur'ân, c.1,s.13, Hikmet Yayınları, İstanbul,1991

3 Hikmet Yay., 1968-1977, İstanbul. Bekir Karlığa, İsmail Hakkı Şengüler ve M. Emin Saraç tarafından tercüme edilmiştir.

4 Dünya Yayıncılık, İstanbul,1989- 1991. Salih Uçan ve Vahdettin İnce tarafından tercüme edilmiştir.

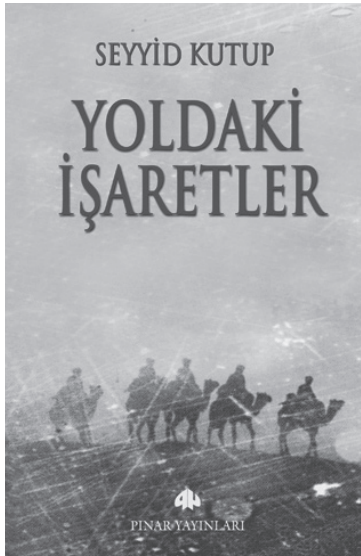
miştir.⁵ Fî Zılâli'l-Kur'ân, Türkçe dışında İngilizce, Fransızca, Farsça ve Urduca, Endonezya, Afgan dillerine de tercüme edilmiştir.

2- Meâlimu fi't-Tarîk (Yoldaki İşaretler): Seyyid Kutub'un sağlığında yayınlanan son kitabıdır. 1964 yılında yayınlanmıştır. İslami hareketin çalışma metodunu açıklamak ve Allah'a davet yolunda yol işaretlerini göstermek üzere yazmıştır. Kahire yakınlarındaki Turra cezaevinde yatarken bölümler halinde yazıp kız kardeşi Hamide Kutub ve Zeynep Gazali aracılığıyla İhvan'a ulaştırdığı bölümlerden oluşmuştur. Tahliye olduktan sonra gözden geçirmiş ve yayınlamıştır.

Yoldaki İşaretler, Seyyid Kutub'un en parlak edebi eseri olup bütün ömrünün ürünü diyebileceğimiz bir kitaptır. Kendisi de kitabının önsözünde kitabın yazılış amacını şöyle ifade etmektedir: **"Yeryüzünün tümünde zorbalığını bütün şiddeti ile uygulayan 'cahiliye' egemenliği son vermeye kararlı 'öncü topluluk'un üstlendiği bu zorlu görevin tabiatını bilmesi, görevinin hakikatini kavraması, amacının asaletini ve çıkacağı bu uzun yolculuğun başlangıç noktasını saptayabilmesi için ona kılavuzluk edecek 'yol işaretleri' gerekir... Bu yol işaretleri öncelikle 'akide'den, yani Kur'an'dan alınmalıdır; Kur'an'ın dünya görüşünden, Allah'ın tarihin şeklini kolay bir biçimde değiştireceği kaynaktan. Yoldaki İşaretler'i işte gelmesi sabırsızlıkla beklenen bu 'öncü topluluk' için yazdım."**⁶

Yoldaki İşaretler, Müslümanların düşüncelerinin netleşmesinde gerçekten büyük etkisi olmuştur. Yazıldığı dönemde Mısır'da ve özellikle de İhvan üzerinde çok etkili olan bu kitap, Seyyid Kutub'un şehid edilmesinden sonra etkisi Mısır'ın sınırlarını da aşmış, sadece İslam dünyasında değil, dünyanın diğer bölgelerinde de etkisini göstermiştir.⁷

Üstad Mevdudi, Yoldaki İşaretler Kitabı ile ilgili olarak şöyle diyor; "Yoldaki İşaretler adlı kitabı okuduktan sonra kendim yazmışım gibi duygu-

landım. Çünkü içindekilerin hepsi de inandığım ve gördüğüm gerçeklerdi."⁸

Yoldaki İşaretler, ilk olarak Türkçeye 1966 yılında Ankara ilahiyat fakültesinden Abdulkadir Şener tarafından çevrilmiş ve günümüze dek pek çok çevirisi yayımlanmıştır.⁹

3- Hasaisu't-Tasavvuri'l-İslami (İslam Düşüncesi): Kutub'un Kur'an üzerinde on yıldan fazla süren araştırma ve incelemesinin hülasası olarak yazılan kitap, 1962 yılında yayınlanmıştır. Kur'an'ın anlatım üslubunu kavrama noktasında et-Tasviru'l-Fenni kitabı bir dönüm

noktası olduğu gibi, İslamı doğru anlama ve kavrama yolunda da bu kitap bir dönüm noktası sayılır.

Kutub, İslam'ın Allah, kâinat, hayat ve insan konusundaki anlayışını ortaya koymaya çalıştığı bu kitabı, fikri ve siyasi olarak aktif hareketin içinde bulunduğu ve İslam anlayışında zirveye ulaştığı bir dönemde yazmıştır. Budizm, Yahudilik, Hristiyanlık gibi bozulmuş dinlerin tasavvurunda ulûhiyet ve rububiyet konusunda yapılan yanlışlardan örnekler verdikten sonra, doğulu ve batılı kültürlerden ve geleneksel kültürümüzü şekillendiren anlayışlardan ve yöntemlerinden uzak Kur'an'ın ortaya koyduğu yalın bir İslam anlayışını ve temel niteliklerini ortaya koymaya çalışır. İslam düşüncesinde rabbanilik, sebat, kapsamlılık, dengelilik, pozitiflik, gerçekçilik ve tevhid özelliklerinin egemen olduğunu, İslam düşüncesini veya tasavvurunu islamın tabiatına yabancı ithal kavramlarla değil, Kur'an'ın kendi kavramlarıyla ortaya koymak gerektiğini, çünkü sıvının içinde sunulduğu kabın şeklini aldığı gibi düşüncenin de içinde sunulduğu yöntemin şeklini aldığını veya ondan etkilendiğini söyler. İslam Düşüncesi adıyla Türkçeye çevrilmiştir.¹⁰

4-Hâza'd-Din (Din Bu): Kutub, bu kitabını zindanda yazmıştır. O dönemde İhvan'a bağlılığından dolayı zindana doldurulmuş gençlerden bazılarının morallerinin bozulduğunu, inançlarının ve güvenlerinin sarsıldığını görür. Bunu telafi etmek

5 Hikmet Yayınları, İstanbul, 1991-1995. Yakup Çiçek, Ali Turgut ve arkadaşlarının oluşturduğu bir heyet tercümesi.

6 Seyyid Kutub, Yoldaki İşaretler, s.14, (Çev: Abdi Keskinsoy), Pinar Yayınları, İstanbul, 2006

7 Ali Kaçar, Yoldaki İşaretler'in İslami Hareketler Üzerindeki Etkisi, Genç Birikim Dergisi, Ekim-2006, s.15-18.

8 H. Kamil Yılmaz, Seyyid Kutub, Hayatı, Fikirleri ve Eserleri, s.157, Hikmet Yay., İst., 1980

9 Pinar Yayınları, İstanbul, 1992; Dünya Yayıncılık, İstanbul, 1997; Özgün Yayıncılık, İstanbul, 2001;

10 Dünya Yayıncılık, İstanbul, 2006 (Çevirenler: Mehmet Çelen/ Resul Tosun/ Hamid Şükrü)

ve gittikleri yolun doğru olup yegâne kurtuluş yolu olduğunu vurgulayarak, morallerini düzeltmeyi ve inançlarını pekiştirmeyi amaçlayarak bu kitabı yazar. Kitapta İslam'ın temel niteliklerini ve insanları nasıl hayra yönlendirdiğini anlatır.

Kutub'un düşünce yapısında eylemci İslam düşüncesi (el-fikru'l-hareki el-islami) aşamasının başlangıcı sayılan kitap, 1960 yılında Kahire'de basılmıştır. İslam'ın tabiatı, özellikleri, insanlık için tek kurtuluş yolu olduğu, olağandışı veya gaybi bir yolla değil, ancak maddi sebepler ve sosyal yasalar çerçevesinde insanların çabalarıyla üstün ve egemen olabileceğini anlatmıştır. Din Bu adıyla Türkçeye çevrilmiştir.¹¹

Bu kitaplarının yanı sıra Seyyid kutub'un 22 eseri daha vardır. Ama biz yerdarlığı sebebiyle burada zikretmeyeceğiz. Arzu edenler dipnottaki kaynaklardan bilgi edinebilir.¹²

C) GÖRÜŞLERİ:

İslam düşünce tarihinin en büyük kahramanları arasında, ismi son yüzyılda en çok telaffuz edilen, en çok iltifata ve de bir o kadar da eleştiriye maruz kalmış bir büyük mütefekkir ve dava adamı olan Seyyid Kutub, fikirleri itibarı ile sadece mensubu olduğu coğrafya ve fikri hareketle sınırlı kalmamış, İslam dünyasında oluşum aşamasındaki birçok İslami harekete etki etmiştir.

Batılı İslam araştırmacılarının çoğuna göre de Seyyid Kutub, militan cihadın öncüsü, bütün dünyadaki Müslüman aşırılık yanlısı hareketlerin manevi babasıdır.¹³ Özellikle 11 Eylül olayları ve Londra patlamalarının ardından şeytani medya aracılığıyla zihinlere kazılmak istenen İslâm=terör denklemi bağlamında sözde "İslâmî terör"ün fikri kaynakları olarak, şehid Seyyid Kutub'un zikredilmesi, son derece anlamlıdır.

Peki Seyyid Kutub'u Firavnî sistemler açısından "tehlikeli" kılan fikirleri nelerdi? Onun 'Amerikan İslâmî' diye isimlendirdiği ılımlı İslâm'ı destekleyen küresel güçlerin, Seyyid Kutub'la alıp veremediği neydi? Niçin dünyanın değişik coğrafyalarında yaşayan farklı ırk ve kültürlerle mensup pek çok İslami hareket bağlısı tarafından adeta ortak bir modeldir Seyyid Kutub?

Bu sorulara cevap sadedinde şehid Seyyid Kutub'un fikir ve görüşlerini ana maddeler halinde zikretmeye gayret edelim:

11 Özgün Yayıncılık, İstanbul,2001

12 T. Diyanet Vak. İslam Ansiklopedisi, 'Seyyid Kutub'Madde- si, c.37, s.66-67, İstanbul,2009; Ayrıca İbrahim Sarmış, Bir Düşünür Olarak Seyyid Kutub, Fecr Yayınları, Ankara,1992

13J.L. Esposito, Kutsal Olmayan Savaş, Sh:77, Oğlak Bilimsel Kitapları, İstanbul, 2003

1- TEVHİD İNANCI: Seyyid Kutub'a göre Tevhid, İslam düşüncesinin dayandığı temel esastır. İslam düşüncesi dayandığı halis tevhid inancı ile yeryüzünde geçerli olan diğer itikadi ve felsefi düşünce sistemlerinden ayrılır.

Tevhid akidesi Yüce Allah'ın insanlığa katıksız bir bağıdır. O, Peygamberler aracılığıyla bu akideyi insanlara tanıtmıştır. Bu akide hiçbir şekilde insanlar tarafından ortaya konulmuş değildir. Onu keşfedinceye, en mükemmel şekle ulaştırmaya kadar; ilim ve sanatlarda olduğu gibi, bu akideyi adım adım keşfetmiş değildirler. Tarihin doğuşundan bu yana bütün Semavi dinlerde, bu akide eksiksiz ve kesin olarak gelmiştir.¹⁴

Seyyid Kutub'a göre, akide meselesi "insan"ın hiçbir zaman değişime uğramayan temel sorunudur. Çünkü akide bu oluş içerisinde onun varoluşsal bir sorunudur. Daha sonra sonunun nereye varacağı sorunudur. Bu oluş ortamında eşya ve diğer canlılarla ilişkisini belirlemenin sorunudur. Sorun insanın bu kâinatın ve bütün canlılar aleminin yaratıcı ile ilişkisi sorunudur. Çünkü akide meselesi varlık ve insanlık meselesidir. Kutub'a göre, akide meselesinin başlıca kurallarını "Uluhiyyet-ubudiyet" (İlahlık-kulluk) ve bunların arasındaki ilişki oluşturur.¹⁵

İnsanlık tarihi boyunca herhangi bir ilahın varlığı hiçbir zaman ciddi bir problem olmamıştır. Uluhiyyet gerçeğinin tasavvuru yani "tevhidin niteliği" ile ilgili konular her zaman için ciddi problem olmuştur. Her zaman için görülen mücadele hak itikad ile batıl inanışlar arasında olmuştur. Bu mücadele son zamanlarda aldatıcı şekli ile görünen; mutlak olarak iman ve mutlak olarak inkâr arasında olmamıştır.

İslam'ın bütün mücadelesi, tümüyle batıl inanışlara karşıdır. Çünkü bu batıl inanışlar mutlak tevhid üzerine yükselmüyordu. İslam ise mutlak Tevhidi insan hayatının temeli haline getirmek için çalışmıştır. İster itikad ve düşünce, ister duygu ve ibadet, ister yönetim ve düzen anlamında olsun, tevhidi insan hayatının temeli haline getirmek ister. Aynı şekilde İslam'ın mücadelesi, Tevhid esası üzerinde yükselmeyen diğer bütün inanış şekilleriyle sürüp gidecektir.¹⁶

Seyyid Kutub'a göre İslam; Sahih ve doğru akidenin ne olduğunu ortaya koyarken şunu açık-

14 Seyyid Kutub, İslam düşüncesi II. Çev: M. Beşir Eryarsoy, İşaret Yay. , İst. 1988, s. 106-128.

15 Seyyid Kutub, Yoldaki İşaretler, Çev. Abdi Kenkinsoy, Pınar Yay., İst., 2003, s.25; Fizilal-il Kur'an, c.5, s.79, (Ter: Emin Saraç-İ. Hakkı Şengüler-Bekir Karlığa), Araştırma, İst., 1992

16 Seyyid Kutub, İslam Düşüncesi II, s.130

ça belirtmiştir: **Tevhid, uluhiyyet, rububiyet, egemenlik ve otoritenin yalnız Allah'a ait kılınması, yalnızca onun uluhiyyetine itikad edilip her türlü ibadetin sadece ona sunulması, onun hâkimiyetinin kabul edilmesi, onun şeriatı ile hükmedilmesi; bütün hukuk düzenleri bir tarafa yalnızca onun şeriatı hükmüne başvurulması esası üzerinde yükselen İslam akidesini sahih akide olarak kabul etmiş ve bütün bunları gerçek din olarak ortaya koymuştur. Allah insanlardan kabul edecekleri yegâne dinin bu olduğunu, bunun dışında kalan her türlü inanç ve yaşayış düzeninin batıl, şirk veya küfür olduğunu belirtmiştir.**¹⁷

Bunun yanısıra şuanda ya da geçmiş zamanlarda cahiliye mensupları ile girilen gerçek savaş; yeryüzü düzeni ve insanların hayat düzeninde Yüce Allah'ın Rububiyeti, düzenleyiciliği ve otoritesinin olup olmaması noktasında cereyan etmiştir. Hâkimiyet hakkının kime ait olacağı, insanları kul edinmek hakkının kime ait olacağı konusu etrafında cereyan etmiştir. Çünkü İslamî düşünüşe göre, hâkimiyet ve teşri; insanları şeriatlarına itaat eden kullar haline getirmek hakkı; uluhiyyetin özelliklerindendir. Allah tarafından indirilmiş herhangi bir delil olmaksızın kim böyle bir hakkı kullanmaya kalkışır; kendisi için uluhiyyet iddiasında bulunmuş olacağı gibi, onun bu iddiasına boyun eğenlerde; onun uluhiyyetini kabul ediyorlar demektir.¹⁸

Böylece Seyyid Kutub'a göre tevhid, açıkça anlaşılmış oluyor ki, yalnız Allah'ın rububiyetini kabul; yalnızca ona ibadet, yalnızca onun hükümlerine boyun eğmek, toplu olarak uluhiyyetin yalnızca Allah'a ait olması anlamına gelir. Ya da terim olarak söylemek gerekirse; Allah'tan başka ilah olmadığına şahadet edilmesi demektir. Allah'ın uluhiyyet ve rububiyetine itaat etmek ise, ibadet şekillerini yalnızca ona sunmak, onun egemenliğini kabul etmek; yalnızca onun şeriatı hükmüne başvurmakla aynı şeydir. Bütün bunlar Allah'tan başka ilah olmadığı inancı anlamının ortaya çıkmasında eşit paya sahiptirler. Allah'tan başkasının egemenliğini kabul eden, ondan başkasının şeriat ve düzenini tanıyan bir kimse; başkası için rububiyeti de kabul etmektedir, ona ibadet etmeyi, onun dinine bağlanmayı da kabul etmektedir. O halde böyle bir kimse için "Allah'tan başka ilah olmadığına şahidlik ediyor" denemez.¹⁹

2- TOPLUMLARIN KONUMU: Kutub'a göre Cahiliyye, insanın insana hükmetmesidir. Çünkü o, kulların kullara kulluğudur. Allah'ın kulluğundan uzaklaşmaktır. Onun uluhiyyetini reddetmektir. Allah'ı bırakıp bazı insanların uluhiyyetini kabul etmek ve onlara kul olmaktır. Dış şekiller değişebilir fakat cahiliyetin özü her zaman devam eder. Tek cümleyle ifade etmek gerekirse Cahiliye; hayatın hangi meselesinde olursa olsun Allah'tan başkasından telakki almak demektir²⁰

Fi Zılâli'l -Kur'ân tefsirinde Maide, 44-50. ayetleri tefsir ederken şunları söylemektedir: "Cahiliye insanın insan üzerine tahakkümü ya da insanın Allah'tan başkasına boyun eğmesi demektir. Allah'ın uluhiyyetini red ve yaratılmışlara kulluk anlamına gelir. Bu anlamda cahiliye yalnızca belirli bir tarihsel dönemi değil, fakat bir durumun, bir ilişki sisteminin adıdır. İslam'ın tamamıyla zıddı ve yeminli bir düşmanı olan cahiliye biçimini alan, insanlar arasındaki bu ilişki sistemi geçmişte olmuştur, bugün de vardır ve gelecekte de olabilir. Her zaman ve zeminde insanlar açık ve net bir tercihle yüz yüzedirler. Ya bütünlüğü içerisinde Allah'ın kanunlarına ya da şu veya bu biçimde insanlar tarafından oluşturulan kanunlara itaat edeceklerdir. İkinci durum söz konusu olduğunda insanlar cahiliye konumunda yer almaktadırlar. İnsanlık bir yol ayırımındadır ve tercih zorunludur: Ya İslam, ya cahiliye. Avrupa ve Amerika'nın sanayileşmiş toplumlarında yaşanmakta olan modern cahiliye ile göçebe Arap toplumunun klasik cahiliyesi özde birdirler. Çünkü her iki sistemde de insanlık, Allah'a değil insanlara teslim olmuştur."²¹

Seyyid Kutub Cahiliyyeyi bu şekilde açıkladık-tan sonra İslam toplumu ve Cahiliyye toplumunu da şu şekilde ifade eder: **"İslam toplumu itikad, ibadet, şeriat (yasama ve yürütme) sosyal ve siyasal nizam, ahlak ve yaşama biçimi olarak İslam'ın topyekün uygulandığı, yaşanıldığı toplum tipidir. Cahiliyye toplumu tipi ise İslam'ın uygulanmadığı ve İslam'ın inanç sisteminin, düşünce yapısının, değerlerinin, ölçülerinin, sosyal ve siyasal sisteminin, ahlak ve yaşama biçiminin yürürlükte olmadığı bir toplumdur."**²²

Başka bir ifadeyle, İslam toplumu kendilerini Müslüman saydıkları halde İslam şeriatını yasa edinmeyenlerin (yaşama biçimi olarak kabul et-

17 Kutub, İslam Düşüncesi II, s.146; Fi Zılâli'l -Kur'ân, c.2, s.304-305.

18 Kutub, İslam Düşüncesi II, s.174

19 Kutub, İslam Düşüncesi II, s. s.188-200; Fi Zılâli'l -Kur'ân, c.2, s. s.236-247.

20 Fi Zılâli'l -Kur'ân, c.4, s.269-270,473.

21 Fi Zılâli'l -Kur'ân, c.3, s.378-379

22 Kutub, Yoldaki İşaretler, s.137, Çev. Abdi Keskinsoy,Pınar Yay., İst., 2003

meyenlerin) meydana getirdiği bir toplum değildir. Bu insanların namaz kılmaları, oruç tutmaları, hacca gitmeleri böyle bir toplumun İslam toplumu olmadığı sonucunu değiştirmez. İlkelilerini bizzat Allah'ın koyduğu, ayrıntılarını Allah Rasul'ünün açıkladığı ilahi nizamdan ayrı olarak bir takım kimselerin kendi isteklerine uygun düşecek biçimde icad ettikleri ve adına "İslam Modernizmi" dedikleri toplum tipi de İslam toplumu değildir.²³

3- BATI'YA BAKIŞ: Ona göre Batı; cahiliye, sömürgecilik, materyalizm, ırkçılık, cinsel sapkınlık, hem sosyalizm hem kapitalizm, laiklik, kiliseyle devletin ayrılması, bir metot ve entelektüel bir yöneliş ve kilise otoritesi karşısında uyanış ve isyandır. Bu uygarlığın kökenleri Hristiyanlıktan ziyade, eski Romalıların hayat felsefelerine dayanır.

Kutub'a göre Batı İslâm'a düşmandır ve insan gerçeğine aykırı olarak şekillenmiştir. Şümülû "sosyal adalet"i gerçekleştirmede zirve olan İslâm'a da yetişememiştir. Çünkü Batı; madde, öldürme, savaş, galibiyet ve tahakküm uygarlığıdır. Müslümanlar için asıl düşman seküler, materyalist, bireyci, Batı'dır. Amerikalıların ve Avrupalıların aralarında menfaat uyuşmazlığı olabilir; ama onların davası "İslâm ülkelerinde hangisinin hâkim olacağı"dır. Bu konuda uyuşmazlığın halledilmesi onlar açısından zor değildir.

İnsan, Avrupa'da olduğu gibi akide düşümünü koparırsa bir başıboşluk, bir sapıklık söz konusu olur. Avrupa düşüncesi, kilisenin gizli-açık baskı ve sultasından kurtulayım derken, dinin sabitelerinin olduğunu vurgulayan "sebat" düşüncesinden de uzaklaşmıştır. Bundan dolayı Avrupa düşüncesi, evrende sabit hiçbir şeyin bulunamayacağını, gerek sistemlerin, gerekse inançların bu durumdan ayrı tutulamayacağını, her türlü eşyanın değişim durumunda olduğunu ve gelişme gösterdiğini kabul etmiştir. Dahası inanç ve sistemlerin temel dayanaklarından birisini oluşturan sebat düşüncesinden kurtulmak için mücadele etmiştir. Kutub, Batı düşüncesini bu davranışından dolayı kınamaz. Çünkü sayısı dörde indirilmiş, efsanelerden yakasını kurtaramamış ve şirkin lekelediği muharref bir Kitaba tâbi olan ya da olduğunu ileri süren ve arzularının peşinden giden din adamlarının kontrolünde bir Kilise ile karşı karşıya kalmıştır.

Kutub'a göre Müslümanlar, beşer hayatının karakterini, onun sürekli yenilenen gereksinim-

lerini tecrübe ile anlayarak Batı medeniyetinin seviyesine ulaşabilirler. Böylece bu medeniyetten reddedeceklerini reddeder, hayat deneyimlerinden kendi medeniyet tecrübelerine denk olan kısmını alırlar. Kutub'a göre İslâm'ın hayat düzeni, sanayi uygarlığını reddetmez. Çünkü bilimsel yönden modern uygarlığı kurma yönteminin temeli ve hareket noktası İslâm'ın yabancısı değildir. İslâm, bilimsel yönden bu uygarlığa beş yüz yıl önce kurulmasında en büyük rolü oynadığı bir eseri gözüyle bakmaktadır. Bu uygarlığın yöntemiyle arasında eski bir barışıklık vardır. Çünkü İslâm'ın hayat düzeni Greklerin soyut teorik felsefesinden nefret etmekte ve onun yerine idealist realizme veya realist idealizme yönelmektedir. İslam pratik ve insanın fitrî yapısına uygun bir dindir. Bu sebeple realist tabiri, İslam'ın insan hayatı için ortaya koyduğu sistemini, en iyi şekilde tanımlayabilir.²⁴

4- NE YAPMALI: İnsanlığa hâkim olan çağdaş cahiliyeden kurtulup gerçek tevhid inancına nasıl sahip olunabilir? Bunu da Seyyid Kutub şöyle açıklamaktadır:

İnsan, insan olma özelliği ile yeryüzünde Allah'ın yasalarına uygun olarak vekâlet görevini yerine getirmekle yükümlüdür. İslam olma özelliği ile de, yeryüzünde cahili sistem dışında, ayrı bir sistem ortaya koymak ve Cahiliyeyi andırmayacak şekilde insanın yeniden doğuşunu gerçekleştirmekle yükümlüdür.²⁵

Kutub'a göre **"Cahiliyenin bütün etkilerinden sıyrılarak ilk neslin dayandığı ve beslendiği saf kaynağa dönülmesi gerekir. Bütün varlığın hakikati, insanî varlığın hakikati, bu iki varlık türü ile gerçek, yetkin ve aşkın olan Allah arasındaki bütün bağlantılar o kaynağa dayandırılmalıdır. Bundan dolayı yaşam felsefemizi, değerlerimizi, ahlaki yapımızı, yönetim metodlarımızı, politika, ekonomi... Bütün hayat dinamiklerini mutlaka bu kaynağa dayandırmak ve oradan almak zorundayız."**²⁶

Kutub'a göre her şeyden önce ilk neslin beslendiği kaynak yalnızca Kur'an idi. Peygamberin sözel ve eylemsel sünneti sadece bu kaynağın pratiğe aktarılmış biçimiydi. Bu nesli, oluşum döneminde sadece Allah'ın kitabına bağlı kılan fak-

24 Murat Kayacan, "Seyyid Kutub'un Batı'yı Okuma Biçimi", Marife: Bilimsel Birikim, cilt: VI, sayı: 3, Konya, 2007, s. 217-246.

25 Kutub, İslam Düşüncesi II, s.258.

26 Kutub, Yoldaki İşaretler, s.22-23

tör, evrensel bir kültürün ve medeniyetin olması değildi; bu tutum çizilmiş bir plan ve amaçlı bir yöntemden kaynaklanıyordu.²⁷

Kutub'a göre gerçekte o dönem, bir daha tekrarlanmayan bir mucize olarak meydana gelmemiştir. O dönem, ilk Müslüman topluluğun harcadığı insan gayretinin sonucudur. O gayrete benzer bir gayret gösterildiğinde bir kez daha gerçekleşmesi daima mümkündür.²⁸

Kutub'a göre, İslam'ın kuramsal temelini akide bazında daha ilk adımda organize ve hareket halindeki bir toplulukta temsil edilmesi kaçınılmaz bir zorunluluktur. İslam ortadan kaldırmayı hedef edindiği hareket halindeki Cahiliye toplumundan bağımsız olarak kendine özgü bir toplum kurmak zorundadır. Söz konusu bu yeni toplumun eksenini, Allah elçisinin kişiliğinde ve ondan sonra gelen, insanları yalnız Allah'ın Rububiyetine, gücüne, egemenliğine ve şeriatına döndürmeyi hedefleyen yepyeni bir yönetim olmalıdır. Ona göre kelime-i şehadetini söyleyen herkes Cahiliye toplumu ile ilgili bütün ilişkilerini kesmeli, onun egemenliğinden çıkmalı, İslam toplumunun egemenliği altına girmeli ve Müslüman bir yönetime entegre olmalıdır.²⁹

5- CİHAD: Kutub'a göre; İslam'da cihad: İslam sistemini getirme, İslam sistemini hayata hâkim kılma fiilidir. İnanç meselesi ise bütün siyasi etkiler ortadan kalktıktan sonra evrensel İslam sisteminin gölgesinde ferdi vicdanen ikna etmeye bağlıdır. Fert ikna olursa boyun eğip eğmemekte hürdür.³⁰

Kutub'a göre; İslam'da cihad inanç içindir. İslam inancını tecavüz ve fitnelerden korumak, bu inancın emrettiği insan hayatıyla ilgili prensipleri ve ilahi kanunları korumak içindir. Cihad yeryüzünde inanç sancağını dalgalandırıp bu sancağa saldırmak cesaretini gösterenlerin daha saldırmadan başını ezmektir. Ta ki bu inanca gönül vermek isteyenler yeryüzünde karşılıklarına dikilecek hiçbir engel olmayacağını bilsinler ve zorlanmadan, hürriyet içinde bu dine girebilsinler.³¹

Kutub'a göre; İslam; kulları, kullara kul olmaktan kurtaran hürriyet buyruğu olup -nefsanî duygulara kölelikte bir çeşit kulluktur- Allah'ın

âlemlerin Rabbi oluşunu gerçekleştirmek için gelmiştir. Bu emrin ilanı her yönüyle beşer otoritesine karşı girilen bir darbedir. Her ne şekilde olursa olsun insanların otoritesi altındaki düzenleri yerle bir etmek demektir. İşte İslam bu önemli görevini yapabilmek için şunları gerçekleştirmek zorundadır. Bu dine boyun eğenlerin üzerindeki zulmü kaldırıp insanların sultanından kurtulduklarını bildirmesi ve her çeşidiyle kullara kul olmaktan kurtulup tek bir ilah olan Allah'a kul olduklarını göstermesi lazımdır. Bu ise ancak bu ilahi emre inanan, onu hayatında yaşayan; put ve putçularla cihad eden, bu dine girmek isteyenlerin karşılaştıkları engelleri kuvvet kullanarak yok eden ve tek kumanda altında imanlı kitlenin yetiştirilmesiyle mümkündür. Ki her ne şekilde olursa olsun Allah'ın ulûhiyetini gerçekleştirmek için kulların kullara kulluğu prensibine dayanan sistemleri yıkması gerekir. **Allah'ın dini hâkim olmalıdır sadece. Şunu da bilmek gerekir ki: Bu din soyut inanç ve sembollerden ibaret olmayıp Allah'ın sultanına boyun eğmek demektir.**³²

Görüşlerini anahatlarıyla özetlemeye çalıştığımız Seyyid Kutub, takdir edileceği üzere İslami söylemin çağdaş kilometre taşlarından. Net edebi üslubu ve çarpıcı öğüt verisi ile eserlerinin ulaştığı binlerce insanın Kur'ânî mesajıyla kendisiyle yorumlandığı bir standart haline gelmiştir. Kutub, eserlerinde ümmeti avuntu ve kuruntulardan uyandırıp çağın karanlığına karşı tevhi-di bilinçle yeniden inşa etmenin temel taşlarını gösterirken, statükonun bozulmasına karşı olan zalimlerin tehditlerine ve karalamalarına aldırmamış, sözünü eğmemiş, kelimeleri gizlememiş, düşüncelerinin yaşaması için kendini feda edip şehadeti seçmiş müstesna bir şahsiyettir. O'nun İslami hareketler ve İslami bilinçlenme süreci üzerine etkisi, düşüncelerinin gücü yanında, ölüm pahasına da olsa inandıklarını tebliğ etmekten vazgeçmemesindeki imrendirici örneklikle de beslenmektedir.

Neticede Seyyid Kutub, bu dine bir nebze olsun imanı olan herkesi etkilemiş büyük bir mütefekkidir. Ama her şeyden öte O, Müslümanlara nasıl düşüneceğini öğrettiği kadar nasıl yaşaması ve nasıl ölmesi gerektiğini de öğreten bir şehadet öğretmenidir. Şimdilerde zalimlerle nasıl uzlaşılacağına projelerinin hazırlandığı ve uygulandığı günümüzde, zalimlerle nasıl hesaplaşılacağına yollarını gösteren şehid Seyyid Kutub'a ne kadar da muhtacız... **(Devam Edecek)**

27 Kutub, Yoldaki İşaretler, s.16-17

28 Kutub, Din Bu, s.49, Çev. Furkan Hocaoglu, Özgün Yay.,İst., 1998

29 Kutub, Yoldaki İşaretler, s.59-60

30 Seyyid Kutub, Cihad, s.48, Dünya Yayıncılık, İstanbul, 2004

31 Seyyid Kutub, A.g.e., s.51

32 Seyyid Kutub, A.g.e., s.64

Yalın Gerçek Ölüm

Hayriye BİCAN

"Her canlı ölümü tadar. Bir deneme olarak sizi hayırla da şerle de imtihan ederiz. Ve siz ancak bize döndürüleceksiniz." (Enbiya-35)

"Nerede olursanız olun ölüm size ulaşır, sarp ve sağlam kalelerde olsanız bile!" (Nisa-78)

Ölüm... Hakikat; hayatın yakıcı hakikati. Açık, net, yalın ve çıplak gerçek. Hiçbir varlığın karşı koyamayacağı, çaresizce boyun eğdiği bir olgu ölüm hakikati. Ama çoğunlukla gözlerin ve kulakların kapatıldığı bir gerçek. Her gün ölüm haberleri duyulur, ölümden konuşulur belki. Ama yakınlarımızdan birisine ulaştığında ancak bizi sarsar ölüm. Ateş düştüğü yeri yakıyor. Ahirete inanıyoruz, ölümün bizim için takdir edildiğini biliyor ve gönülden iman ediyoruz. Ölüm gerçeğini bir şekilde yaşıyoruz, ama ayrılığın hüznü ve burukluğu herkesi sarıyor. Gönüllerin hüznü dayanılmaz bir seviyeye çıktığında, gözlerden yaşlar çağlıyor...

Yaratılan her şey ölümlüdür. Ne kadar azametli, ne kadar kıymetli, ne kadar güzel de olsa yaratılan her şey fanidir. Başlangıcı olan her varlığın sonu da olacaktır. Zaman ölümlüdür. Lezzetler ölümlüdür. Acılar ölümlüdür. Her şey bir gün mutlaka son bulur. Fânîlik mührü vurulan her varlık ölüm şerbetini içer. "Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri gelince ne bir an geri kalırlar ne de bir an ileri gidebilirler." (A'raf-34)

Tüm mevcudat el-muhyi/hayat bahşeden ve el-mümit/öldüren olan Rabbin kullarıdır. Diriltlen ve öldüren malik-i mülk olan Rabbin emrine bo-

yun eğmiştir. Varlık âlemi her an doğar ve ölür. Hayat ve ölüm iç içedir kâinatta. İlkbaharda çiçeğiyle böceğiyle canlanan renk renk açılan yeryüzü bir kez daha doğmuştur, aslında. Bu dönemde yeryüzü toprağıyla suyuyla yaşamının heyecanını ve hazzını adeta iliklerine kadar hisseder. Çiçeklerle bezenen dallar meyve vermeye durduğunda yaz mevsimi tüm sıcaklığıyla başlamıştır. Çeşit çeşit meyve ve sebzeyle sofralarımızı donatan Rabbimize bir kez daha şükretmenin mevsimidir de, aynı zamanda. Yazın yeşil örtüsü yavaş yavaş başak rengine dönerek sararmaya doğru yol aldığı anda, bir bir yaprak dökümü başlar. Sonbahar göz kırmaktadır. Hazan mevsimi hâkimdir, havada. Güzün hüznü gönülleri sarar. Güz yağmurlarıyla başlayan soğuklardan sonra, uğultuyla esen rüzgâr kış mevsiminin habercisidir, artık. Kar tüm berraklığıyla toprağı bembeyaz bir yorgan gibi örttüğünde, tabiat ölüm yalnızlığına ve sessizliğine gömülür.

Allah'tan başka her şey fani. Anlar saniyeler fani. Geçen bir saati geri getirmek imkânsız. Yazlar kışlar gelir geçer. Bayramlar beklenir ama nihayetinde o da biter. Hepsi Rabbin kullarıdır ve O'na boyun eğmişlerdir. Rabbin özlünde sır olarak yarattığı fitrat neyse ona harfiyen uyarak Rabden gelene boyun eğenler. O, ol dediğinde her şey o emre amade olur. Emri ilahi kainata damgasını vurur. Her şey fani sadece O(c.c) Bâki'. "Yeryüzünde bulunan her canlı yok olacak. Ancak azamet ve ikram sahibi Rabbinin yüzü bâki kalacak." (Rahman-26, 27)

İnsanoğluna fanilik gömleği giydirilmiştir. Yaşamın canlılığının içinde ölüm gizlenmiştir, mevzi de konuşlanarak vaktini beklemektedir. Her insan ölümlü nişanlı olarak doğar. Doğum sevincinin yanı

başındadır, ölüm hakikati. Hayat iki nefes arası değil mi. Dünyaya gelen bebek ciğerlerine dolan havayla bir çığlık atar, belki de ayrılığın hüznüyle ağlamaktadır. Ana rahminin güvenli ortamından yabancısı olduğu bir âleme düştüğü için ağlamaktadır, kim bilebilir ki. Küçük yavru ağlarken, dört gözle onu bekleyenler sevinç çığlıkları atar.

Son nefesinin teslimi sırasında tatlı bir gülümsemeyle öbür âleme selam verenin arkasından da, geride kalanların hüznü hıçkırıkları yükselir. İşte hayat iki çığlık arası. İki salâ arası. Doğduğunda kulağına sevinç terennümleriyle okunan ezan ile ölümün ardından hüznüyle okunan, sevdiklerini hüznüyle hayatın asıl gerçeğine davet eden salâ arası. Kundaktan kefene, beşikten tabuta bir yolculuk. Beşikten tabuta kadar geçen zaman, ne kadar uzun olsa da insan yüz sene de yaşasa, ölen için ömrü vefa etmedi düşünce ve duygusu içindedir arkasında bıraktıkları. İnsandaki bu ebediyet isteğini, Rabbi onun içine koymuştur. Yok olmak istemez insan. Allah'a ve ahrete yakinen inananlar, ölümün son ve tükeniş olmadığını bilirler. Ruhlar âleminde başlayan yolculuğunun ana rahmi ve dünya duraklarından sonra kabir kapısındaki yeni bir boyut olduğuna gönülden inanırlar. Müminler için ölüm bir kavuşmadır. Geride kalan dostlar için acı olsa da, sılaya göçen Salih kul için cennet bahçelerinde konaklamadır, ölüm. "Her canlı ölümü tadacaktır. Kıyamet Günü yaptıklarınızın karşılığı size tastamam verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konursa o, gerçekten kurtuluşa ermiştir. Bu dünya hayatı ise aldatma metaından başka bir şey değildir." (Al-i İmran, 185)

İnsan fani. Hayattaki hiçbir şey kalıcı değil. Her şey bir gün mutlaka son buluyor. Gençlik geçiyor. Güzellik ve güç kuvvet bitiyor. Mal mülk, kariyer, unvan ve sıfatlar anlamsızlaşıyor. Dünyada sahip olunanlar tümünce bir şuurla değerlendirilmiyorsa hiçbir fayda sağlamıyor. Ölümü ve hayatı imtihan için yaratan Rabbimiz, fani olarak yarattığı insana bu dünya hayatında gösterdiği tutuma göre ebediyet fırsatını sunmuştur. İmam edip Salih amel işleyenler cennetlerde sonsuz bir hayata kavuşacaklar. Dünyadaki faniliğini insan, Allah'ın emrine uygun yaşayacağı hayatla ebediyette saadete tebdil edecektir, Allahın izniyle. Faniliğin ilacı yalnızca salih amellerdir. Yapılan salih ameller ve güzel ahlaktan başka hiçbir şey insan fayda sağlamaz. "Allah, doğru yolda olanların hidayetini artırır. Allah katında baki kalacak salih ameller, Rabbinin katında hem mükâfat bakımından, hem de sonuç itibarıyla daha hayırlıdır." (Meryem-76)

Ölüm insanlığın ortak kaderidir. Dünyada varlık gösteren her şey ölüm karşısında diz çöker.

Zengin de fakirde, amir de memurda, sultan da vezir de çaresizdir ölüm karşısında Dünyada sahip olunan her şey geçici. Dünya metanını Müslümanca bir bakış açısıyla değerlendirmek gerekir. Ölüm hakikati üzerinden bir şuur geliştirmek dünyaya dair değerlendirmelerimizin doğru yönde olmasını sağlayacaktır. Ölüm şuurunu kazanmak toplum olarak güzel ahlak üzere bir yaşam sürdürmemize de yardımcı olacaktır. Ölümü anmak, akılda tutmak dünyanın geçiciliğine karşı bizi uyacaktır. Ölüm haktır ve her birimizin kapısını bir gün mutlaka çalacaktır. Dünya hayatındaki halimizin keyfiyeti, ahiret hayatında kazanacağımız durumu belirleyecektir. Öyleyse nefse hak mesajla seslenip söz geçirmek gerekli. Dünyanın tüm cazibesine rağmen bir gün mutlaka biteceği nefse anlatılmalı. Hak üzere, ilahi rızaya uygun yol tutulmalıdır. Başka bir kurtuluş yolu yok. "Size verilenler geçici dünya hayatının birer geçimliğidir. Allah katında olanlar ise daha hayırlı ve kalıcıdır. Bu mükâfat iman edenler ve Rablerine dayanıp güvenler içindir. Onlar büyük günahlardan ve hayâsızlıktan kaçınırlar, öfkelenedikleri zaman bile kusurları bağışlarlar." (Şûrâ, 36-37)

Ölüm hayatın gerçeği, hayatın asıl anlamı. Ölüm gerçeğini kavramayanlar, hayatı da tam manasıyla anlayamazlar. Ancak ölüm hakikatini hakkıyla anlamaya çalışanlar yaşam hakkında denge üzere bir yol izleyebilir. Ölüm gerçeğini yaşam içinde hep canlı tutmak lazım. Yapılacak işleri ölüm terazisinde ölçmeden icra ettiğimizde, yaptıklarımız ahirette ayağıma takılır. "Ağızların tadını bozan ölümü çokça anın." diye buyuran Peygamber efendimizin sözlerine kulak vererek, ölüm şuuruyla hayatımıza yön vermeliyiz. Yolun sonunda bir gün mutlaka ölüm olduğunu bilerek, bu yalın gerçek için hazırlıklı olmak için çalışmalıyız. Berâ b. Âzib anlatıyor: Rasulullah'ın huzurunda bulunduğumuz bir sırada, Allah Resulünün gözü bir yerde toplanan kalabalığa ilişti. "Bunlar ne için oraya toplanmışlar?" diye buyurdu. Kabir kazmak için toplanmışlar, dediler. Rasulullah(s.a.v) kabir kelimesini duyar duymaz süratle onlara doğru hareket etti. Kabrin yanına varınca, diz üstü kabrin kenarında oturdu. Ben Rasulullah'ın(s.av) ne yapığını iyice görebilmek için karşı yöne geçtim. Rasulullah (s.a.v) o kadar ağladı ki, gözlerinin yaşıyla toprağı ıslattı. Daha sonra bize dönerek şöyle buyurdu. "Kardeşlerim! İşte böyle bir yer için azık toplayın, hazırlanın."

İnna lillahi ve inna ileyhi raciun, "O sabredenler, kendilerine bir musibet/bela geldiği zaman, biz Allah'ın kullarıyız ve biz O'na döneceğiz, derler. İşte Rablerinden bağışlamalar ve rahmet hep onlarıdır. Ve doğru yolu bulanlarda onlardır." (Bakara,156-157)

Zalimler Devrilirken Suriye ile İmtihanımız

İdris GÖKALP

İnsanlık tarihi Habil ve Kabil'den bu yana hak ve batıl mücadelesine her dem şahit olmuştur. Tevhidi ve adaleti ikame etmek, şirki ve zulmü izale etmekle görevlendirilmiş peygamberler (selam üzerlerine olsun) hayatlarının hiçbir döneminde zalime ve zulme taraf olmamış, tevhid ve adaletin tesisi için zulümle mücadele etmişlerdir. Zalime ve zulme yanaşmayı ateşe yanaşmakla eş değer tutan bir dinin müntesibi biz Mü'minler, Dünya'nın neresinde olursak olalım zulme karşı durmayı ilkesel bir vazife olarak telakki etmeliyiz. Aksi taktirde kınananlar ve hüsrana uğrayanlardan oluruz.

Bugün arz üzerinde yaşanan zulümlerin ve ifsadın başlıca sebebi, batılın köpük misali hakkın üzerini örtmesi ve Müslümanların üzerine serpilmiş olan meskenet, zillet ve ölü toprağıdır. Bunun yanında hilafetin ilgasından ve batılı emperyalist güçlerin ümmeti paramparça etmesinden sonra, imamesi kopmuş tespihin dağılmış taneleri gibi bir yandan başka bir yana savrulan ümmetin hali pür melali ortada.

Osmanlı toprakları üzerinde kurulan veya kurdurulan ulus devletlerin, halka ve halkın değerlerine inat, emperyalistlerin devşirdiği yerli işbirlikçiler ve diktatörlerce yönetildiği de aşikâr. İslam'ın bir hayat nizamı olduğunu hatırlatan ümmetin gurabalarının "Rabbim Allah'tır" dedikleri için saltanat ve menfaat sahipleri tarafından en onulmaz işkencelere maruz kaldığı da bir gerçek. Ancak zulüm ile abad olunmayacağı ise bir hakikat...

dan son birkaç asırdır bu makûs talihimizi değiştirecek cehd ve gayret beklemektedir. Çünkü Sünnetullah gereği bizler üzerimize düşeni yapmalıyız; lakin gücümüzü aşan durumlarda Rabbimiz Allah'a tevekkül etmeliyiz. Hesapların üstünde bir hesap olduğunu bilen ve Allah'a hakkıyla teslim olan Mü'min, zalimlerin zulmü karşısında elbette bir gün onurlu bir direniş içine girecektir. İşte, son birkaç yıldır emperyalistlerin her açıdan sömürdüğü ve tarumar ettiği İslam dünyasında gerçekleşen de tam da budur: Onurlu ve görkemli bir direniş...

Bilindiği gibi 1950'li yıllardan sonra dünya sağ ve sol blok diye ikiye ayrılmıştır. Sağ blok'un başını ABD, sol blok'un başını ise Sovyetler Birliği çekmiştir. Bu yıllardan itibaren her iki blok'un arka bahçesine düşen ülkeler, bu iki ülkenin menfaatlerine uygun olarak yeniden şekillenmişlerdir. Her iki emperyal ülke de bu ülkelerde halklarına düşman şeyhlik, krallık ve diktatörlük şeklindeki yönetimleri desteklemişlerdir. Bu ülkelere baktığımızda Suriye'de Baas ve Esad ailesi diktatörlüğü, Libya'da Kaddafi diktatörlüğü, Ürdün'de Şerif Hüseyin ailesi diktatörlüğü, Suudi Arabistan'da Suud ailesi diktatörlüğü, Kuveyt'te Sabah ailesi diktatörlüğü, Mısır'da Mübarek diktatörlüğü ve Irak'ta Saddam diktatörlüğü uzun yıllar egemen olmuştur. İşin ilginç yanı, halklardan yana olduklarını her fırsatta söyleyen ABD ve dönemin Sovyet Rusya'sı bu diktatörlerden, şeyhliklerden ve krallardan hiç mi hiç rahatsız olmamışlardır.

Ortadoğu halkları on yıllardır emperyal devletlerin fiilen desteklediği bu diktatörler tara-

findan zulme uğramış, en sıradan talepleri bile kanla bastırılmıştır. Bu nedenle, demokrasiyi, insan hak ve özgürlüklerini, halkların kendi kaderlerini belirleme haklarını ağızlarından düşürmeyen bu emperyal ve Siyonist güçler, bu ülkelerde akıtılan her damla kanın ve katledilen her masum insanın sorumlusudurlar. Yıllardır, bu ülkelerde devam eden katliam ve zulümler halkı canından bezdirmiştir. Ve nihayet sabrı tükenen halk, Muhammed Bouazizi'nin kendini yakmasıyla birlikte Aralık 2010 itibariyle diktatör Zeynel Abidin Bin Ali'nin sonunu getirecek ilk adımı atma kararlığı ile sokaklara dökülmüştür. Bilindiği gibi Arap Baharının ya da Ortadoğuda'ki değişimin ilk kıvılcımı Tunus'ta çakılmıştır. Tunus'taki olaylar üniversite mezunu bilgisayar mühendisi olan Muhammed Bouazizi adlı bir gencin zabıtanın yediği dayağı onur meselesi yaparak kendini yakması ile başlamış ve dalga dalga önce Tunus'u, sonrasında ise Kuzey Afrika ve Ortadoğu'nun diğer diktatörlükle idare edilen işbirlikçi yönetimlerini etkilemiştir.

Mısır, Yemen, Bahreyn, Libya ve Suriye'ye sıçrayan olayların en kanlısı Libya ve Suriye'de meydana gelmiştir. Suriye'de 15 Mart 2011 tarihinde başlayan olaylar ise, başta Türkiye başta olmak üzere birçok ülkenin uyarısına rağmen hala devam etmektedir.

Suriye, 1963 yılından beri; yani yaklaşık 40 yıldır zalim Esed ailesi tarafından olağanüstü hal ile yönetilen mazlum ülkelerden biridir. Nüfusun küçük bir kısmını oluşturan azgın azınlık, kurdukları zulüm hanedanlığının devrilmemesi adına yıllardır Müslüman halka ve onun değerlerine kin ve nefretini kusmakta ve zulmetmektedir. Suriye'de azgın tağuti azınlığın, mazlum ve mustazaf kesimden oluşan çoğunluğa tahakkümü söz konusudur. Bu, Allah'ın razı olacağı bir durum değildir.

Suriye, soğuk savaş süreci yıllarında Sovyet blok'un bölgedeki taşeronluğuna soyunmuş ve sosyalist Arap milliyetçisi gibi ne idüğü belirsiz bir ideoloji ile idare edilmektedir. 1963 yılındaki askeri darbe ile yönetimi ele geçiren ve sapkın bir inanışın temsilcisi olan Hafız Esed, etrafına kendi ailesini ve mezhepçi taifesini yerleştirmiştir. Halkın ekseriyetini oluşturan Sünni kesim ise kırk yıldır parya ve köle muamelesine tabi tutulmuştur.

1963 yılındaki askeri darbe ile halka zulmedilmesi, 1982 yılındaki Hama'da yaşanan büyük katliam ile 40 bine yakın insanın vahşice katledilmesi, süreç içinde bazı şehirlerin soykırıma uğraması, gözetiminde binlerce insanın kaybolması, işkenceler, zulümler ve sindirmeler zalim Esed

diktatörlüğünün sadece bildiğimiz veçhesidir. Ve bu zulümler şu an; yani 2012 yılı itibarıyla hız kesmeden devam etmektedir. Suriye’de geçen yıldan beri yaşanan olaylarda 30 binin üzerinde insan öldürüldü. Yüz binleri geçen yaralı var, bir o kadar kişi de tutuklandı. Yarım milyon kişi ise ülkesinden göç etmek zorunda kaldı. Sadece ülkemizdeki mülteci sayısı eylül ayı itibarıyla 100 bine dayanmış durumda.

Suriye’deki olayların gelişim seyrini özetle hatırlayacak olursak: Dera şehrinde 8 ve 10 yaşlarındaki çocuklar, okulun duvarına, “özgürlük ve adalet istiyoruz” yazıyorlar. İstihbaratçılar da, bu çocukları alıp, hapishaneye götürüyorlar ve akıl almaz işkenceler yapıyorlar. Aileler çocuklarını istediğinde ise, “Bu çocukları alamazsınız, başka çocuklar yapın” şeklinde cevaplar veriliyor. Bu yüzden halk toplanıyor ve yürüyüşe başlıyor. Baas rejimi ise yıllardır insanları korku ve baskı ile susturmaya alıştıkları için yürüyüş başlayınca Ordu, Dera’da yürüyüşe katılanlara silah ve bomba ile cevap vermeye başlıyor. Ayaklanma daha sonra Dera’nın etrafındaki diğer şehirlere de yayılıyor ve büyüyor. Geriye dönüp baktığımızda insanlık adına hiçbir şey görmüyoruz. Ve zulüm hala tüm acımasızlığı ile devam ediyor. Bizlere düşen olup biteni seyretmek değil, nasırlaşan yürekleri de harekete geçirmek suretiyle zulme aktif bir şekilde engel olmanın ve komşumuzda yanan ateşi söndürmenin çarelerini aramaktır.

Suriye’de sivil halka yönelik zulümler artmaya başlayınca ordunun içindeki bazı vicdan sahibi generaller bunu görünce kabullenemediler. Çözüm aradılar ama çözüm bulamayınca ordu-dan ayrılma kararı aldılar. Zulümler ve katliamlar arttıkça halkın başka bir seçeneği, savunma aracı olmadığı için ilk etapta Esed’in ordusundan ayrılan generaller ve subaylar tarafından Özgür Suriye Ordusu kuruldu. Sonra halk da destek verdi. Şu bir gerçek ki, Suriye’deki muhalefet zayıf. Özgür Suriye ordusu yeterli silah ve teçhizatı yoksun. Rusya, Çin ve İran kendi reel politik çıkarları için Suriye’ye açık çek vermiş olmalarına rağmen, bu aralar bazı Müslüman kardeşlerimiz bunu görmezlikten gelerek muhalefetin ABD ve İsrail tarafından desteklendiği argümanını dillendirmeleri manidardır. Bu tür argümanlar Mısır, Tunus ve Libya’da devrimler yaşanırken de dillendirilmisti.

Ortadoğu’da kaldırılan her taşın altında Siyonizm’i ya da batılı emperyal güçleri arama, bazı çevrelerde hastalık derecesine ulaşmıştır.

Bir de buna Araplar adam olmaz, Araplar tem-beldir türü tarihi yakıştırmalar ile Arapların kendi diktatörlerini devirmelerini hazmedememe durumu, halkın onurlu direnişine hanel getirmeye matuf mesnetsiz yorumlardır.

Elbette hem ABD, hem de diğer emperyal devletlerin bu bölgedeki sömürülerinin devamını sağlamak için, Ortadoğu’yu, BOP çerçevesinde yeniden şekillendirmek dahil her yola başvuracakları muhakkaktır. Ancak, Ortadoğu’nun diktatörlükle yönetilen her ülkesini etkileyen bu olaylarda, her taşın altında ABD’yi, Soros komplosunu ve diğer emperyal ve Siyonist güçleri aramak paranoyak bir tavırdan başka bir şey değildir. Bu aynı zamanda bu tür komplocu düşünceye sahip olanların Müslümanların inançlarında da bir problem olduğunu gösteriyor. Çünkü bu insanlar zımnen hesapların üstünde hesabı olan ve kudreti her şeye yeten Ekber olan Allah’ı değil de ABD ve İsrail’i büyük görüyorlar.

Bunun yanında bölgedeki yönetimler zaten ABD, Rusya ve diğer emperyal devletlerin desteklediği ve yıllardır iş başında tutmaya çalıştıkları yönetimlerdir. Suriye’de bu ülkelerden biridir. Suriye, 1967 Savaşı’nda İsrail rejimine kaptırdığı -ve Suriye’nin su ve buğday ambarı olarak bilinen- Golan Tepeleri’ni geri alabilmek için de, bir tek mermi bile harcamadığı halde, siyonist İsrail rejimine karşı Filistin’deki bazı direniş odaklarına sınırlı destekler verdiği için, Direniş Hattı ve Cephesi diye caka satmaktadır. Hatta Suriye Müslüman Kardeşler Lideri Muhammed Riyad Şukfa’ya göre, “Amerika ve İsrail birebir Baas rejimini destekliyor. Ayaklanma ilk başladığında, Beşşar Esed’in teyzesinin oğlu Rami Mahluf yaptığı basın açıklamasında, “Baas rejiminin gitmesi İsrail için çok büyük bir tehlikedir. Çünkü İsrail’i biz koruyoruz” demişti. Aynı şekilde Golan tepeleri hiçbir kurşun atılmadan Hafız Esed tarafından İsrail’e verildi. Ve yine Golan Tepeleri’ni koruyan Esed’in askerleridir. Dolayısıyla bu iddiaların; yani muhalefeti İsrail ve ABD destekliyor iddialarının aslı yoktur” demektedir.

Bizi Suriye’deki katiller ve katil rejim kadar, Müslüman olarak bilinen kişi ve kurumların üzülen ama seyretmekten de öteye gitmeyen tutumları yaralamaktadır. Hemen kapı komşumuz olan Suriye’deki Müslüman kardeşlerimize 30-40 yıldır uygulanan ve son bir yıldır dozajı şiddetle artan zulüm ve katliamlara Türkiye Müslümanlarının ilgilerinin seyirlik düzeyde kalması üzücü bir durumdur. Bu acizlik, İslami cemaat ve kuruluşların önde gelenlerinin, kanaat önderlerimizin

bilgi ve ilgi yetersizliğinden ve ataletten kaynaklanan bir durumdur. Eğer namazımız bizleri fahşadan alıkoyuyorsa, bu namaz bilincimizi Suriye'deki fahşanın karşısına da hızla ulaştırmalıyız.

Bizi Suriye'deki katiller ve katil rejim kadar, İran'ın ve Hizbullah'ın pragmatik stratejik hesapları da yaralamaktadır. İran'ın ve Hizbullah'ın stratejik menfaat hesapları Suriye'deki cahili iktidarın devamından yanadır. Suriye'deki cepheleşmede cahili sistemin savunulması da bizleri derinden yaralamaktadır.

İran'dan veya Hizbullah'tan bazı stratejis-yenler garip analogiler yapmaktadırlar. Bunlardan biri için şu örneği verelim: *"Bir kadın doğum yaparken risk oluştuğunda 'ya ana ya çocuk' kurtarılacaktır. Bu durumda tıp normlarına göre çocuk feda edilir ve ana kurtarılır."* denilmektedir. Yani denilmek istenmektedir ki İran'ın ve Hizbullah'ın Suriye'deki stratejik hedefleri, çocuk konumunda veya ikincil görülen Suriyeli Müslümanlardan daha önemlidir. Ve ana odağın menfaatleri uğruna çocuk konumunda görülen Suriyeli Müslümanlar feda edilebilir. Böylece Müminlerin kardeşliği, İslami dayanışma ve isâr (kardeşini kendi nefesine tercih etmek) gibi kavramlarımız da silinmekte veya örtülmektedir. Ya da müminlik kavramına muhkem ayetler ve mütevatir Sünnet bağlamıyla değil, mezhepçi ve kelami spekülasyonla bakılmaktadır.

Şu anda pragmatist ve staretejik yaklaşımlarıyla ümmeti şaşırtan İran'ın, Ali Şeriatî'nin ifadesiyle "Ali Şiası" değil "Safevi Şiası" olduğu kanaati gerçeğe daha yakındır. Ali Şiası ne kadar ümmetçi ve zalim sultanlara karşıysa, Safevi Şiası da o kadar çıkarıcı, ulusçu ve zalimlerin yanında yer alan bir görünüm arz etmektedir. Bu ifadeler bize değil, İran devriminde özellikle gençleri yakından etkilemiş ve devrimin fikri mimarlarından olan Ali Şeriatî'ye aittir. İran, Suriye meselesinde ideal politika ile reel politika arasında sıkışıp kalmıştır. İran'ın dış politikası her daim ulus çıkarlarını gözetir bir yapı arz etmiştir. Bunu söylerken İran'ın Hama katliamındaki, Çeçenistan savaşındaki ve Irak ile Afganistan işgalindeki tutumuna, Ermenistan ile ilişkilerine, Sünni bölgelerdeki Şiilik çalışmalarını yoğunlaştırmasına vb. ümmetçi değil de ulusçu ve mezhepçi faaliyetlerine bakmak yeterlidir sanırım.

Şimdilerde Suriye'nin genç, Batıcı, ırkçı ve batiniliği savunan Nusayri diktatörü yanına Sünni saray ulemasını da alarak camide namaz kılar-ken başına poz vermektedir. Ama insanları Allah adıyla aldatmaya çalışanların, artık küreselleş-

me eğilimindeki İslami uyanış sürecini aldatarak saptırmaları her geçen gün muhal duruma gelmektedir. İnşallah İran Şah'ının, Mübarek'in, Kaddafi'nin ve Zeynel Abidin'in başına gelen zillet ve yıkım, kısa veya orta vadede Suriye Diktatörlük Ailesi'nin de başına gelecektir. Tağutlaşan şahların, diktatörlüklerin, kralların, cumhuriyetçilerin veya demokratların Müslüman halkların fitri ve vahyi talepleri karşısında yaptıkları sadece münafıklık ve zorbalıktır. Rabbimiz ise Yüce Kitabımızda cehennem en alt tabakasında münafıkların yer alacağını bildirmektedir.

Bize düşen Suriye'de muhalefetin nasıl bir İslami proje ve yönetim uygulayacağını tartışmaktan önce; Suriye'de Hak, adalet, şura ve özgürlük istedikleri için öldürülmekte olan Müslümanları ve diğer insanları nasıl kurtarabileceğimiz konusunda yoğunlaşmamız gerekmektedir. Suriye'deki katliamı durdurmak için özellikle Türkiye'yi, Ortadoğu İntifadası'nın ülkelerini harekete geçirmenin istikameti üzerinde olmalıyız. Bu ülkelerin yöneticileri siyasi demeçlerinde gösterdikleri katkıyı, tutarlı ve uygulanabilir icraatlara dönüştürmeleri için toplumsal ağırlık oluşturmali, kamuoyunu tetiklemeliyiz.

Bizler Müslüman'ız. Bu imtihan dünyasında zalime taraf olamayız. Ne ABD, NATO vb. küresel güçlerin Suriye'ye müdahalesini kabul edebilir, ne de yaşanan bunca zulüm karşısında birilerinin politik menfaatleri adına sessiz kalabiliriz. Adil şahitler olarak sesimizi en gür şekilde çıkarmalı ve uzun soluklu bu mücadelede zalimden yana değil mazlumdan yana taraf olmayız. Aksi takdirde bertaraf olmamız mukadderdir.

Unutmayalım ki, Suriye'de ve ümmet coğrafyasının diğer yerlerindeki ölümleri durdurabilmek için yapılacak eylem ve gayretler temel ibadi görevlerimizdendir.

Unutmayalım ki, Humus'ta ve Hama'da boğazlanan bebekler Natocu değil bizim öz kardeşimizdir. Unutmayalım ki, Irak'ta, Filistin'de, Somali'de, Kafkasya'da, Arakan'da kirletilen namus bizim namusumuzdur. Unutmayalım ki, tüm tağuti ve zalim yönetimler biz Müslümanların düşmanıdır. Ve unutmayalım ki, İran'ın ve Türkiye'nin ali menfaatleri değil, bizim için ümmetin geleceği, ümmetin dirilişi, ümmetin şahlanışı ve medeniyet sahnesine yeniden tevhid, adalet ve özgürlük şiarıyla çıkması önemlidir.

Allah hesapları çabuk görendir. Allah Muntakim ve Kahhar'dır. Ve Allah azze ve celle tüm zalim saltanatları yerle yeksan edecek olan tek otorite, tek ilah ve tek Rab'tır.

Kudüs Bizimdir

Harun ARPACI

KUDÜS GÜNLÜKLERİ

Bismillahirrahmanirrahim.

Her türlü noksanlıktan yoksun Allah ne yücedir. O ki bu garip kuluna yeryüzünde mübarek kıldığı üç mescidden birisini görmeyi ve Allah'ın lanet ettiği kavime rağmen alnımı secdeye koymayı nasip etti. İnşaAllah Ramazan ayının son 5 günü ve Bayramın iki günü Rasulullah (sav)'in miraca yükseldiği o kutlu belde yaşadıklarımı gün gün aktaracağım.

"Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed'i) bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren Allah'ın şanı yücedir. Hiç şüphesiz o, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir." (İsra Suresi - 1)

Kudüs Gecesi (13 Ağustos 2012)

Bismillahirrahmanirrahim.

Allah'a hamd olsun. Yüreğimin ta derinindeki hasret, sevinç ve hüznün bu denli yüksek olacağını düşünmüyordum. Yarın İnşaAllah gasıp Siyonist İsrail tarafından prangalanmış Filistin'de olacağım ve nasip olursa sabah namazında alnımı secdeye Mescid-i Aksa'da koyacağım. Hz. Bilal (r. anh), Rasulullah (sav)'in vefatının ardından ilk defa ezan okuduğu, Selahattin Eyyübi'nin alıncaya kadar 25 yıl zarfında hiç gülmediği yere ulaşacak olmak ne güzel. Ya Rabbim Filistin'e olan ziyaretimi mübarek eyle. Sadece senin rızan için düştüğüm bu yolu, Senin razı olacağın biçimde bitirmem için bu aciz kuluna yardım et. Amin.

Kudüs'e Yolculuk (14 Ağustos 2012)

Bismillahirrahmanirrahim.

Allah'a (c.c) hamd ederim ki tek başıma çıktığım bu yolda bana her zorluğu kolaylaştırdı. Gecikmeli olarak kalkan uçağa rağmen 01:15 civarı Tel Aviv'e vardık. Hemen arkamda oturan güzel yüzlü Müslüman kardeşimin uçağın içindeki kıpallı yüzlerce insana hakikati haykırmak adına okuduğu Kur'an hâlâ kulaklarımda. Bu güzel kardeşim uçakta bulunan sağırlara sanki bir şeyler anlatmaya çalışıyordu. Uçağın tekerleri yere basar basmaz aklımda tek bir endişe vardı. Ya sabah namazına Aksa'ya yetişemezsem? Pasaport kuyruğunda kıpallı dinlerinin emirleri doğrultusunda çalışan memurları görünce o kadar şaşırdım ki. Ey Rabbim batıl bir din, batıl emirlere bu kadar sahip çıkarken bizler hâlâ neleri tartışıyoruz. Pasaport onaydaki bayan adımın Yahudi ismi olarak da kullanılmasından dolayı babamın adını sordu; tabi o da tutmayınca "büyükbabanızın adı?" dedi. Nedenini sordüğümde "cevaplamak zorundasınız" dedi. Öyle ya adaletten yoksun bir diyarda insanlıktan nasibini almamış mahlûklarla muhataptım. "Abdullah" dememle "sizi 5 dakika bekleme salonuna alabilir miyim?" dedi. Cevap alamayacağımı bile bile "Neden" diye sordum. Sadece "Öyle gerekiyor" denildi. İki farklı sivil güvenlik görevlisinin ayrı ayrı sorularına cevap verdikten sonra bir karton parçasına vurulmuş giriş damgasıyla görevli göründü. Neden bekletildiğimi tekrar sorduğumda verilen cevap sadece "Güvenlik Prosedürleri" denildi. Sonradan öğrendim ki bu 5 dakika beklemeler bazı Müslümanlarda 7-8 saat kadar da sürebiliyormuş. Bu andan itibaren yönlendirme tabelalarında aradığım tek kelime "çıkış" zira saat gece 2 civarı.

Dışarı çıkarken en çok konuşulan iki dil olan Arapça ve İbranice hiç bilmeyen benim Aksa'ya nasıl gideceğimi de derin derin düşünüyorum. Kapıdan çıkar çıkmaz uzun entarisi, güzel sakalı ve mis kokusuyla bir Müslüman yanımdan geçti. Verdiğim selamın ardından meramımı anlattım. İlk cümlesi Allahu Ekber oldu ve ardına ekledi. "Seni bu gece evimde misafir edeyim, yarın Aksa'ya seni bırakırım" lakin gönlümdeki heyecanı Aksa'yı biran önce görüp anımlı secdeye yapıştırmaktan başka bir şekilde dizginleyebileceğimi sanmıyorum. Dolmuş tarzı bir araçla 15 avroya yaptığım anlaşmanın ardından yaklaşık 1-1,5 saat süren yolculuğum başladı. Tel Aviv ile Kudüs arasında ne kadar Yahudi yerleşkesi varsa hepsine girdik. Üzülerek gördüm ki Yahudi yerleşkeleri çok lüks, Müslüman Arap yerleşkeleri ise yıkık dökük. Koca duvarların olduğu bir yerde araç durdu ve yarı İbranice yarı İngilizce şoför, gördüğüm duvarın Aksa olduğunu söyledi. Bizdeki düşüncenin aksine oradaki Sultan Süleyman tarafından yaptırılan surların arasında bulunan tüm alanı Mescid-i Aksa olarak görüyor. İndikten sonra uzunca bir süre itikâfı geçireceğim Kible Mescid'inin yerini anlayabilmek ve tarif alabilmek için uğraştım. En sonunda eski bir kapıdan girerek eski Kudüs sokaklarında ilerliyorum. Yaklaşık 10-15 dk. ilerlemenin ardından işte

bütün ihtişamıyla Altından Kubbesiyle parıl parıl parlayan Kubbetüs Sahra. Hemen secdeye varmak istiyorum ancak kalabalık beni bu isteğimden alıkoyuyor.

Kubbetüs Sahra'ya Girme Mücadelesi

Hızlı adımlarla sapsarı rengiyle beni çeken Sahra'ya doğru ilerliyorum. Girişte bir görevli "dur" diyor. Ben de Müslümanım Türkiye'den itikâf için buraya geldim desem de nafîle bir türlü ikna edemiyorum. En sonunda Kardeş bana laf anlata-mayacağını anlıyor ki benim gibi çat pat İngilizce bilen başka bir görevliye sesleniyor. Bu kardeşin söyledikleri hâlâ beni tebessüm ettiriyor. "Bu gece kadir gecesi olduğundan burası bayanlara ait" anladım diyerek Kible Mescid'inin tarifini alıp yola düşünüyorum. İşte, orası yemyeşil kubbesi ve ihtişamıyla Kible Mescidi. Sabah namazına dakikalar kala varmış olmanın sevinci bir yandan bütün gecenin yorgunluğunu sırtımdaki çantalarla daha da hissetmem bir yandan sabah namazını beklemeye başlıyorum. Allah'ım nasıl bir kalabalık var böyle. Mescid-i Aksa'nın yalnız olmadığına yakinen şahitlik ederek sabah namazına başlıyoruz. SubhanAllah ikinci rek'atta edilen kunut duası beni benden alıyor. Elhamdulillah, Elhamdulillah, Elhamdulillah..

Namazın ardından edilen dualar ve yer bulma çabalarım başlıyor. Yer bulmak ne mümkün mahşer yeri gibi içerisi. İki Müslüman'ın arasına biraz zorlamada olsa yatıyorum. Gözlerim Aksa'nın tavanında içimden geçiriyorum. "Bekle bizi Ey Mübarek Aksa senin için geleceğiz"

Gözlerini Kudüs'e Açmak (16 Ağustos 2012)

Gözlerimi emanet bedenlerini Rabb'larının rızasıyla yerlerde geçiren binlerce Müslüman'ın arasında açmak ne güzel. Allah'a hamd olsun ki en sonunda tuvaletlerin yerini buluyor ve bu sevinçle

Aksa'yı keşfe başlıyorum. Burak Mescid'ine şükür için vardığımda kulağım Aksa'yı omurgalı bir şekilde anlatan rehber bir kardeşe kilitleniyor. Tanışma faslının ardından Aksa'nın hududları içerisindeki gezilerine ortak oluyorum. Aksa'yı bir tur rehberinin bu kadar güzel anlatabileceği aklıma gelecek en son şey olurdu. Bu kardeş Filistin'den, onurlu direnişçilerin ağılık grevlerinden, İsrail zulmünden, Kudüs'ün her Müslüman'ın gündemi olması gerektiğinden ve uzun uzun İsrail zulmünden bahsetti. Hamdolsun bu kadar bilinçli Müslümanların Filistin'in özgürlük mücadelesini anlatması ne kadar taktire şayan. Bu kardeşin aktardığı önemli bilgilerden bir tanesi ise Mescid-i Aksa'da Kible Mescidi ile Kubbetüs Sahra arasında bulunan Mervan Mescid'ini Yahudilerin ele geçirmek için yaptıkları oyunlar. Müslümanlar tarafından uzun zaman kullanılmayan Mervan Mescidi Yahudilerin kazdığı tünellerle sonucu kaybedilme durumuna gelmiş; o dönemde verilen "Mervan Mescidi bizim elimizde kalana kadar Kible Mescid'i ve Kubbetüs Sahra'da namaz kılmak haramdır" fetvasının ardından Müslümanlar elleriyle Mervan Mescid'ini düzenlemiş ve Yahudilerin eline geçmesinden kurtarmış. Yahudiler kazdıkları tünellere soktukları çocuklarına Mervan Mescid'ine dayadıkları merdivenleri göstererek "biz buraya kadar getirdik, buradan sonrası size ait" diyorlarmış. Ufak gezinin ardından tuvalete gitmek için çıktığım yolda yolumu kaybetmemin ardından kendimi Kudüs'ün eski sokaklarında buluyorum. Kapıdaki İsrail askerleri Müslüman olup olmadığını soruyor. Evet, cevabına beni şok eden

cevap geliyor. "Fatiha'yı oku" o an nutkum tutuldu. İsrail askeri Bizim olan Mescid'in kapısından girebilmem için bana "Fatiha'yı" okutturuyor. Tatmin olmuş olacak ki daha 3 ayet bitmeden tamam girebilirsin, diyor. Düşünceli ancak bir o kadar da kendime kızarak yavaş adımlarla Aksa'ya tekrar giriyorum. Bir namaz ardında tanıştığım ve Güney Afrika'dan 200 kişi ile itikafa geldiklerini öğrendiğim Muhammed kardeşimle tekrar karşılaşıyorum ve kardeşim teklifini yineliyor. "Gel bizimle birlikte kal" milliyet duygusunun bu denli düşünülmediği yerde olmak ne güzel.

İFTAR VAKTİ

İftara dakikalar kala Aksa'nın bahçesine hazırlıklar yapılıyor. Orada öğreniyorum ki iftar Akşam Namazının ardından yapılıyor. Namazı eda ettikten sonra çıkıyorum bahçeye ancak iftarlık kalmamış. Son kalan üç yemekten birisini onlarca Müslüman arasında en arkada olmama rağmen yemek bana nasip oluyor. Kaldığım süre boyunca iftarlıklarımız biraz tavuk ve pilav, üç tane hurma ve sudan oluştu. Ellerle pilav yemenin lezzetini anlatamam ancak sadece çok farklı bir lezzet kattığını söylemem gerekir.

AKSA'DA İLK TERAVİH

Yavaş ve tane tane okunan ayetlerin ardından Aksa'da ilk teravih namazı için niyetleniyorum. Yaklaşık 10 bin kişi ile saf tutmanın vermiş olduğu mutlulukla 2'şer rekat olarak 18 rekat teravih + 2 rekat vitr +1 rekat vitr ile namazı sonlandırıyoruz. Sadece kunut duaları bizim Türkiye'de kıldığımız teravi namazlarının süresine eşit desem ne kadar güzel bir ortam ile namazı sonlandırmış olduğumuzu sanırım anlatmış olurum. Namazın ardından daha önce davet edildiğim Güney Afrikalı kardeşlerimin yanına Mervan Mescid'ine gittim. Mervan Mescid'i diğer mescidlere göre hem daha serin hem de 200 kişi ile bir gölgede kalındığı için daha güvenli. Zira çok nadir olmakla birlikte maalesef Aksa'da da zaman zaman hırsızlık olayları görülüyor. Gece birkaç saat uykunun ardından sahura kaldırdı kardeşlerim ve bu sıcak tavırlar beni "ancak inananlar kardeşler" ayetini hamd ile birkez daha tasdiklememe vesile oldu.

Kudüs'üm Cananım (17 Ağustos 2012)

Bugün günlerden Cuma. Ramazan ayının son Cuması hamd olsun Aksa'da Cuma namazı kılmak da nasib olacak. Geldiğim günden beri irtibat kurmaya çalıştığım bir abim vardı. Filistin'e gitmeden önce kendisi ile eposta yoluyla yazışmıştık ancak Aksa'da birbirimize bir türlü kavuşamamıştık. Zira birbirimizi daha önce hiç görmemiştik. Abdest için yola düşmüşken uzun sakalı ve vakarlı duruşuyla

iki Müslüman yanımdan geçti. Türkçe konuşmaları dikkatimi cezbedti ancak selam noktasında bir süre tereddüt ettikten sonra arkalarından koşarak selam ettim. Üç gündür aradığım abimin karşımda olduğunu gördüğümde ise Rabbime birkez daha hamdettim.

Hakkıyla kılınan Cuma namazının ardından geç de olsa bulduğum abimle birlikte Kible Mescid'inin içerisinde Filistin'li kardeşlerimizle ümmetin durumu üzerine uzadıya bir sohbete dalıyoruz. (Filistin'li diyorum ancak aslında hepsi resmîyetle Ürdün vatandaşı ve üzerlerinde Ürdün kimliği var.) Güzel abimin yardımları ile konuşulanların birçoğuna vakıf oluyorum. Aksa'da bir iftar vakti daha yaklaşırken ilk günlerde çektiğim çekingenlik ve acemilikten eser olmadığını bir yere gitmek için yolları değil, aklımdaki haritayı takip ediyorum.

SubhanAllah, vitr namazında edilen Kunut Duaları bugün 30-40 dk arasında sürüyor. Dua-ya "Amin" sesleriyle destek veren Müslümanlar Aksa'nın özgürlüğünü tüm Kudüs'e duyuruyorlar.

Batı Şeria / El-Halil (18 Ağustos 2012)

Hamd olsun Allah'a bugün Ramazan ayının son günü Akşam namazına itikaftan çıkacağız lakin sabah namazından itibaren Aksa'da ciddi bir boşalma oldu. Ramazan bayramında Batı Şeria'ya giremememe endişesi Mustafa abi ile bizi Öğlen namazı ardından Şeria'ya çekti. Tüm dünyadan giz-

lenen gerçek yüzler daha da netleşti. Zira İsrail turist olarak ülkeye gelenleri Filistin halkının yaşadığı yerlere Yahudi yerleşkelerinden sokarak şehirlerin etrafında bulunan koca duvarları gizliyor. Kontrol noktasına doğru giderken etrafı tamamiyle sıkı örülmüş kalın demirlerle kapalı bir yoldan yürüyoruz. Dönemeçli yollardan geçerek

kontrol noktasına geliyoruz. Yaklaşık yarım saat beklemenin ardından Batı Şeria sokaklarına kendimizi atıyoruz. Kontrol noktası ile şehir merkezinin arası oldukça uzak bu mesafeyi taksi dolmuşla gitmek durumundayız. Batı Şeria merkez hayallerimin ötesinde çok fazlaca lüks bir yer. Türkiyeli olduğumuzu öğrenen hemen herkes Kurtlar Vadisi dizisinin karakterlerini soruyorlar. Sokakların her tarafı Türk bayraklarıyla dolu. Bu denli sevdiklerini görmek ilginç geliyor. Batı Şeria sokaklarını emin adımlarla aşındırırken Pazar aralarından El-Halil'e varıyoruz. İnşallah niyetimiz Hz. İbrahim'in kabrinin de bulunduğu mescidde alnımızı secdeye vurabilmek. Mescid içerisinde gördüğüm bir delik dikkatimi çekiyor. Öğreniyorum ki bir Yahudi Müslümanlar namaz kılarken hepsini tarıyor ve 29 Müslüman orada şehid oluyor. Yahudiler bu olayın ardından Mescid'i ikiye bölmüşler ve diğer kısmına Müslümanları yılda bir gün sadece Kadir gecesinde izin veriyorlar. İftarı Akşa'da yapabilmek için dönüş yoluna geçiyoruz. Dönerken kontrol noktasında daha fazla bekletiliyoruz. Hamd olsun gecikmeli de olsa son iftar için Akşa'dayız. Müslümanların yüzündeki o tebessüm, seneye bir daha görüşelim temennileri yüreğime hüznü çöktürüyor. Yatsı namazının hemen ardından Raid Salah ile görüşmek için yola düşüyoruz. Ancak döndüğümüzde Akşa'nın kapıları kapalı olduğundan geceyi Eski Kudüs evlerinden birisinde misafir olarak geçiriyorum.

Bayramsa Bayramımız Mübarek Olsun (19 Ağustos 2012)

Sabah namazı için Akşa'ya doğru yürürken Kudüs sokakları tekbirlerle sallanıyor. SubhanAllah yavaş adımlarla Akşa'ya giriyorum. Mescid'i Akşa o kadar kalabalık ki en güzel kıyafetleriyle Namaz vaktine gelen Müslümanlar renk cümbüşü içerisinde. Bayram namazının ardından Müslümanlar birbirleri ile kucaklaşıyor. Namazın ardından bir süre Müslümanlarla hasbihal ediyoruz, ardından Ağlama Duvarı gezim başlıyor. Mescid-i Akşa'ya girerken yaşadığımız zorluğun hiçbirini yaşamadan içeri giriyoruz. Önümüzde Burak Mescidinin hemen arkasından başlayan upuzun bir duvar. Belli bir yerine kadar kafasında kipa olmayanların girişi serbest ancak bir yerden sonra kafayı mutlaka örtmek gerekiyor. Buradan çıkınca yola yalnız devam ediyorum, bu seferki istikametim Ortodoksların ziyaret ettiklerinde Hacı oldukları Kıyamet kilisesi. Bu kadar büyük bir yer düşünmemiştim. Bu kadar soğuk bir bina ve yerleşke. Rabbim imanımızı koru. Burada Hz. İsa'nın kabri olarak kabul edilen yere Hacı olmak için gelen Hristiyanlar secde ederek dakikalarca ağlıyorlar. İçeride hemen hemen her köşe başında İsrail askeri duruyor. Zaten girişte kocaman bir yazı "bu alan içerisindeki güvenliğinizi İsrail tarafından sağlanmaktadır" yazıyor. Vakit namazlarını Akşa'da kılmaya devam ediyoruz.

Lut Gölü (20 Ağustos 2012)

Öğlen saatlerinde yola koyulmamız ile birlikte çok kısa bir mesafe olmasına rağmen 4 saat sürecek Lut Gölü maceramız başladı. Yolumuz kısa ancak gideceğimiz yer çok ters olduğundan uzun süre araç bekledik sonrasında toplu ulaşımın gelmemesi üzerine otostop yapmaya başladık. İşin asıl garibi ise bir Yahudi'nin Müslüman olduğumuzu bile bile bizi aracına alarak yolun belirli bir kısmını götürdü. Yeniden durakta beklemeye başladık. Bu sefer hemen yanımızda bir askeri cip durdu. İsrail askeri ya da polisi gelerek bize selam verdi. Ardından Mavi Marmara ile alakalı uzun bir sohbet başladı. İlginç bir 20 dakika geçirdim. Deniz seviyesi, deniz seviyesinin altı ve uzun hurma bahçelerini geçtikten sonra en sonunda bölgenin deyiimiyle Ölü Deniz, bizim deyiimimizle Lut Gölüne varıyoruz. O kadar da büyük bir yer. Hemen karşı Ürdün olan bir yer. Bu gölde boğulmanın imkânsız olduğu sözleri geliyor ve girerek deniyoruz. Sonuç benim gibi ağır bir adam bile hiç çaba sarfetmeden suyun üstünde kalıyor. Fazla zaman kaybetmeden dönüş yoluna geçiyoruz. Dönerken yaklaşık 1 saatte Kudüs'teyiz zira bu sefer otobüs fazla beklemedik.

Dönüş (21 Ağustos 2012)

Yatsı namazının ardından Tel Aviv'e doğru yolculuğum başlıyor. Taksilerin 200 shekel istemesi üzerine kaçak bir dolmuş ile anlaşıyorum. Ücret 40 shekel vererek yola çıkıyorum. Araç içi ışıklandırma söndürülüyor ardından bütün perdeler çekiliyor. Yolculuk olabildiğince hızlı bir şekilde İsraililere yakalanmadan bitirilmeli. Otoban kenarında inerek havaalanı bağlantısına yürüyorum geçen taksiler beni almamakta ısrarlı, en sonunda bir taksiler durdu ve pazarlık sonucunda 40 shekele anlaştık.

KONTROL ÇİLELERİ

Havaalanı ilk girişinde durdurularak taksiciye yolcuyla nereden aldığı soruldu. Pasaport isteği, nereden geldiniz, taksiye neden otobandan bindiniz vb. soruların ardından içeri giriyorum. Artık asıl çile olan kontrol noktaları başlıyor. Burada uzun uzun anlatmayacağım ancak 3 saat süren güvenlik soruşturmasında çantalarım 4 defa arandı ve özel bir bölgede soruşturmaya çekildim. İsrail güvenlik görevlileri bu sure zarfında nerede kaldığıma dair bir kanıt olmadığını iletiyorlar. Ben de Müslüman olduğumu ve Akşa'da kaldığımı söylüyorum. Tatmin olmamış olacaklar ki telefonumun içindeki bütün fotoğraflar alındı ve resmen sabır denemesi yapıldı. En sonunda uçağa geçebildim ancak bu köpekler Müslümanların bir daha gelmemesi için yaptıkları karşısında "Rabbim güç ver seneye tekrar bu topraklarda bu köpeklere rağmen alnımızı secdeye koyalım" duası döküldü mahzun dudaklarımdan.

Son olarak Filistin'de halkın birçoğunun bu davayı yürütmek için ellerinden geleni yaptıklarına, hatta canlarını ortaya koyduklarına şahid oldum. Rabbim şahidliğimizi Rızası doğrultusunda anlatmayı ve yaşamayı nasip etsin. Bütün yanlışlar bize, doğrular ise Allah'a aittir. Fi'emanillah..

Orta Doğu'da Devrim Suriye Sadece Bir Başlangıçtır

Michail Wolffsohn / süddeutsche.de
Çev: Genç Birikim

Makaleyi yazan: Michael Wolffsohn, 65 yaşında, tarihçi ve gazeteci. 1981-2012 yılları arasında Münih'deki Federal Almanya Silahlı Kuvvetler Üniversitesinde yakın çağ tarihi dersleri verdi. "Kutsal Ülke Kime Aittir?" Wolffsohn'un yazdığı önemli kitaplardan sadece birisidir.

"Esed ile mi, yoksa Esed'siz mi?" sorusu artık Suriye iç savaşının belirleyici bir sorusu olmaktan çıkmıştır. Artık belirleyici olan soru şudur: Arap Baharı bittiğinde Orta Doğu'nun haritası nasıl görünecektir? Barış ancak sömürgecilikten kalan sınırlar yıkıldığında sağlanabilir.

Tarih ve geçmiş, günümüzde intikamını almaktadır. Bunu Suriye iç savaşı kanıtlamaktadır. Bu iç savaş Orta Doğu'nun içinde ve dışında meydana gelecek büyük dönüşümlerin de müjdecisidir. Sorun çoktan beri "Esed ile mi, yoksa Esed'siz mi?"nin dışına taşmıştır. Kısa veya uzun vadede Orta Doğu ve kısmen de Orta Doğu'nun dışındaki devletlerin tümüyle yeniden şekilleneceği beklenmektedir. Parçalanmak isteyenler parçalanacaktır. Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarından sonra biraraya gelmelerine izin verilmeyenlerden ise birarada olmak isteyenler bundan böyle biraraya gelip birleşecektir. Orta Doğu ve Afrika'daki sömürge sonrası dünya artık çökecektir. Zaten bu süreç Suriye'de ve diğer yerlerde çoktan başlamıştır.

Suriye, bilindiği gibi çok uluslu bir devlet olan Osmanlı-Türk imparatorluğunun parçalanması neticesinde Birinci Dünya Savaşından sonra kurulmuştur. "Halkların kendi kaderlerini tayin

etme hakkı" sloganı burada Araplar için kullanılmıştı. Bu slogan genellikle bir hileydi. Aslında Orta Doğu'da Büyük Britanya ve Fransa rejiyi yönetmişti. Onlar, devlet öncesi ve daha sonra da devlet haline getirdikleri yapay birer ürün olan Suriye, Lübnan ve Mezopotamya, yani Irak ve Filistin'i 1920 yılında Birleşmiş Milletlerin öncüsü olan Milletler Cemiyetine tasdik ettirdiler.

Suriye denilen bir çerçeve içinde Sünni çoğunluk fiilen Şii Alevi, Hristiyan ve Kürtlerle biraraya getirildi. Sadece bir husus onları birleştiriyordu: Birleşik bir devlette birlikte yaşamak istememek. Aynı şekilde Hristiyanlar da Fransa tarafından biçimlendirilen ve yönlendirilen Lübnan'da Sünni, Dürzi ve Şiilerle birlikte yaşamak istemiyorlardı.

Yapay devletlerin ortaya çıkmasından bu yana, bunlar içten içe gizlice kaynamaktadır.

Büyük Britanya, Şiileri, Sünnileri, Kürtleri ve Hristiyanları Irak denilen yapay bir devlet içine sıkıştırdı. Bahse konu topluluklar yabancılar tarafından yönetilen bu "kendi kaderlerini belirleme hakkı" denilen şeyden, Suriye, Lübnan ve bugünkü İsrail, Doğu ve Batı Şeria ve Gazze Şeridi'nin dâhil olduğu Filistin'deki Arap kardeşleri gibi cezbeye kapıldılar. Buralarda Filistinli Araplar'ın, Londra'nın gözetimi altında göç eden Yahudilerle rekabet ederek karşılıklı olarak birbirlerini katletmelerine ortam hazırlandı.

İngilizler daha 1921 yılında bu iki halktan Doğu Şeria'yı (Ürdün'ü) çalarak, Arap Haşemi ailesine teslim ettiler. Bu aile bundan önce Arap Yarımadasının batısından, yine Arap olan Suudi

hanedanı tarafından kovulmuştu ve hatta İngilizler tarafından daha evvel ihanete bile uğramıştı.

O tarihten beri Haşimi ailesi bedevi azınlık tarafından da desteklenerek, çoğunluğu meydana getiren yerli Filistinlileri yönetmektedir. Bu Filistinliler Ürdün halkının üçte ikisini oluşturmaktadır.

Bu yapay devletlerin ortaya çıkmasından bu yana, bunlar içten içe gizlice kaynamaktadır. İhtilaflar sadece sözlerde kalmadı, sık sık da şiddete dayanan birçok çatışmaya dönüştü. Ancak yapay devletlerin içyapısı bugünkü gibi hiç bir zaman bu kadar kırılgan olmadı. Bu devletlerin çökmesi sadece bir zaman meselesidir. Vakti geldiğinde Orta Doğu'nun siyasi haritası tamamen değişecektir. Bu değişiklik bölgenin demografik, etnolojik ve teolojik yapısıyla esasen programlanmıştır. Sadece bunun ne zaman ve nasıl olacağı soruları henüz cevabını bulmamıştır.

Orta Doğu'nun şu şekilde görünmesi mümkündür

Orta Doğu devletlerinin dünyası nasıl olacaktır? Bu devletler artık merkezi değil, aksine federatif, federal ve kısmen konfederatif yapılar olacaktır. Suriyeli, Lübnanlı ve Iraklı Sünniler yeni bir devlet oluşturacaklardır. Suriye'nin Şii Alevileri Lübnan'daki Şiilerle birlikte fiilen bir federasyon kuracaklar. Irak'taki özerk, neredeyse bağımsız olan Kürtler, Suriye'deki, kısa veya uzun vadede de Türkiye'deki ve İran'daki Kürtlerle bir Kürt Federal Cumhuriyeti veya Konfederasyonu çatısı altında birleşeceklerdir.

En geç Irak'ın parçalanması ile birlikte ülkenin Şii çoğunluğu İran ile bir federasyon oluşturacaktır. Ancak İran da kayba uğrayacaktır: Azeri Türklerin bulunduğu Kuzey Batı bölgesini Azerbaycan'a ve Belucilerin yaşadığı Doğu bölgesini, Pakistan'ı ve Afganistan'ı da ilave olarak bölecek ve etnik dini parçalara ayıracak olan yeni Belucistan devletine kaptıracaktır.

Suriye'den gelen yaklaşık 150.000 insandan oluşan mülteci akımı Ürdün'ün zaten zayıf olan azınlık monarşisini daha da istikrarsızlaştırıyor. Bu mülteci sayısı giderek artacaktır, Suriye ve Lübnan'daki 400.000 civarındaki Filistinliler bunları takip edecektir. Bu ise Ürdün halkının çoğunluğunu oluşturan Filistinlilerinin sayısının daha da artmasına neden olacak ve yakın bir gelecekte iktidara gelerek, Ürdün'ü bir Filistin devletine dönüştürmelerini sağlayacaktır. Bu devlete Filistinli Batı Şeria da katılacaktır. Böylece Filistin-Ürdün-Batı Şeria Federal Cumhuriyeti (FÜBŞFC) meydana gelecektir.

Toplumsal patlamanın meydana gelmesi sadece bir zaman meselesidir.

Bu durumu İsrail onaylayacak ve Filistin devleti şu bedeli ödemek zorunda kalacaktır: Doğu Kudüs'dekilerle birlikte yaklaşık 500.000 Yahudi yerleşimci İsrail vatandaşı Batı Şeria'nın sakinleri olarak kalmaya devam edecektir. Karşılığında İsrail'in Filistinli Arapları şu seçeneklere sahip olacaklardır: Bugüne kadar olduğu gibi İsrail'de yaşayabilecek ve İsrail vatandaşlığı ile yeni Federal Cumhuriyet (FÜBŞFC) vatandaşlığı arasında tercihlerini yapabileceklerdir. Bu ise Yahudi devletinin Yahudi özelliğini korumakla birlikte, bu kez geçmiştekinin aksine bu durum Filistinlilerin onayına bağlı olacaktır.

Gazze Şeridi'ndeki Filistinliler ya FÜBŞFC ile beraber, ya da Mısır'da bir Gazze federal yapı kuracaklardır. Mısır ise şu alternatifler karşısında kalacaktır: Vatandaşlarının yüzde 10'unu teşkil eden Kiptiler ya geniş çapta özerklik elde edecekler, ya da giderek sayıları artan çoğunluktaki Müslümanlar ile bu Hristiyan azınlık arasında bir iç savaş çıkacaktır.

Libya da ülkesinde federal yapılar oluşturmak zorundadır. Aksi takdirde, bu yapay devlet de Sudan ve Mali gibi Kuzey ve Güney diye ikiye bölünecektir. Aynı sorunla Afrika'nın kuzey batısında yer alan diğer yapay devletler de karşı karşıyadır. Bu arada, Arap Devrimi çoktan Bahreyn ve Suudi Arabistan'ı da etkisi altına aldı. Ancak buralarda toplumsal patlama henüz gerçekleşmemiştir. Ama bu sadece bir zaman meselesidir.

İlk önce Bahreyn'deki statükonun devrilmesi mümkündür. Bu ülkede Şii çoğunluk iktidarı ele geçirerek, Şii İran ve Suudi Arabistan'ın Şiileri ile bir çeşit birlik oluşturacaklar. Bu Şiiler, Suudilerin kara altının bulunduğu petrol zengini kraliyet devletinin doğu bölgesinde yaşamaktadırlar. İran'dan başlayarak bugünkü güney Irak üzerinden topraklarından petrol fışkıran Bahreyn ve doğu Suudi Arabistan'a ulaşan bir Şii yayının (ekseninin), Batının ekonomisi, politikası ve toplumu için ne anlama geldiğinin resmi herkes kolaylıkla çizebilir.

Duvardaki işaretler çok açıktır. Kimler bu işaretleri görüyor? Politikacılar ve uzmanlar Esed denilen yaprağa ve Suriye ismindeki ağaca bakıyorlar. Bunlar Orta Doğu ormanında neyi görüyorlar, hangi tavsiyede bulunuyor veya neyi planlıyorlar? Hiç bir şeyi. Bu çok yetersiz bir tavırdır. Teşhis ve tahmin olmadan tedavi olmaz. Bu tedavinin ismi ise, ulusal devletler tarafından değil, aksine federatif yapılar aracılığıyla oluşturulacak "özerklik"tir.

Türkiye'nin Suriye Bataklığına ve İç Savaşa Zorlanması

Mahdi Darius NAZEMROAYA
www.globalresearch.ca / Çev: İsmail CEYLAN

Türkiye, ABD güdümlü Suriye kuşatmasına katkıda bulunduğu için; istikrarsızlaşma, karmaşa ve balkanizasyon (bölünme)'la karşı karşıya. Türkiye, Yeni Osmanlılık hayalleri doğrultusunda Suriye ile köprüleri atmış durumda. Türk hükümeti, Suriye'deki isyana açıkça destek veriyor ve mevcut hükümetin düşmesini açıkça dile getiriyor. Bu tavır dolayısıyla NATO ve İsrail'in dümen suyuunda gidiyor.

Türkiye'nin yeni Osmanlılık hayalleri suya düşmüş görünüyor. Türkiye'nin güney sınırının CIA ve Mossad ajanları için bir geçiş yolu olduğu ve bu tip ajanlık faaliyetlerinin Adana merkezli

yönetildiği iddiaları sıkça dile getiriliyor. Hatta Türk ambulanslarının Suriye'deki direnişçilere silah taşıdığı bile iddia ediliyor.

Eğer Suriye dağılırsa, bu durumdan en zararlı çıkacak olan ülke Türkiye olacaktır. Türkiye Başbakanı ve kabinesi göz göre göre ülkeyi tehlikenin içine atmaktadırlar. Ermenilerle var olan derin tarihsel bağlara rağmen Türkiye, Rusya ve diğer komşularıyla da uzaklaşmaktadır. Bu durum Türkiye ekonomisi ve ihracat faaliyetlerine de ciddi sekte vurmaktadır. Çoğu aktivist de Türkiye'nin Şam politikasını eleştirmektedir. Yerli medyada da Erdoğan'ın baskısı nedeniyle objektif haber yayınlama sıkıntısı sürmektedir.

Cumhuriyet gazetesinin Esad'la yaptığı röportaj sonrası Davutoğlu ve Erdoğan tarafından vatan hainliğiyle suçlanması bu duruma örnek olarak gösterilebilir. (Düşürülen Türk jeti ile ilgili soruları nedeniyle)

Türkiye'nin İran ve Irak ile de ilişkileri gerginleşmektedir. Türk hükümeti Kuzey Irak'taki bölgesel kürt yönetimini, Irak federal devletinden bağımsız davranması için teşvik etmeye çalıştığı için, Bağdat yönetimi Türkiye ile ilişkilerini gözden geçi-

riyor. Irak yönetimi İran'la güçlenen bağları dolayısıyla Suriye'nin dağılmasına kesinlikle sıcak bakmıyor. Dolayısıyla Türk hükümetiyle arası açılıyor. Diğer taraftan İran yönetimi Türk vatandaşlarının vizesiz giriş hakkını durdurdu. Ayrıca İran, Suriye'deki ateşin körüklenmesinin Türkiye'yi de yakacağı uyarısında bulundu.

Suriye'nin kuzeyinde Kürtlerin güçlenmesi Türkiye'yi fena halde panikletti. Suriye'deki karmaşanın Türkiye'ye de sızma riski çok yüksek. Suriye gibi Türkiye de birçok etniksel ve dinsel gruptan oluşan bir mozaikçe sahip. Türkiye'deki azınlık, nüfusun yaklaşık üçte birini oluşturuyor ve bu azınlığın büyük bir kısmının İran, Suriye ve Irak'la ciddi bağlantıları var.

Kürtler v.b. İran ırkına yakın azınlıklar Türkiye'deki nüfusun yaklaşık % 25'ini oluşturuyorlar. Bu da demek oluyor ki nüfusun dörtte biri Kürtlerin ve İran'ın etkisinde kalabilir. Türkiye'deki diğer etnik gruplar ise; Araplar, Ermeniler, Asuriler, Bulgarlar, Azeriler ve Rumlardan oluşuyor. Türkiye'deki Şii nüfus, Osmanlı dönemindeki olaylar nedeniyle çok fazla sayılmaz. Fakat Alevilerin ve Bektaşilerin oluşturduğu ve nüfusun yaklaşık %20-30'una denk gelen grup Şii'lere yakın olarak kategorize edilebilir. Ayrıca Türkiye'de Suriye ile tarihsel bağları bulunan bir hristiyan azınlık ta mevcut. Tüm bu veriler ışığında Suriye'nin bölünmesi ile sonuçlanabilecek bir bölgesel karmaşanın Türkiye'yi etkilemeyeceğini söylemek yanlış olur.

Yukarıda tartışılan tüm faktörler muhtemel bir felakete neden olabilir. Bölgede hızla artan kutuplaşma Türkiye'de de bir sivil savaşa neden olabilir. Eğer Suriye yanarsa Türkiye de yanar.

Erdoğan hükümetinin son politikaları neticesinde Türkiye, en önemli komşularından uzaklaştı. Bu durum ülke ekonomisini ve güvenliğini tehlikeye attı. Mevcut problemler sadece buzdağının görünen kısmı.

Türkiye tek başına Suriye'ye girmeye zorlanarak bir tuzağın içine itiliyor. Suriye'ye yönelik ABD kuşatması Ortadoğu'da büyük bir kaos oluşturacak ve bölgeyi karıştıracaktır. Suriye'deki karmaşa kısa zamanda Lübnan'a ve Irak'a da yayılacaktır. Eğer Türkiye toparlanmakta geç kalırsa; ABD, NATO ve İsrail'in yeni Ortadoğu planı doğrultusunda, zayıflatılan ve bölünen ülkeler kervanına katılacaktır.

Genç Birikim Derneği'nde Bayramlaşma

Genç Birikim

Genç Birikim Derneğinde, Ramazan Bayramı münasebetiyle 20 Ağustos 2012 tarihinde bayramlaşma yapıldı. Ankaralı Müslümanlar, başı rahmet, ortası mağfiret ve sonu cehennem ateşinden kurtuluş olan Ramazan ayının ardından Rabbimizin bizlere bir lütfu olan bayramı hep beraber idrak ettiler. Yoğun bir katılımın olduğu bayramlaşma programında Kur'an-ı Kerim tilavetinden sonra Genç Birikim Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Ali KAÇAR tarafından bir konuşma yapıldı. Yapılan konuşmanın ardından bayramlaşma yapıldı. Ali KAÇAR'ın burada yaptığı özlü konuşmayı sizlerin de istifadesine sunuyoruz.

Muhterem Misafirler, kıymetli kardeşlerim!

Hepinize hoş geldiniz diyor, Allah'ın selamı, rahmeti, bereketi sizlerin ve dünyanın dört bir yanında ve özellikle de Suriye ve Arakan'da bu mübarek bayram günlerinde bile her türlü yokluk ve yoksulluğa rağmen küfre, zulme, tuğyana, emperyal işgal ve istilaya karşı canıyla, malıyla ve kaniyla mücadele eden bütün mü'min ve mü'mine kardeşlerimizin üzerine olsun!

Bu vesileyle başta Suriye ve Arakan olmak üzere, bütün Müslümanların bayramını tebrik ediyor, Cenab-ı Hak'tan dünya Müslümanlarının ümmet bilinciyle yeniden ayağa kalkarak, sorumluluk şuuruyla bugüne ve geleceğe müdahil olmasını Cenab-ı Hak'tan dua ve temenni ediyorum.

Muhterem kardeşlerim!

Bu sene de, on bir ayın sultanı mübarek Ramazan ayından sonra, bizleri, bu bayramda buluşturan Rabbime binlerce kez şükrediyorum. Malumunuz olduğu üzere bayramlar, neşe ve sevinç günleridir. İslâmî kardeşliğin, dayanışma ve huzurun perçinlendiği bu mübarek günler, Müslümanların huzur, mutluluk, dostlarla dayanışma ve

daha da önemlisi gerçek dost olan Allah'a yaklaşma ve yakınlaşma günleridir.

Muhterem kardeşlerim!

İslami kardeşliğimizin pekiştiği, ayrı coğrafyalarda yaşıyor olsak da bir ümmetin, bir gövdenin parçaları/uzuvları olduğumuzu, her türlü engelle rağmen hatırlamak durumunda olduğumuz günlerdir, bayram günleri! Rabbimizin Kur'ân-ı Kerim'de de belirttiği gibi, ayrı ırktan, ayrı dilden, ayrı renklerden, ayrı coğrafyalarda yaşıyor olsak da biz mü'minler kardeşleriz. Çünkü Hucurat (49/10) Suresinde Rabbimizin de belirttiği gibi "Ancak müminler kardeşlerdir." Dolayısıyla bu ayet, aynı ana ve babadan gelenleri ya da aynı ırktan, aynı dilden, aynı renkten olanları ve aynı coğrafyalarda yaşayanları değil, ancak mü'min olanların kardeş olduğunu belirtiyor. Dolayısıyla bizler, Hz. Ebu Bekir ile Hz. Bilal-i Habeşi'yi, Hz. Ömer ile Selman-ı Farisi'yi, Hz. Ali ile Hz. Suheyb b. Sinan'ı kardeş yapan bir dinin mensuplarıyız. Bizler, Rabbimizin bu emrini unuttuğumuz ya da gereğini yerine getirmediklerimiz veya getiremediğimiz için perme perişan ve zillet içinde yaşıyor oluşumuzun nedeni de budur. Emperyal kâfirler ve müşrikler, renklerimiz, dillerimizin ve ırkları-

mızın farklılığından istifadeyle aramıza soktukları fitne ve fücür nedeniyle bizleri parçalamakla yetinmemişler, aynı zamanda bizleri birbirine düşmanlar haline de getirmişlerdir; bugün, Araplarla Türkler'in, Türklerle Kürtler'in birbirlerine düşman olmalarının nedeni bu sinsî oyun ve tuzaklar değil midir? Bugün, Müslümanların yaşadığı coğrafyaya bakınız, emperyal kâfirlerin bu oyun ve tezgahlarla parçaladıkları İslam ümmeti, içine hapsedildiği sun'î sınırları korumak için birbirleriyle ne savaşlar vermişler ve ne yazık ki halen de vermektedirler.

Kıymetli Kardeşlerim!

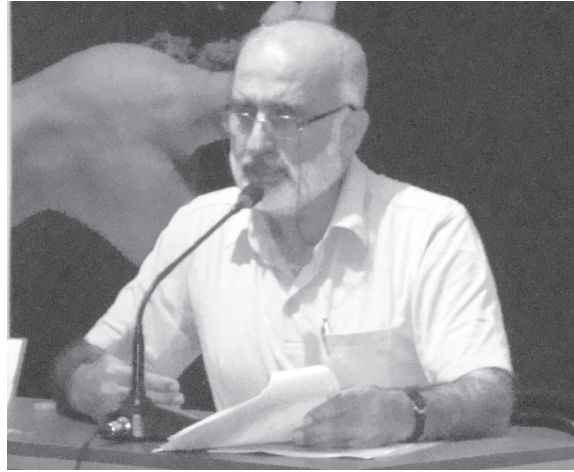
Oyuna getirilmişiz; bizlere karşı kurulan emperyal tuzakların farkına varamamışız; ne yazık ki, halen de farkında değiliz. Arabıyla, Kürdüyle, Türküyle, Lazıyla, Çerkeziyle düne kadar kardeş olan, bir vücudun azaları olan bu kavimler, bu emperyal fitne ve fücürden dolayı bölük pörçük parçalara ayrılmış ve birbirlerine karşı düşmanlar haline getirilmiştir.

Allah'ü Teâlâ, bizleri, bu sinsî oyun ve tezgâhlara karşı defaetle uyarmasına ve birbirimize karşı sorumluluk ve mükellefiyetlerimizin olduğunu hatırlatmasına rağmen, halen bunların farkında değiliz. Sorumluluklarımızın farkında olsaydık, bugün coğrafyamızda, emperyal kâfirler ve Siyonist güçler tarafından yüz binlerce kardeşimiz katledilir ve tecavüze uğrar mıydı?

Evet değerli kardeşlerim, mü'min olmanın ve dolayısıyla kardeş olmanın, biz mü'minlere yüklediği bir takım sorumluluklar ve mükellefiyetler bulunmaktadır. İşte, Ramazan ayı ve Ramazan Bayramı, unuttuğumuz ya da ihmal ettiğimiz bu sorumluluklarımızı bizlere hatırlatması için iyi bir fırsat sunmaktadır.

Evet, biz mü'minler, hangi ırka, hangi kavme, hangi coğrafyaya mensup olursak olalım ve hangi dili konuşuyor olursak olalım; ister Türk, ister Arap, ister Kürt, ister Çingene olalım, tek ilah olan Allah'a iman ettiğimiz müddetçe bizler kardeşiz. Allah'ın Resulü (as) "İman etmedikçe Cennet'e giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de gerçek manada iman etmiş olamazsınız" (Müslim, İman 93) buyurmaktadır. Demek ki, Müslümanlar, bir kimsenin Arap oluşuna ya da Kürt, Türk, Ermeni, Çingene vb ırk ve renge mensup oluşuna bakmaksızın, eğer o Müslüman'sa, onu kardeş kabul etmek zorundadır. Dolayısıyla bir Müslüman'ı renginden, ırkından, dilinden dolayı kardeş kabul etmemek, onun Müslümanlığını tartışılır hale getirecektir.

Allah'ın Resulü (as) bu kardeşliğin ölçüsünü şöyle belirtmektedir bir Hadis-i şeriflerinde; "Sizden biriniz kendisi için sevip arzu ettiği şeyi din

kardeşi için de sevip arzu etmedikçe gerçek anlamda iman etmiş olmaz." (Buhârî, İmân 7; Müslim, İmân 71-72)

İşte kardeş olmanın ve birbirimize karşı olan sevginin ölçüsü budur! Kendimiz için arzu ettiğimizi, bir başka mümin kardeşimiz için de arzu etmeliyiz; bu, Kürt, Türk, Arap, Çingene ya da Ermeni olabilir. Bu, aynı zamanda iman, sevgi ve kardeşlikte samimiyyetin de bir göstergesidir.

Hz. Peygamber'in (as) Müslüman kardeşlerin birbirlerine karşı görev sorumluluklarını hatırlatan benzeri birçok öğüt ve nasihati bulunmaktadır.

Bu öğütlerden birisi şöyledir;

"Müslüman Müslüman'ın kardeşidir. Ona zulmetmez, haksızlık yapmaz, onu düşmana teslim etmez. Müslüman kardeşinin ihtiyacını gideren kimsenin Allah da ihtiyacını giderir. Kim bir Müslüman'dan bir sıkıntıyı giderirse, Allah Teâlâ o kimsenin kıyamet günündeki sıkıntılarından birini giderir. Kim bir Müslüman'ın ayıp ve kusurunu örterse, Allah da o kimsenin ayıp ve kusurunu örter." (Buhârî, Mezalim 3; Müslim, Birr 58)

Diğer bir öğüdü ise şu şekildedir;

"Birbirinizle hasetleşmeyiniz. Birbirinize kin ve nefret beslemeyiniz. Birbirinize darılıp yüz çevirmeyiniz. Ey Allah'ın kulları, böylelikle kardeş olunuz. Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir. Ona zulüm ve haksızlık yapmaz, yardımını kesmez ve onu hakir görmez. (Peygamberimiz üç defa göğsüne işaret ederek:) Takva buradadır. Müslüman kardeşini hor ve hakir görmesi, bir kimseye şer olarak yeter. Her Müslüman'ın kanı, malı ve ırzı, başka Müslüman'a haramdır." (Müslim, Birr 32)

Benzeri bir başka Hadis-i Şerif'te de, Müslümanları bir vücudun uzuvlarına benzetmektedir. Bir uzuvda meydana gelen bir sıkıntı, nasıl diğer

uzuvları da etkilerse, bir Müslüman'ın başına gelen bir sıkıntı ve keder de diğer Müslümanları etkilemelidir. Kardeş olmak; Müslüman olmak bunu gerektirmektedir. Nitekim Resulullah bu Hadis-i Şerifi'nde şöyle buyurmuştur;

"Müminler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa (hummaya) tutulurlar." (Buhârî, Edeb 27; Müslim, Birr 66)

Ayağımıza bir diken batsa, nasıl bütün vücudumuz aynı acıyı duyarsa, yeryüzünün herhangi bir yerindeki Müslüman'ın acı ve ıstırabını bizler de duymalıyız. Bu, mü'min olmanın, kardeş olmanın bir gereğidir!

Evet, biz Müslümanlar "din kardeşi"yiz. Bu, bir tercih değil, akidevi bir zorunluluktur, imani bir gerekliliktir. Din kardeşliği, kan kardeşliğinden, ırk, renk ve dil kardeşliğinden daha önceliklidir ve daha önemlidir. Bu kardeşlik, coğrafi sınır tanımaz, renk, ırk, dil, zenginlik ve fakirlik gibi hiçbir sınır da tanımaz.

Değerli Kardeşlerim!

Hz. Peygamber (as), "Kul, kardeşinin yardımında bulunduğu sürece, Allah da kuluna yardım eder" (Müslim, Zikr 37-38) buyurmaktadır. Demek ki bizler, darda ve sıkıntıda olan, zulme uğrayan kardeşlerimizin yardımına koştuğumuz, onların dertlerini, sıkıntılarını kendi dert ve sıkıntılarımız olarak kabul ettiğimiz oranda ilahi yardımdan faydalanabilmekteyiz.

Çünkü Allah Teâlâ (c.c), Kur'an-ı Kerim'de mümin kullarına ilahi yardımda bulunma vaadini, belli şartlara bağlamıştır:

"Ey iman edenler, eğer siz Allah'a (Allah adına İslâm'a ve Müslümanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır." (Muhammed 47/7)

"Allah, O'na (O'nun davasına ve mümin kullarına) yardım edenlere mutlaka yardım eder. Allah Kavi'dir (yegâne güç/kuvvet sahibidir) ve Aziz'dir (mutlak üstünlük/izzet sahibidir)." (Hacc 22/40)

"Kim ki kendisine yapılan saldırıya denk bir tepkiyle karşılık verdiği halde (yeniden) acımasızca kendisine saldırılırsa, Allah böylelerine mutlaka arka çıkacaktır." (Hacc 22/60)

Bu ve benzer ayetlerden de anlaşılacağı üzere, Allah'ın mümin kullarına yardımı, kullarının İslâm'a ve Müslümanlara yardım etmeleri şartına bağlanmıştır. Bizler zorda ve darda olan ya da

zulme, işgal ve istilaya uğramış kardeşlerimize yardımcı olursak, Allah da bize yardımcı olacaktır.

Bir başka ayette ise, Allah'ın yardımını hak edenlerin asla mağlup edilemeyeceği açık ve kesin bir ifadeyle beyan ve vaat edilmiştir:

"Allah size yardım ederse, size galip gelecek yoktur; ama ya O sizi terk ederse, ondan sonra size yardım edecek kimdir? O halde müminler yalnız Allah'a güvenip tevekkül etmelidir." (Âl-i İmran 3/160)

Demek ki; biz mü'minler için bütün mesele, Azîz ve Hamid olan, yegâne güç ve kudret sahibi Allah'ın yardımını celp etmektir. Bu takdirde müminlere karşı kimse üstün ve galip gelemeyecektir. *Ama Allah (c.c), bizi terk eder, yardımını/nusretini bizden esirgerse, o zaman da, bize yardım edecek hiçbir güç yoktur. Zaten Allah (c.c) ve müminlerden başka müminlere kim yardım edebilir ki?*

Muhterem Kardeşlerim!

Bayramlar, Allah'a yapılan kulluğun bir neticesidir. Allah rızası için, bir ay boyunca oruç tutan, kendisini yemeden, içmeden ve diğer nefsanî duygulardan uzak tutan mü'minlere Allah'ın bir hediyesidir, bir lütfudur. Bayramlar, aynı zamanda şükür, zikir, muhasebe, hatırlama ve derlenip toparlanma günleridir. Kısacası ömürden bir yılın daha geçip gittiğini, kabir âlemine doğru bir adım daha yaklaşıldığını hatırlatan vesilelerden biridir.

Bu nedenle Bayramlar, bizi Allah'a yakın yapmalı, dost yapmalı! O'na inanmak, O'na gerçek kul olmak, insanı en yüce, en yüksek makamlara ulaştırır ve onu korkusuz kılar. Bu nedenle bayramlar, Allah'a yaklaşmamız için, dualarımızın kabulü için, içinde yaşadığımız zillet ortamından kurtulabilmemiz için, bir vesile, bir fırsat olarak değerlendirilmelidir. Hz. Peygamber (as) bir hadisinde şöyle buyurmaktadır: "Kim, sevabını Allah'tan ümit ederek Ramazan ve Kurban Bayramının gecelerini ibadetle ihya ederse, kalplerin öldüğü gün, onun kalbi ölmeyecektir." (İbn Mâce, Sıyâm 68).

Muhterem Kardeşlerim!

Bayramlar sevinç ve neşe günleridir dedik. Ancak bugün, ne yazık ki, bu sevinç ve neşe boğazımızda düğümlenmekte, bayramın ruhuna uygun olarak neşelenememekte ve sevinememekteyiz. Çünkü İslam coğrafyasının çeşitli yerlerindeki Müslümanlar, gerek emperyal ve Siyonist güçlerin uşağı diktatörler ve gerekse emperyal işgalci güçlerin işgal, istila ve talanları yüzünden katliama ve tecavüze uğramaktadır. Bizden olan, bizim bir parçamız olan bu insanlar, Ramazan ayını olduğu gibi,

Ramazan Bayramını da buruk, kan ve gözyaşı içinde geçirmektedirler. Uzun yıllardır Filistin, Afganistan, Çeçenya gibi yüreğimizi yakan işgal ve istila altındaki yerlere, bir de bu coğrafyanın emperyal ve Siyonist destekli, işbirlikçi diktatörlerin zulüm ve katliamları eklenmiştir. Arakan'da Budistler tarafından işlenen insanlık dışı vahşet ile 20 aya yakın bir zamandır Nusayri Baas diktatörlüğünce Suriye'de gerçekleştirilen katliamlar, mübarek Ramazan ayına ve içinde bulunduğumuz mübarek Bayram günlerine rağmen acımasızca ve vahşice devam etmektedir. Kısacası geçen yıl İslam coğrafyasında var olan kan, gözyaşı ve katliamlara ne yazık ki bu sene yenileri ilave olmuştur. Dolayısıyla Müslümanların yaşadığı coğrafyalar bir yandan Siyonist ve emperyal işgalci güçlerin işgali, diğer yandan da, uşak ruhlu diktatörlerce her gün onlarca hatta daha fazla insan katledilmekte ve onlarca mü'mine kadının namusu kirletilmektedir.

Muhterem Kardeşlerim!

Bayramlar, dayanışma, kardeşlikleri hatırlama, sevinç ve üzüntüleri paylaşma günleridir. Bugün çeşitli coğrafyalarda ve özellikle de Suriye ve Arakan'da, Budist ve Nusayri Baas katilleri ile emperyal ve Siyonist katiller tarafından Ramazan ayı ya da mübarek Kadir gecesi demeden, hatta şu mübarek bayram günlerinde bile masum halka yönelik katliam gerçekleştirmektedirler. Bizler, şimdi burada bayram yaparken, şu anda bile kim bilir Suriye'de, Arakan'da kaç masum ve mazlum Müslüman katledilmiştir. Bunları söyleyerek bayram yapmayalım, sevinmeyelim demiyorum; bayramda, bu Müslümanları ve verdikleri mücadeleyi hatırlamalı, onlara fiilen yardım edemiyorsak, en azından onlar için dualarımızı eksik etmemeliyiz. Rabbimiz "Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize katından bir yardım-eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşıyorsunuz?" (Nisa, 4/75) buyurmaktadır. Bu ayette de belirtildiği gibi, çeşitli coğrafyalarda katledilen, zulme uğrayan masum ve mazlum insanların çığlıklarına kulak vermemizi, gücümüz oranında yardım etmeyi Allah bize emretmektedir.

Değerli Kardeşlerim!

Bir bayram günü Medine'de açık alanda kadın erkek, çocuklar topluca bayram namazı kılınıyor. Peygamber Efendimiz 'Herkes en güzel elbiselemini giyip gelsin' diyor. Bir kadın 'Benim yeni elbisem yok, gelemem' diyor. Hz. Peygamber 'İki elbisesi olan biri bu kadına elbise versin, yoksa Medine'de bayram namazı kıldırıram' diyor. Bir

tek kişi mahzunsu, bir tek başı okşanmamış yetim varsa, hatırı sorulmamış bir kimsesiz varsa, zulme, katliama ve tecavüze uğramış bir mü'minin yardımına koşul(a)mamışsa, o bayramın tadı yakalanamamış demektir! Kimsesizliğin ortadan kalktığı bir gün olmalıdır bayram günleri!.

Oysa İslam dünyasında kan var, gözyaşı var, açlık var, yoksulluk var!.. İşgal var, istila var, katliam var!.. Ancak her şeye rağmen bir uyanış da var, bir kıyam da var; aslında Ortadoğu hatta bütünüyle İslam coğrafyasında işgale, istilaya, yolsuzluklara, sömürüye ve diktatörlüklere karşı meydana gelen olaylar fitratın kıyamıdır, fitratın on yıllardır devam eden baskıya, zulme karşı bir uyanışıdır. Küfür devam eder ama zulüm asla devam etmez. Gönül ister ki, bu ayağa kalkmalar, bu fitri kıyamlar mecrasında devam etsin ve fitrat dini olan İslam'da sükûnet bulsun.

Değerli Kardeşlerim!

Bu sene, Türkiyeli Müslümanlar olarak, bizler, Suriyeli ve Arakanlı Müslüman kardeşlerimizle imtihan edilmekteyiz. Allah bizi, bu vesileyle imtihana tabi tutmaktadır; kardeşlerimize karşı sorumluluklarımızı ve mükellefiyetlerimizi yerine getirip getirmemekle imtihan edilmekteyiz. Onların acılarını paylaşmadığımız, onların yardımına koşmadığımız zaman imtihanı kaybetmiş olacağız. Çünkü Allah'ın Resulü (as), Müslüman, kardeşine sırtını çevirmez, onu terk etmez, onu tehlikeye atmaz; din kardeşini feda etmez; Müslüman Müslüman'a yardımını kesmez, buyurmaktadır.

Bizler, 'Rabbim, katında bize bir yardımcı, bir veli gönder' diye yalvaran mazlumlara gücümüz oranında el uzatmalı, onlara yardımcı olmalıyız. Bana ne diyemeyiz, sırtımızı dönmeyiz, onları kendi hallerine terk edemeyiz. Aksi halde kaybedenlerden oluruz.

Muhterem Müslümanlar!

Bir Ramazan ayının daha sonuna geldik. Bugün, Bayram! Kardeşlerimizle kucaklaşma, mazlumlarla dayanışma, çocuklarımızla, ailemizle ve akrabamızla sevinme ve ümmet bilincimizi çoğaltma zamanıdır.. İstila, işgal altında katliama ve tecavüze uğrayan mazlum ve masum Müslümanları hatırlama ve düşünme zamanıdır. Onların dertleriyle dertlenme, üzüntülerini ve sevinçlerini paylaşma zamanıdır.

Müslüman'ca yaşayacağımız ve Müslüman'ca bayram yapacağımız günlere ulaşmak ümidiyle, 'bize katında bir yardımcı, bir veli gönder' diye yalvaran mazlumların, mahrumların ve bütün Müslümanların bayramını, bu vesileyle ve bu bilinçle tebrik ediyor, hepinizi Allah'a emanet ediyorum.

Basından Seçmeler

Derleyen: Aysel ARPACI

Suriye’de Acı Bitmiyor

Humus’un El Buvayda eş-Şargiyye semtinden gelen görüntüler yürek dağladı.

Fatıma Muhammed Husruf adlı Suriyeli bir kadın Baas güçlerince katledildi. Ancak 9 aylık hamileydi ve bir gün sonra doğum yapması bekleniyordu. Güzel oğlunu dünyaya getirmek için sayılı saatleri kaldığında Esad ordusunun bir füzesi oturduğu evin tavanından içeri girdi.

Fatıma’nın boynuna bir şarapnel parçası isabet etti ve hayatını kaybetti. Hayata veda ederken çocuğunu doğurdu. Doktorlar bebeği kurtarmak için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Ancak bebek de annesiyle beraber gözlerini henüz açamadığı hayata veda etti. Annesi bebeğine sarılamadan ama henüz göbek bağı kesilmeden kucak kucağa can verdiler.

Geriye bir babanın henüz doğmuş; ancak Esad güçlerinin öldürdüğü oğluna ve eşinin alınına kondurduğu öpücük kaldı.

06 Eylül 2012 - Press Medya

Esad Asker Bulamıyor!

Suriye’de çatışmalar tüm şiddetiyle sürerken Beşşar Esad kendisi için savaşacak asker bulamıyor. 30 yaş altı tüm erkekleri savaşa çağırırdı.

Beşşar Esad ve Suriye’deki savaş ile ilgili yeni bir iddia ortaya atıldı. Gelen haberlere göre Suriye ordusu savaşacak asker bulamıyor.

18 aydır çatışmalar tüm şiddeti ile devam ederken, ordudan muhaliflere kitlesel olarak katılan askerler, Esad ordusunun durumunu tehlikeye soktu.

Eski askerleri tekrar göreve çağıran rejimin sokakta kimlik kontrolü yaparak 18 yaşını geçen herkesi toplamaya çalıştığı söyleniyor. Suriye’nin 300 bin kişilik ordusu çatışmalar ve firarlar nedeniyle önemli bir bölümünü kaybetti.

Esad yönetimi, 2 yıl süren askerliği tamamlayan ancak 30 yaşını geçmemiş olanları da göreve çağırdı. Ancak göreve çağrılanların yarısının orduya katılmadığı belirtildi.

06 Eylül 2012 - Press Medya

77 Kişinin Katiline Komik Ceza!

Norveç'teki mahkemede, 77 kişinin ölümünden sorumlu tutulan Anders Behring Breivik'in cezası belli oldu. Norveç mahkemesi, başkent Oslo ve Ütøya Adası'nda düzenlediği iki ayrı saldırıda 77 kişiyi öldüren Norveçli Anders Behring Breivik'in cezai ehliyetinin olduğuna karar verdi. Breivik, 21 yıla mahkum oldu.

24-08-2012 - AA

Suriye'de Korkutan İddia

Suriyeli muhaliflerin Halep Devrimi grubu, internet üzerinden vücudu yanmış bir çocuğun görüntülerini yayınladı. Görüntülerde, muhaliflerin sahra hastanesine getirilen bir çocuğun vücudunun derisinin tamamının yandığı görülüyor. Muhalifler, bu yanıkların "kimyasal silah sonucu oluşmuş yaralara benzediğini" ifade ediyor. Görüntülerde vücudunda yanma ve erime benzeri yaralar oluşmuş bir çocuğa doktorların müdahale etmesi yer alıyor. Çıplak olduğu görülen küçük yaşlardaki erkek çocuk ise sürekli ağlıyor. Görüntünün 23 Ağustos'ta El Rastan şehrinde çekildiğini gösteren bir döviz görülüyor.

25-08-2012 - Press Medya

Mısırlı Bu Kadın Bir İlk!

Mısır devlet televizyonunda dün haberleri sunan kadının başörtülü olması ülkede tartışma başlattı.

Mübarek rejiminde türbanlı kadınların televizyonda sunuculuk yapması yasaktı. Eski yönetimin devrilip yerine İslamcı Müslüman Kardeşler'in kurduğu partinin geçmesinin dini değerler açısından ilk somut yaptırımları da böylece görülmeye başladı.

03-09-2013 - toplumsalhafiza.com

Esed'e Destek Açıklaması

Hizbullah Genel Sekreteri Hasan Nasrallah, Suriye yönetimine, İsrail'e karşı takındığı tutum ve reform ve diyaloga hazır olduğuna inandıkları için destek verdiklerini söyledi.

Bölgesel ve küresel düzeyde büyük bir dönüşüm yaşandığına işaret eden Nasrallah, yeni yönetimlerin şekillenmeye başladığını ve Arapların bu değişim ve dönüşümde küresel aktör olacaklarını iddia etti. Suriye yönetimine verdikleri desteği "İsrail ve Amerika'nın karşısında olan her rejimi destekleriz" diyerek açıklayan Nasrallah, "Suriye yönetimine öncelikle İsrail'e karşı takındığı tutum, ikinci olarak da reform ve diyaloga hazır olduğuna inandığımız için destek veriyoruz" dedi.

04-09-2012 - AA

Suriye'de 6 Bin 808 Kişi Öldü

18 ayda toplam ölü sayısı ise 29 bin 500'ü geçti.

Suriye'de Beşar Esad rejimine karşı halk ayaklanmasının başladığı 2011 yılı mart ayından bu yana en fazla insanın geçtiğimiz ağustos ayında hayatını kaybettiği bildirildi. Merkezi İngiltere'nin başkenti Londra'da bulunan Suriye İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün verilerine göre, müslümanların kutsal ayı Ramazan'ın da içinde yer aldığı ağustosta 6 bin 808 kişi öldü. Örgütün başkanı Rami Abdurrahman, tutukları resmi kayıtlarda rejimin hapishanelerinde bulunan ve ölüp ölmedikleri bilinmeyen on binlerce kişinin bilgilerinin yer almadığını söyledi. Anadolu Ajansı'nın Suriye Devrimi'yle Dayanışma Ağı (SDDA) adlı muhalif kuruluştan elde ettiği bilgilere göre, Suriye'de hayatını kaybeden insan sayısı 29 bin 388 oldu. Yaşamını yitirenlerin

2 bin 230'unu çocuklar, 2 bin 517'sini de kadınlar oluştururken, 979 kişi ise gördüğü işkence-ler sonucu öldü.

04-09-2012 - Sabah

Rusya'nın Suriye Aşkı Bitmiyor

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde Rusya adına konuşma yapan BM Daimi temsilcisi Vitaliy Çurkin, ABD ve Avrupa Birliği tarafından Suriye'ye yönelik uygulanan yaptırımların kaldırılması gerektiğini öne sürdü. BM Güvenlik Konseyi'ni by-pass ederek uygulamaya konan yaptırımların Suriye krizinin çözümünde faydalı olmayacağını belirten Çurkin, bu tür adımların Suriye'deki insani duruma zarar vereceğini iddia etti. Rusya, uluslararası alanda Suriye yönetimine destek veren en önemli güç olarak gösteriliyor.

31-08-2012 - sıcakgündem

Esed Camileri Vurdu

Esed rejimine bağlı askerler Dera'da Cuma namazı esnasında camilere saldırdı. ...

SNN, ordunun helikopter, havan topları, ağır silahlarla düzenlediği saldırılarda, Humus'ta 15, Dera'da 6, Hama'da 5, Şam ve banliyölerinde 3, İdlib'de 2, Deyr ez-Zor'da 1, Lazkiye'de 1 olmak üzere toplam 33 kişinin öldürüldüğünü duyurdu.

Şam'ın Hacerül Esved bölgesinin de rejim güçleri tarafından top ateşine tutulduğu belirtildi. Şam banliyölerinde ve Halep'te muhalifler ve rejim askerleri arasında şiddetli çatışmalar devam ederken, SNN, Humus banliyölerinin savaş uçaklarıyla bombalandığını, Dera'da ise rejim askerleri tarafından tankların da desteğiyle baskınlar yapıldığını kaydetti.

Muhalifler, Humus'ta su borusundan yapılan el yapımı roketlerle rejim güçlerine karşı mücadele veriyor.

31-08-2012 - sıcakgündem

27 Yıl Sonra Özgürlüğüne Kavuştu

Makt, 1967'de İsrail'in kontrolüne geçen Golan Tepeleri'ne hareket etmeden önce AA muhabirine telefonla yaptığı açıklamada, bütün dünyayı 'Filistinli tutsakların sorununa ilgi

göstermeye" çağırarak, bunun her hür insanın boynunun borcu olduğunu söyledi.

Makt, 'Hür insanlara sesleniyorum. 27 yıl sonra İsrail beni serbest bıraktı. Tutsakların sorunlarıyla ilgilenmek her hür insanın boynunun borcudur. Bu aynı zamanda dini ve insani bir sorumluluktur. Ben şu an İsrail kontrolünde olan Golan Tepeleri'ne doğru yola çıktım. İsrail işgalini tanımayan Suriye halkına ve direnişçilere selam ediyorum" diye konuştu.

22-08-2012 - AA

923 Suriyeli Daha Türkiye'ye Geldi

Ülkelerindeki olaylardan kaçan aralarında askerlerin de bulunduğu 923 Suriyeli Türkiye'ye geldi.

Hatay'ın Reyhanlı ilçesine bağlı Kuşaklı, Bükülmez ve Kavalcık köylerinde sınıra gelen, çoğunluğu kadın ve çocuklardan oluşan 923 Suriyeli, Türkiye'ye sığınma talebinde bulundu. Güvenlik önlemleri altında sınırdan minibüslerle alınan Suriyeliler, Reyhanlı Hac Konaklama Tesisleri'ne getirildi. Türkiye'ye giriş yapan Suriyeliler arasında yer alan 3 albay, 4 yarbay, 2 binbaşı, 2 yüzbaşı, 2 üsteğmen ile 2 asker ailesinin Apaydın Kampı'na, diğerlerinin ise Malatya'ya gönderildiği öğrenildi.

23-08-2012 - AA

Esed Rejimi Ramazan'ı Kan Gölüne Çevirdi

Başkent Şam ve ülkenin ikinci büyük kenti Halep başta olmak üzere ülke genelinde devam eden operasyonlarda karada başarı elde edemeyen Esed'in birliklerinin hava saldırıları ile muhaliflerin direnişini kırmaya çalıştığı belirtildi. 18 aydır süren şiddet olaylarında hayatını kaybedenlerin sayısı 20 bini geçerken, Batılı yetkililer ve aktivist gruplar, sadece Ramazan ayında 5 bin kişinin öldürüldüğünü bildirdi. Yoğun bombardıman altındaki Halep'te her gün en az 30 ila 60 arasında kişinin öldürüldüğü ifade ediliyor. Hayatını kaybedenler arasında rejimin askerlerinin de olduğu kaydedilirken, evlerini terk eden Suriyelilerin sayısı da giderek katlanıyor. Esed'in ağır silahlı askerlerine karşı direnen muhaliflerin silah tedarikinde sıkıntı yaşadığına dair bilgiler geliyor. Öte yandan Suriye İnsan Hakları İzleme Örgütü, Suriye ordusunun cuma günü düzen-

lediği operasyonlarda 13'ü çocuk, 25'i kadın, 185 kişinin hayatını kaybettiğini bildirdi. SNHR, başkent Şam ve çevresindeki saldırılarda 54, Halep'te 14, Humus'ta 2, Dera'da 24, Deyr ez-Zor'da 45, İdlib'te 33, Hama'da 8, Lazkiye'de 3 ve Kunaytira'da 2 kişi olmak üzere 185 kişinin öldüğünü duyurdu. Şam Haber Ağı, Şam'ın Hacerul Esved bölgesinin tank ve havanlarla topa tutulduğunu ve savaş helikopterlerinin alçak uçuş yaptığını, Suriye ordusuyla muhalifler arasında şiddetli çatışmaların yaşandığı kaydetti.

26-08-2012 - Yeni Şafak

İsrail'den 'Mermi İşlemeyen Bomba' İcadı

Devlete ait savunma şirketi İsrail Ordu Sanayi'nin üst düzey yetkilisi Moşe Elert, yeni mekanizmanın askerlerin hayatını koruyabileceğini söyledi, ancak geliştirdikleri bombanın nasıl çalıştığı hakkında ayrıntılı bilgi vermedi. Elert, bombanın, 2010 yılında bir askerin taşıdığı bombanın, kurşun isabet etmesiyle patlaması sonucu 2 askerin hayatını kaybetmesi üzerine geliştirildiğini ifade etti. Dünyanın çeşitli yerlerinde de benzer vakalar görüldüğünü vurgulayan Elert, yeni teknolojinin diğer dost ordulara satılacağını belirtti. İsrail'in söz konusu bombaları birkaç aydır kullandığını açıklayan Elert, yeni teknolojinin bombaların depolanması ve nakliyesini de kolaylaştırdığını kaydetti.

27-08-2012 - AA

İslam Dünyası İle Dalgalarını Geçiyorlar!

"Yurttaş Khan" adıyla BBC'de yayınlanmaya başlayan yeni bir komedi dizisi Müslüman dünyasının tepkisini çekti. Müslüman bir cemaat liderinin başından geçen olayları anlatan dizinin ilk bölümünün 3.6 milyon izleyiciye ulaştığı öğrenildi. Dizinin yayınlanmasından sonra gelen tepkiler, dizide İslam ile dalga geçildiği, Asyalılara basmakalıp yaklaşıldığı ve Kur'an'a saygısızlık edildiği yönündeydi. Özellikle Bay Khan'ın aşırı makyajlı kızının, babası içeri girdiğinde başörtüsünü kapıp Kur'an okuyor gibi yaptığı sahne izleyicilerden büyük tepki gördü. Ancak kimi izleyiciler de, bu tür durumların gerçekte de yaşanabildiğini söyleyip, dizinin gerçekleri yansıttığını savundular.

29-08-2012 - Timetürk

ABD'de Camilere, 11 Günde 8 Saldırı

Amerika'nın birçok vilayetinde çoğunluğu Müslümanlara ait olan ibadethanelere yönelik saldırılar artıyor, son 11 günde 8 farklı saldırı düzenlendi.

15-08-2012 - Dünya Bülteni /
Haber Merkezi

Hamburg'da Müslümanlara Dini Tatil

Almanya'nın Hamburg Eyaleti Müslümanlarla yapılmak üzere hazırlanan antlaşmayı dün basına tanıttı, antlaşmanın imzalanması ile Müslümanlara da artık dini bayramlarda çalışmadan muaf tutulma hakkı verilecek.

15-08-2012 - Dünya Bülteni /
Haber Merkezi

Asırlık Camilerde İsrail Barbarlığı

Birüssebi Camii'nde 'şarap festivali'nden geri adım atan İsrail, yüzlerce yıllık İslam mabetlerini ahır, restoran ve depo olarak kullanıyor.

06-09-2012 - Yeni Şafak

Yüzlerce Afgan Çocuk Açlıktan Ölüyor

UNICEF raporuna göre, her gün 5 yaşının altında 275 Afgan çocuğu yetersiz beslenme yüzünden hayatını kaybediyor. Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu UNICEF, Afganistan'da 5 çocuktan birinin yetersiz beslendiğini açıkladı. Afganistan'da her gün 5 yaşının altında 275 çocuğun yetersiz beslenme yüzünden hayatını kaybettiği bildirildi.

06-09-2012 - Dünya Bülteni /
Haber Merkezi

İslam'da Tesettür - I

Hicret İMAMOĞLU

Yeryüzünde insanca ve Müslümanca bir hayat sürdürmemiz için kendi katında bize şeriat nizamını gönderen mutlak hâkimiyet sahibi Allahu Teâlâ'ya sonsuz hamd ve senalar olsun.

Cihanşümül bir şeriat ile gönderilen ebedi önder Hz. Peygamber (s.a.v)'e, Âline, Ashabına ve İslam nizamının yeryüzüne hâkim olması için kanının son damlasına kadar tağuti güçlere karşı amansız bir şekilde cihad ibadetini sürdüren tüm dünya Müslümanlarına salat-u selam olsun. (Âmin)

"Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, taate devam eden erkekler ve taate devam eden kadınlar, doğru erkekler ve doğru kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, (gönülden Allah'a) saygılı erkekler ve (gönülden Allah'a) saygılı kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve ırzlarını koruyan kadınlar, Allah'ı çok zikreden erkekler ve Allah'ı çok zikreden kadınlar; işte Allah bunlar için bağış ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır." (Ahzab/35)

İslam düşmanı Siyonist ve emperyalistler, bir milleti yıkmak, çürütmek ve İslam'ı bozmak için daima kadını en güçlü silah olarak kullanmış ve halen de kullanmaktadırlar. İslam'ı ve Müslümanları maddi güç ve silahlarla yok edemeyen düşman, çağdaş silah olarak Müslüman kadının ahlakını bozmayı ve ona İslam'ın kazandırdığı kutsal ve yüce değerini yitirtip,

şehvetperestlerin metarı haline getirtip, sokaklara dökmüş, kişiliğini, ahlakını ve namusunu kaybettirmiştir. **Düşman, kadınıımızı moda-nın ve şehvetin kölesi haline getirip istediği şekle ve maskaralığa sokabilmekte ve soyabilmektedir. Bununla beraber bizim asıl üzerinde durmak istediğimiz konu Müslüman kızlarımızda görülen yozlaşma ve bozulmalardır.** Başörtüsü bir kimlik, bir tercih, bir semboldür. İslami şahsiyetin kimliği, Müslümanca bir hayatın tercihi, iffet ve hayatın sembolü. Ama ne yazık ki bugün taktığı başörtüyü, büründüğü tesettürü taşıyamayanlar adeta onu rencide edercesine hakaret edenler var. Başörtülü kızlarımız tıpkı açık saçık bayanlar gibi erkeklerle el ele, kol kola, sarmaş dolaş bir vaziyette çarşı-pazarda, parklarda, duraklarda, sahillerde dolaşıyorlar. Tabii İslami olarak da hiçbir sakınca görmeden parmaklarına yüzük takan iki genç artık toplumun arkasında her şeyi yapmayı kendilerine mubah sayıyor. Tabi ki kadınlarımızın bu hale gelişinde çevre kültürünün yanı sıra, tesettürün mahiyeti ve gerekliliği hususunda yeterince bilgi sahibi olmamaları da büyük rol oynamaktadır.

Bu sahada yazılmış birçok kitap olmasına rağmen¹, biz tekrarda fayda olduğuna inandığımızdan dolayı bu meseleyi yeniden gündemimize alıp, İslam fıkhrına göre içeriğini kıymetli

1 Bakınız: Ebu'l-A'lâ Mevdudi, Hicab, Hilal Yayınları; M. Ali Haşimi, Kur'an ve Sünnete Göre Müslüman Kadının Şahsiyeti, Ravza Yayınları; Hasan Çalışkan, Örtünme ve Çıplaklık, Tekin Yayınları; Asım Uysal, İzahlı Kadın İlmihi, Uysal Yayınları; Mü'mine Yüksel, Mücahideye Notlar, Ölçü Yayınları

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adı ile
Mü'min kadınlara da söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar; namus ve iffetlerini esirgesinler. (Mecburen) Görünen kısımları müstesna olmak üzere zinetlerini teşhir etmesinler. Baş örtülerini, yakalarının üzeri-ne (kadar) örtsünler...

Nûr Sûresi/31

Allah'ın emri olan baş örtüsünü veya herhangi bir emrini yasaklayan kişiler ve bu yasaklara arka çıkan sahtekâr din adamları da birer tağûttur. Bu yöneticilerin ve cehennem ateşi karşılığında dinlerini satmış sahtekâr din adamlarının emir ve fetvalarına uyanlarsa; yahudi ve hristiyanların haham ve rahiplerini rabler edinmesi gibi bu kişileri kendilerine rabler edinmiş, dolayısıyla da müşrik olmuş, yani Allah'a ortak koşmuşlardır.

eserlerden araştırıp, yazmayı uygun gördük. Hayırlara vesile olması temennisiyle...

TESETTÜRÜN MAHİYETİ

Örtünmek, bir şeyin içinde veya arkasında gizlenmek manasına gelen tesettür, "STR" kökünden "tefe'ul" vezninden bir mastardır. Bir fıkıh terimi olarak, erkek ve kadının şer'an örtülmesi gereken yerlerini örtmesi demektir. Bir kimsenin örtmesi gereken ve başkasının bakması haram olan yerlerine "avret yeri" denir.²

Tesettür, hem Müslüman kadına, hem de Müslüman erkeğe farz kılınmıştır. Örtünmenin amacı başkasının bakışlarından korunmak ve ırzı meşru olmayan cinsel isteklerden sakınmaktır. Allahu Teâlâ'nın şu ilahi emri, insanı hayvandan ayıran en önemli özelliklerden birisinin örtünme olduğunu bildirmektedir: "**Ey Âdemoğulları, size çirkin yerlerinizi örtecek giysi, süslenecek elbise indirdik. Takva (Allah'ın azabından korunma) elbisesi daha hayırlıdır. İşte bunlar Allah'ın ayetlerindendir, belki düşünüp öğüt alırlar.**"³

İnsanın örtünme ihtiyacının ilk insan Hz. Âdem ve Hz. Havva ile başladığı, çıplaklığın çirkin bir şey olduğu da ayette şöyle belirtilir: "Ey Âdemoğulları! Şeytan, ana ve babanızın kötü yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak nasıl cennetten çıkardıysa, sakın size de bir kötülük yapmasın."⁴

Erkeklerin gözlerini sakınması, kadınların iffetini korumak içindir. Ayette şöyle buyrulur: "Mü'min erkeklere söyle, gözlerini sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar. Bu kendileri için daha temizdir."⁵ Ayetteki "**Gözlerini sakınsınlar**" emri, her şey için değil, yalnız Allah (c.c)'ın haram kıldıklarına aittir. Gözü sakınmanın birçok faydaları vardır: Allah (c.c)'ın emri tutulmuş olur. Bir ok gibi kalbi yaralayan manzaralardan korunulmuş olur. Kalb kuvvetlenir. Kalb kötü şeylerle meşgul olmaz. Allah (c.c)'la meşgul olmaya alışkanlık peyda eder. Kalbe nur kazandırır. Kalbe feraset verir. Şeytanın giriş yollarının kapatılması sağlanmış olur.

Hanefî mezhebine göre insanların birbirlerinin mahrem yerlerine bakması dört kısımda toplanır:

2 Şamil İslam Ansiklopedisi, "Tesettür" maddesi, c.6, s.194, Şamil Yayınları, İstanbul,1994

3 Araf Suresi 26.ayet

4 Araf S.27.ayet

5 Nur,30

1. Erkeğin erkeğe karşı avreti: Diz kapağın-
dan göbeğe kadar olan kısmıdır.

2. Erkeğin kadına karşı avreti: İster namah-
remi, ister mahremi olsun, erkeğin kadına karşı
avreti, erkeğe karşı olduğu gibi, diz kapağı ile
göbeği arasındır. Yalnız karı-koca arasında avret
mahalli yoktur.

3. Kadının kadına karşı avreti: Erkeklerde
olduğu gibi diz kapakları ile göbekleri arasındır.

4. Kadının erkeğe karşı avreti: Sahih olan
görüşe göre, kadının erkeğe karşı avreti bütün
vücududur.

“Gözleri sakınma” hususunda hitap, er-
keklere olduğu gibi kadınlara da yapılmış ve
tesettürü ne şekilde, kimlere karşı uygulaya-
cakları şu ayet-i kerime ile beyan ile beyan
edilmiştir:

“Mü’min kadınlara söyle: Gözlerini (hara-
ma bakmaktan) sakınsınlar, ırzlarını korusun-
lar. Ziyinetlerini açmasınlar, bunlardan görü-
nen kısım müstesna, Başörtülerini, yakalarının
üstünü (kapayacak surette) koysunlar ziynet
(mahal)’lerini kendi kocalarından yahut kendi
babalarından, yahut kocalarının babalarından,
yahut kendi oğullarından, yahut kocalarının
oğullarından, yahut kendi biraderlerinden, ya-
hut kendi biraderlerinin oğullarından, yahut kız
kardeşlerinin oğullarından, yahut kendi kadın-

larından, yahut kendi ellerindeki memlûkeler
(cariyeler) den, yahut erkeklerden yana ihtiyacı
olmayan hizmetçilerden, yahut henüz kadınla-
rın gizli yerlerine muttali olmayan çocuklardan
başkasına göstermesinler. Gizleyecekleri ziy-
netleri bilinsin diye ayaklarını da vurmasın-
lar. Hepiniz Allah’a tevbe edin ey mü’minler,
Ta ki korktuğunuzdan emin, umduğunuza nail
olasınız.”⁶

“...Ziyinetlerini açmasınlar...” ayeti ka-
dınların yabancı erkekler karşısında fitneye se-
bebiyet vermemek için ziynetlerini açmalarının
haram olduğuna delalet eder.

Ziynet; aslında, kadının giydiği elbise, ta-
kındığı süs eşyası ve kullandığı makyaj malze-
mesidir. Zira ziynet iki çeşittir. Birisi yaratılıştan
olan ziynet, diğeri kazanılan ziynettir. Yaratılış-
tan olan ziynet kadının teninin, boy ve endamı-
nın ve yüzünün güzelliğine denir.

Açıktır ki, elbise, küpe, gerdanlık gibi ziynet-
lere kadının vücudundan ayrı olarak bakılması
haram değildir. Haram olan, kadın vücuduna
takıldıktan sonra onlara bakmaktır. Kadına ta-
kılan ziynete bakmak haram olursa, tabiatıyla
ziyinetin takıldığı uzva bakmak da haramdır.⁷

6 Nur S. 31. Ayet

7 M.Ali es-Sabuni, Ahkâm Tefsiri (Terc: M.Taşkesenlioğlu),
c.2 s.173 Şamil Yayınları, İst.-ty.

Ayette, Müslüman kadının diz kapağı ile göbeği arası, karın ve sırtı dışında diğer yerlerini yanlarında örtmek zorunda bulunmadığı hisımları ya da birlikte yaşanacak durumda olduğu kimseler sayılmıştır. Bu kimseler şunlardır:

1. Kocas: Kadın kocasının yanında dilediği gibi giyinebilir. Eşler arasında örtünme bakımından bir sınır söz konusu değildir.

2. Babası (Dedeleri)

3. Kayınpederi

4. Oğlu

5. Kocasının oğlu

6. Erkek kardeşi

7. Erkek kardeşinin oğlu

8. Kız kardeşinin oğlu (daha aşağıdaki yeğenler)

9. Müslüman kadın. Çünkü mü'mine kadın, gayri Müslim kadınların yanında diğer yakın hisımlarının yanında açıldığı gibi açık oturamaz. Bunda gayri Müslim kadınların (ayrıca fasık olan ve huyundan emin olunamayan Müslüman kadınların bile) kendi erkeklerinin yanında Müslüman kadını tasvir etmesi ve onu anlatması engellenmek istenmiştir. Hz. Ömer, Ebu Ubeyde'ye (r.a) yazdığı bir mektupta şöyle demiştir: **"Bana Müslüman kadınların hamamlara müşrik kadınlarla birlikte girdikleri haberi ulaştı. Bu daha önceden kalma bir adettir. Allah'a ve ahret gününe inanan hiçbir kadının kendi dininden olmayanın avret yerine bakması helal olmaz."**⁸

10. Cariyesi: İmam Ebu Hanife (r.a) ve İmam Hanbel (r.a)'e göre köle, hanımefendisi karşısında yabancı erkek gibidir. Onun hanımının ziynetlerine bakması helal değildir. Bunlara göre ayetteki "kendi ellerindeki memlükeler" den maksat bütün köleler değil, yalnız cariyelerdir.

11. Erkekliği kalmamış hizmetçiler: Denk olmama, yaşlılık, hastalık v.b. sebeplerle kadınlara karşı istek duymama veya hadım olma gibi nedenlerle evin sahibi kadına cinsel bakımdan zararı dokunmayacak kimseler, kadın için diğer hisımlar gibidir.

12. "Henüz kadınların gizli yerlerine muttali olmayan çocuklar" ifadesinde âlimler ihtilaf etmişlerdir.

Bazı âlimlere göre ayetteki, "çocuklar" henüz buluğa ermeyen çocuklardır. Diğer bazı âlimlere göre ise, çocukluğundan dolayı kadının gizli yerleri ile gizli olmayan yerlerini birbirinden ayırt etmeyen çocuklardır. Bu ikinci görüş daha sahihtir. Zira ayetteki çocuklardan maksat, şüphesiz kadınların vücudu, tavır ve hareketleri hususunda cinsi bir şuura ulaşmayan küçük çocuklardır. Bu çocuklar yaş itibarıyla on yaşından küçük olmalıdır. Kadınların gizli yerlerine muttali olan çocuk, henüz buluş çağına ermese dahi, kadınların ona karşı ziynetlerini örtmesi daha uygundur.

Ayrıca ayetteki: **"Gizleyecekleri ziynetleri bilinsin diye ayaklarını da vurmaları"** ifadesine dayanarak Hanefi âlimlerinin bir kısmı, kadının sesinin de avret olduğuna hükmetmişlerdir. Zira bu ayet, kadınların ayağına taktıkları halholların sesini duyurmaları yasaklanmaktadır. Kadının sesi, elbette ki halhalın sesinden daha caziptir. Bu yüzden de yasaklanması zaruridir.⁹ (Yalnız fitneden emin olmak şartıyla kadınların sesinin avret olmadığı, fıkıh kitaplarında geçmektedir.)

Ayette geçen **"bunlardan görünen kısmı müstesna"** hakkında Mevdudi (r.a), şu açıklamada bulunuyor: "Ayet-i kerimede bu cümle, kadınların ziynetlerini kasti olarak açmalarının caiz olmadığına delalet eder. Şu var ki, kendi kasıtları olmadan açılmaları hali müstesnadır. Bir de, dıştan giydikleri çarşaf ve benzeri giysileri gizlemeleri mümkün değildir. İşte bu üstten giyilen çarşaf ve benzeri giyeceklerin görünmelerinde bir beis yoktur."¹⁰

Şehid Seyyid Kutub (r.a) ise bu ayet hususunda şu açıklamalarda bulunmuştur: "Yüz ve eller gibi görünmesi zaruri olan ziynet yerlerinin gösterilmesi ise helaldir. Çünkü Hz. Peygamber (sav), yüz ve ellerin gösterilmesine karşı çıkmamıştır. Nitekim Hz. Peygamber, Ebu Bekir'in kızı Esma'ya yüz ve ellerine işaret ederek: **"Ey Esma! Kadının ergenlik çağına ulaştıktan sonra, buraları dışında kalan yerlerini başkasına göstermesi caiz değildir"** (Ebu Davud) buyurmuştur.¹¹

Diğer yandan kadın yaşlanıp ay halinden kesilir ve cinsel yönden erkeklere istek duymaz

9 Bkz: M. Ali es-Sabuni, Ahkâm Tefsiri, c.2 s.179

10 Bkz: M. Ali es-Sabuni, A.g.e., c.2, s.183

11 Seyyid Kutub, Fizilâli'l-Kur'an (çev.Bir komisyon), c.8, s.266 Hikmet Yayınları, İst.1993

8 İbn Kesir, Muhtasar-ı Tefsir, C.2, S.600-601, Arapça Bas-kısı

olursa, bunun için örtünmede bazı kolaylıklar getirilmiştir. Ayette şöyle buyrulur: "Ay halinden kesilmiş ve evlenmek için ümidi kalmamış olan yaşlı kadınlar ziynet yerlerini erkeklerle göstermemek şartıyla dış elbiselerini bırakmalarında onlar için bir günah yoktur. Bununla birlikte yine de sakınmaları kendileri için daha hayırlıdır."¹²

HİCAB (PERDE) AYETİ

Kadınların ev dışında veya yabancı erkeklerin yanında normal ev içi elbisesinin üstüne bir dış elbise daha giymeleri gerekir. Ayette şöyle buyruluyor: "Ey Peygamber ! Eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden üstlerine giymelerini söyle. Bu, onların tanınıp, kendilerine sarkıntılık edilmemesi için daha uygundur. Allah çok yarlıgayıcıdır, çok esirgeyicidir."¹³

Ayetin Arapça metninde geçen "Celalib", cilbab'ın çoğuludur. Cilbab, bütün vücudu örten elbiseye denir. Hicab ayeti, kadınların avret mahallerini örtmeleri istikrar kazandıktan sonra nazil olmuştur. Bilindiği gibi, örtünme Hicri 5.yılda Şevval ayında Nur suresi 31.ayeti

keriminin inzali ile farz kılınmıştır. Öyleyse bu ayette emrolunan tesettür, daha önce farz kılınan setr-i avretten başka ve fazla bir örtünmedir. Bunun içindir ki bütün müfessirler, tabirleri değişik de olsa mefhumda birleşerek ayetteki "**cilbab**" tan maksadın kadının elbiseleri üzerine giyilen ve bütün vücudu örten bir örtü, elbise olduğunda ittifak etmişlerdir. Bu sebeple zamanımızda kadınların çarşaf denilen bir örtü veya onun benzeri bir örtü ile örtünmeleri gerekmektedir. Ayetteki "cilbab"tan maksat bazı cahillerin sandıkları gibi setr-i avret değildir.¹⁴

Yine "**Bu onların tanınıp eza edilmemelerine daha uygundur.**" Ayetinde hicabın farziyetinin hikmeti beyan edilmektedir. Şer'i hükümlerin hepsinde meşru hikmetler vardır. İşte kadınların örtünmelerindeki hikmet de hem onların namuslarının, hem de cemiyetin korunmasıdır. Ebu Hayyan el-Endülüsi : "**Bu onların tanınıp eza edilmemelerine daha uygundur**" ayetini, "**Namus ve iffetle tanınsınlar ki, fasık kimseler onlardan hiçbir şey beklemesinler.**" şeklinde tefsir etmektedir.¹⁵

Üstad Mevdudi de ayetle ilgili der ki: "Elbette (ayette geçen) bu emir, erkeklerin ısrar

edici bakışlarından, sarkıntılık etmelerinden ve sataşmalarından rahatsız olan, bunları eğlenceli bulmayan, kötü şöhretli ahlaksız kokak kadınlarından biri gibi kabul edilmek istemeyen, tam aksine ahlaklı, namuslu ev kadınları olarak tanınmak isteyen kadınlar içindir. Böyle ve şerefli kadınlara Allah (c.c) şöyle buyuruyor: "Eğer gerçekten iyi kadınlar olarak tanınmak istiyorsanız ve erkeklerin şehvet dolu bakış ve ilgileri sizi rahatsız ediyorsa, insanların açgözlü bakışları önünde bütün güzellik ve fiziki cazibenizi ortaya koyacak şekilde yeni gelinler gibi süslü bir şekilde sokağa çıkmamalısınız. Tam aksine bütün ziynetlerinizi gizleyen ve yüzünüzü örten sade bir örtü ile ve ziynetlerinizin şakırtısı bile dikkati çekmesin diye ağırbaşlı bir şekilde yürüyerek sokağa çıkmalısınız. Kendisini boyayıp süsleyen ve her tür ziyneti takıp takıştırmadan dışarı adımını atmayan bir kadının, erkeklerin dikkatini çekmekten başka bir amacı olamaz. Böyle yaptığı halde insanların, açgözlü bakışlarından rahatsız olduğunu söyleyerek şikâyet ediyorsa ve "sokak kadını" olarak tanınmak istemediğini, namuslu bir ev kadını olarak yaşamak istediğini söylüyorsa, bu, sahtekârlıktan başka bir şey değildir..." Siz aynı zamanda hem sokak kadını, hem de namuslu bir kadın olamazsınız. Eğer namuslu, saygıdeğer kadınlar olarak yaşamak istiyorsanız, sokak kadınlarına yaraşan davranışlardan vazgeçmeli ve namuslu kadın olmanızı sağlayacak bir hayat tarzı benimsemelisiniz..."¹⁶

Müslümanların vazifeleri, daha sonra örtünmede zorluk çekmemeleri için on yaşına giren kız çocuklarını örtünmeye alıştırmak olmalıdır. Bu örtünme teklif emri değil, fakat terbiye bakımından gereklidir. Namazda da durum böy-

Müslümanların vazifeleri, daha sonra örtünmede zorluk çekmemeleri için on yaşına giren kız çocuklarını örtünmeye alıştırmak olmalıdır. Bu örtünme teklif emri değil, fakat terbiye bakımından gereklidir. Namazda da durum böyledir. Nitekim Rasulullah (sav): "Çocuklarınız yedi yaşına girdikleri zaman onlara namazı emredin. On yaşına girdiklerinde namaz kılmazlarsa onları (hafifçe) dövün." Atalarımız "ağaç yaşken eğilir" demişlerdir. Gerçekten küçükken İslami terbiye verilmeyen kişiler, sonradan İslam'ı yaşamakta zorluk çekmektedirler.

ledir. Nitekim Rasulullah (sav): **"Çocuklarınız yedi yaşına girdikleri zaman onlara namazı emredin. On yaşına girdiklerinde namaz kılmazlarsa onları (hafifçe) dövün."**¹⁷ Atalarımız "ağaç yaşken eğilir" demişlerdir. Gerçekten küçükken İslami terbiye verilmeyen kişiler, sonradan İslam'ı yaşamakta zorluk çekmektedirler.

Ahzab suresi 59.ayet-te geçen **"cilbab"** kelimesi hakkında birkaç görüş vardır:

1. Kadının elbiseleri üzerine giyilen ve bütün vücudunu örten bir örtü, (dış) elbise olduğunda müfessirlerce ittifak olduğunu ayetin tefsirinin başında belirtmiştik.

2. Cilbab, bütün vücudu baştan aşağıya örten (çarşaf, ferace, çar. vs gibi örten) dış kıyafetini

adıdır.

3. Üst tarafı göbeğe kadar örten ve rida denilen örtüdür.

4. Cilbab; bütün vücudu baştan aşağıya örten çok geniş ve uzun bir örtüdür.

5. Taberi ve Ebu Hayyan, İbn-i Abbas (r.a)'dan şöyle rivayet etmişlerdir: "Kadın cilbabını üstten alnının üzerine indirir ve oradan sıkarak, alttan da burnunun üzerine kadar (yüzünün ekserisini ve göğüslerini tamamen) kapatar. Yalnız gözleri dışarıda kalır."

Yüzün avret olmadığını söyleyenler, (bir kısım Hanefi âlimleri gibi) bunu iki şarta bağlamışlardır. Bu şartlardan birincisi; yüzün tabii durumunda olması (yani makyajsız olması), ikincisi; fitneden emin olunmasıdır. Şayet yüzün açılması fitneye sebep oluyorsa açılması haramdır.

(Devam Edecek)

16 Ebu'l-A'lâ Mevdudi, Tefhimu'l Kur'an (çev. Komisyon), c.4, s.460, İnsan Yayınları, İst.1991

17 İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte Muhtasarı ve Tercümesi, c.8, s.232-233, Akçağ Yay., Ank-1989

Aile: Bireyden Cemaate, Düzensizlikten Nizama, Günahlardan İbadete Geçiş - I

Yalçın YILDIRIM

Aile, kişinin kendilerinden sorumlu olduğu eşi, varsa çocukları, ev halkı, yani yakın akrabalarından oluşan insan toplumdur. Müslüman için aile, bir sosyal müessese olduğu gibi, aynı zamanda İslâmî bir kurumdur. Nikâh, iki Müslümanın İslâmî kurallar çerçevesinde bir araya gelmesidir. Aile, erkeğin eksiklerinin kadınıla; kadının eksiklerinin de erkekle tamamlandığı, birbirlerinin ihtiyaçlarının temin edildiği, iki cinsi kaynaştıran bir kurumdur. Aile, erkek ve kadını asil bir duygu ve heyecanla birleştiren, bedeni sükûna, ruhu huzura erdiren bir müessesedir. Aile, toplum eğitimi yaptırarak, kişiyi toplum hayatına hazırlayan sevgi, saygı, şefkat, fedakârlık ve birlik ocağıdır. Aile yuvası okuldur, mesciddir; huzur evi ve çocuk yuvasıdır. Hammadde halindeki küçük yavruların her yönden büyümesini sağlayan, onların şahsiyet sahibi bir insan, Allah'a kulluk bilincine ulaşan bir Müslüman ve İslâm toplumunun sağlıklı bir üyesi olmaları için yetiştirip geliştiren bir fabrikadır.

"Mûsâ'ya ve kardeşine: "Kavminiz için Mısır'da evler hazırlayın, evlerinizi namazgâh yapın, namazı hakkıyla ifa edin ve ey Mûsâ müminleri müjdele!" diye vah-yettik." (Yunus, 10/87)

Evet Rabbimiz Mısırdaki mus'taz'aflara diyor ki kendinize evler edinin. Evlerinizi Allah'a kulluğa tahsis edilmiş mescidler haline getirin. Orada Allah'ın istediği biçimde namazlarınızı, bireysel kulluklarınızı ikâme edin. Birbirlerinize kenetlenip Allah'ın istediği gerçek İslâm kardeşliğini ve dayanışmasını gerçekleştirin.

Elbette Firavunlar mescidleri aslî fonksiyonlarından uzaklaştırabilir, mü'minler o mescidler-

de Rab'lerine secde imkânlarını kaybedebilirler Rab'lerinin emirlerini uygulayarak Onun önünde boyun bükme özgürlüklerini yitirmiş olabilirler, açıktan açığa **"Allahu Ekber"** diyemeyecek bir duruma gelmiş olabilirler, açıktan açığa Allah'ın istediği biçimde giyinemeyecek bir duruma gelmiş olabilirler, mescidlerde açıktan açığa Allah'ın âyetlerini öğrenme imkânları kalmamış olabilirler, mescidlerde Allah'ın talimatlarının yerini Firavunların talimatları almış olabilir. Ey mü'minler, içinde bulunduğunuz toplum ne olursa olsun, nasıl olursa olsun, topluma egemen olan Firavunlar ne kadar zâlim ve kâfir olurlarsa olsunlar unutmayın ki onlar evlerimizin içine müdahale edemez. Evlerimiz bizim kalemizdir. Ailelerinde İslâm'ı hâkim kılamayanların; sokaklarına, işyerlerine, toplum ve devletlerine şeriatı hâkim kılmaları beklenebilir. Toplumu İslâmlaştırmanın, İslâmî toplum oluşturmaya küçük örneği ve aşaması evliliklerdir.

Evlilik, insan hayatını derinden etkileyen bir inkılâptır, devrimdir. Bireysel yaşayıştan toplumsallaşmaya, cemaatleşmeye ve devletleşmeye geçiştir. Düzensizlikten sistem ve nizama tırmanmadır. Aile, erkek için yöneticilik okuludur; Erkek; liderliği, otoriteyi, disiplini, mes'ûliyeti, emânete riâyeti, haklara saygıyı, cemaate imamlığı en iyi şekilde uygulamalı olarak ailede öğrenir. Kadınıyla erkeğiyle fedâkârlığın, karşılık beklemeden vermenin, merhametin, sabrın, ahlâk güzelliğinin öğrenildiği bir okuldur aile. Anne-baba, bir taraftan öğretmeni, diğer yönden öğrencisidir bu okulun. Çocuk, hatta bebek, sanıldığı gibi sadece öğrenci değildir; minicik yapısına bakmadan ana-babasına çok, ama çok şeyler öğretir, çok ama çok değerler kazandırır.

İslâm, akıllı ve büluğ yaşını aşmış bütün Müslümanları aile yuvası kurmaya çağırdığı gibi, evliliği ve aile hayatını da bir ibâdet olarak değerlendiren. Kur'ân-ı Kerim, sosyal birliğin en üstün ve sağlam şekliyle sevgi, bağlılık, merhamet, iyilik, müsamaha, yardımlaşma, doğruluk, insaf ve Allah korkusunu gözeterek aile kurumuyla ayakta tutulmasını hedef alır. Huzur, barış, sevgi ve mutluluk evde yaşanmayınca, toplumda hiç yaşanmaz.

Güçlü ve sağlam toplumlar, ancak fertleri inanç, fikir ve gâye birliği içinde kaynaşmış mutlu ailelerden oluşabilir. Bunun içindir ki, İslâm nizamı, aile kurumunu kutsal bir kuruluş şeklinde sunarak yüceltmış ve dokunulmazlığını hükme bağlamıştır. *"İçinizden, kendileriyle huzura kavuşacağınız eşler yaratıp, aranızda sevgi ve rahmet var etmesi, Allah'ın varlığının belgelerindendir. Bunlarda düşünen topluluk için ibretler vardır."* (30/Rûm, 21). *"Nikâh, benim sünnetimdir. Sünnetimi yapmayan benden değildir. Evlenin, çocuk sahibi olun; ben kıyâmet gününde ümmetimin çokluğu ile iftihar edeceğim."* (İbn Mâce, Nikâh 1; Ahmed bin Hanbel, II/72)

Eşler Arası İlişki

Sağlıklı bir âile için karı-koca ilişkisini sağlıklı bir zemine oturtmak gerekir. Sağlıklı bir âilenin temeli karı-koca arasındaki sağlıklı ilişkiyle mümkündür. Çocukların gelişmesi için gerekli olan sağlıklı sosyal yapı, ancak böyle bir âilede ortaya çıkar.

Sağlıklı bir ilişki içine giren tarafların ilk uyması gereken kural, karşılıklı birbirlerini değerli görmek ve kabullenmek, bununla birlikte iletişim ve etkileşim kanallarını sonuna kadar açık bulundurmadır.

Bir: Uzun vâdeli ve kalıcı mutlulukları, kısa vâdeli ve geçici mutluluklara fedâ etmeyin.

İki: Âileyi oluşturan bireyler olarak, kendi tavır, davranış ve düşüncelerinizden kendinizi sorumlu tutun.

Üç: Âile içerisinde doğru bildiklerinizi doğru bir üslûpla ve doğru zamanı kollayarak söyleyin.

Dört: Âiledeki mânevî atmosferi zenginleştirmeyi bencilce istek ve arzulardan önde tutun. Bunun verdiği iç huzuru ve dinginliği çok geçmeden tüm âile fertlerinin fark ettiğini hayretle göreceksiniz.

Eşler arası ilişki, aşağıdaki 10 madde ile değerlendirilir ve eksiklik varsa giderilir:

İnsan-İnsan İlişkisi:

Bu ilişki türü, her insan için olduğu gibi eşler arasında da en temel ilişki türüdür. Evli çiftler her

şeyden önce insandırlar. Şu temel espri hiç unutulmamalıdır. Evlilik kurumu, insanı insanlığa yabancılaştıran bir kurum değildir. Yabancılarla karşı gösterilen asgarî insanî tavır ve davranışı en başta eşler birbirine karşı göstermekle yükümlüdür.

Din Kardeşliği İlişkisi:

Evlilik din kardeşliğini iptal eden bir kurum değildir. Nikâh akdinin meşrû kıldığı alanlar dışında Müslümanın Müslümana yapması yasak olan şeyler iki din kardeşi olan eşler için de geçerlidir. Zulme engel olmak, iyiliği emretmek, alay etmek, küçük görmemek, sevgi ve şefkat göstermek, iyilikle muâmele etmek gibi.

Sevgili İlişkisi:

Sevgi evlilik binâsının çimentosudur. Bu ilişkinin kurulamadığı evlilikler zorakî birlikteliktir. Âile kuran eşler, âdetâ bir müddet sonra birbirlerinin yüreğine yük olmaya "birbirimize mecbûruz" tavrı takınmaya başlarlar. Âile kurumuna savaş açan zevkperestlerin eline koz veren bu tür evlilikler, ahlâksızlığın avukatlarına "evlilik aşkı öldürüyor" yalanını söyletmektedir.

Bedenî-Cinsî İlişki:

Başka hiçbir ilişkiyi karı-koca ilişkisi kadar zenginleştiremeyecek olan ilişki türüdür. Bir ev-

lilikteki sağlıklı cinsel hayat, eşler arası mutluluğun ödülüdür. Sağlıklı cinselliğin yaşanmadığı âilelerde çatışma ve huzursuzluklar kaçınılmazdır. Bu maddenin ihmalinden dolayı ortaya çıkan huzursuzluklar hep başka gerçekler altında servise sunulur ve gerçek ya gizlenir ya da çoğu zaman farkedilmez. Yanlış bir din ve çarpık bir ahlâk anlayışı verilerek râhip ve râhibeleştirilen kimi erkek ve kadınlar, evlendikten sonra en doğal ve meşrû bir münâsebet türü olan bu ilişkiyi, kendi doğallığı içinde gerçekleştirmekte hayli zorlandıkları görülmüştür.

Akrabâ İlişkisi:

Bu, kan ve nesep yakınlığı ilişkisidir. Evliliğin ortak meyvesi olan çocuklar bu ilişki türünün imzasıdır. Eşler birbirleri için çocuklarının ana-babasıdır. Toprak tohumla birleşip sarmaş-dolaş olarak çocuk biçiminde meyveye durmuştur. İki ayrı varlık, âdetâ çocukta tevhid olmuştur.

Dost İlişkisi:

Evliliği kanatlandıran ve zenginleştiren bir ilişki türüdür. Herkes karı-koca olur, fakat her karı-koca birbirinin dostu olamaz. Bunu becerebilen eşler, evliliği taçlandırmanın yolunu bulmuşlar demektir. Eşler arasında bu tarz ilişkinin kurulması, evliliğin standartlarının üzerinde oluşunun bir işaretidir. Hz. Hatice ile Hz. Peygamber (s.a.s.) arasındaki ilişkide işte bu zenginliği görüyoruz.

Arkadaş İlişkisi:

Eşler birbirleri için arkadaşlık açısından üç halde değerlendirilebilir:

1. Birbirleri için ya **"hastalık"** gibidirler; ki bu durumda birbirleriyle arkadaşlıkları zorakîdir. "Başa geldi bir kere" mantığıyla sürüklenen evlilikler buna örnektir.

2. Ya **"ilâc"** gibidirler; bu arkadaşlık türünde eşler birbirine lâzım oldukça sığınır, arkadaşlık yaparlar.

Ya da **"gıda"** gibi arkadaşlık ilişkisi; bu ilişki türü arkadaşlık ilişkilerinin en gelişmişidir ve birbirlerini sürekli desteklerler. Gıda gibi arkadaşlık kuran eşler birbirlerinin yüreğine yük olmaz, yakıt olurlar.

Sırdaş İlişkisi:

Bu ilişki insanı yalnızlıktan kurtarıp ona sırrını paylaşacak birini bulmuş olmanın iç huzurunu kazandırır. Her karı-koca birbirinin sırdaşı olmakla, sırlarını açacak âile dışı bireyler aramaktadır. Bu da kimi zaman âile sırlarının ağızlarda sakız olmasına ve âilenin dağılmasına neden ol-

maktadır. Sırlarını birbiriyle paylaşamayan eşler daha başka neleri paylaşabilirler ki?

Yoldaş İlişkisi:

Bu, dâvâ arkadaşlığı ilişkisidir, ki aynı amaç uğruna mücâdele vermek, aynı gâyeye koşmak demektir. Bu, eşler arasında duygu, düşünce ve eylem birliğinin gerçekleştiğinin göstergesidir. Bu sâyede âile gâyesiz değil; gâyeli bir âile olur ve o âilede yetişen çocuklar da, ideal sahibi çocuklar olurlar.

Kader Birliği İlişkisi:

Aynı âkıbeti istemeleri, aynı istikbale yelken açmaları anlamına gelir. Kader birliği ilişkisi, dünya hayatıyla sınırlı olmayıp daha ötesine uzanan bir birlikteliği hedefler.

Sağlıklı İletişim

Bilinçli ve sağlıklı iletişim anlamlı hayata, anlamlı hayat da sâkin ve doyuma ulaşmış ruh halinin gelişmesine yol açar. Bunun için de özgür ortam şarttır. Özgür ortam içerisinde yapılan iletişim toplumsal sorunların çözümüne olduğu kadar, kişiler arası, özellikle âile içi sorunların çözümüne de katkıda bulunur

Âilede Sağlıklı İletişim

Sağlıklı âile, iki tam insanın kurduğu sağlıklı ilişki üzerinde yükselir. Kendi kişiliğini bütünüyle gerçekleştirememiş yarım insanlar, sağlıklı bir âile oluşturamazlar. Eksik kişiliklerin yetiştirdikleri çocuklar da eksik ve yarım kişilikli olacaktır. Çünkü ana-baba âilenin mimarlarıdır. Onların kişilikleri, şahsiyetleri, zaafı ve meziyetleri ister istemez âileyi etkiler.

Bu anlamda kâmil insanlar Allah karşısındaki acziyetlerinin en fazla farkına varan insanlardır. Böyle bir insan, kendi kusurlarını itiraf etmeyi, onları yok saymamayı, özeleştiriyi bir "tevbe" gibi görmeyi bilir. Dolayısıyla kusursuz dost, kusursuz eş, kusursuz evlât aramaz ve insanların hatalarını gördüğünde sanki kendisi tümünden hatasızmış gibi mahkûm etme ve süpürme yoluna gitmez. Eşine, âilesine, çocuklarına bir kumarbaz mantığıyla, yani "ya hep ya hiç" anlayışıyla yaklaşmaz. Doğal olarak, insanî birlikteliklerinin sonucunun kumarın sonucu gibi ütmek ve ütülmek gibi kesin ve keskin olmadığını bilir.

Âileyi bir sistem üzerine kurun. Nizamsız ve intizamsız hiçbir sosyal yapı sağlıklı olmaz. Özellikle en büyük nizama âşik olanların nizamsız ve intizamsız olmaları düşünülemez.

Bir âile sisteminin temel ihtiyaçları şunlardır:

Varlığın Tanınması:

Bir âilede var olan her bireyin varlığı bağımsız bir şahsiyet olarak tanınmalıdır. Bunun zıddı fark edilmezlik ve aldırılmazlıktır. Bir âile fark etmediği, varlığına aldırmadığı bir bireyini ölüme mahkûm ediyor demektir. Çünkü kimi zaman fark edilmemek ölümden de beterdir. Âilede varlığı fark edilmeyen bireyler, sürekli sorun çıkararak, hatta âilenin baş belâlısı olarak varlıklarını zorla fark ettirme yoluna gidebilirler ya da ömür boyu sili, kimliksiz, kişilişiz ve pısrık bir tip olarak toplumda "yok gibi" hükmünde olurlar.

Değer Duygusu:

Her insan bir dünyâdır ve kendi başına bir değeri vardır. Âile içerisinde her birey "benim değerim yok" derse, o fert âile dışında kendisine ilk değer veren kişiye tüm varlığını teslim edecek ve âile, bir ferdini, hem de vahim yaralar açan bir biçimde yitirecektir. Evden kaçmalar, ilk görüşünde delicesine vurulmalar, ayağı dışarıda olmalar, çoğu zaman âilede ihmal edilen bir duygunun eksikliğinden kaynaklanır.

Emniyet/Güven Duygusu:

Âile fertleri âile içerisinde kendilerini güvende hissetmelidir. Eğer âile bireyleri âile içerisinde güvende oldukları kanaatine sahip olmazlarsa, kendilerini güvende hissedecekleri daha başkalarını tercih ederler ve bu da âilenin parçalanmasını getirir. Güven duygusunun inançla çok yakın bir irtibatı vardır. İnanç insana hem güven verir, hem de başkalarının ona güven duymasını sağlar.

Sorumluluk Duygusu:

Âilede sorumluluk duygusunu öğreten başöğretmen babadır. Baba, öncelikle kocalık duygusunu yerine getirerek eşine örnek olmak durumundadır. Ana-baba arasındaki karı-koca sorumluluğu temeline dayalı ilişki, çocuklara da sirâyet edecek, birbirlerine karşı sorumluluk duygusu taşıyan eşler, çocuklarına karşı ana-babalık sorumluluğunu yerine getirmekte zorlanmayacaklardır. Âilenin her ferdi iyi bilmelidir ki, her hak bir sorumluluk getirir. Sorumluluğunu yerine getirmeyenin hakkını kullanmaya kalkması söz konusu olamaz. "Hakkım var" sözü "sorumluluğum var" sözüyle yan yana telaffuz edilmelidir. Âilede çocukların da kendi yaşlarına göre sorumluluğu vardır ve sorumluluk terbiyesi daha çocuk doğar doğmaz başlar.

Paylaşma ve Dayanışma Duygusu:

Âile içerisinde paylaşma ve dayanışma duygusu varsa, âile bireylerinin hayat içerisinde karıştıktıkları tüm zorlukları, âileyle birlikte aşacak-

larına olan inançları pekişir. Bu da âileyi birbirine kenetler ve daha çok fedâkârlık yaparak zor zamanlar için yatırım yapmalarını sağlar. Paylaşan bir âilede yetişen birey, başkalarıyla da paylaşmasını bilir ve daha da önemlisi kendi kuracağı yuvaya paylaşma ve dayanışma duygusunu kolayca taşır. Bu duygudan mahrum âilelerde yetişen bireyler hayatta bencil, yalnız, cimri, sorumsuz ve içe dönük olurlar.

Mücâdele Duygusu:

Akıllı bir âile yönetimi, mahrûmiyeti nimete dönüştürmeyi bilir. Evet, mahrûmiyet nimettir. Çünkü o âilede bulunan bireyler -özellikle de çocuklar- hayatın acı, keder ve sıkıntılarına karşı mücâdele etmeyi bu sâyede öğrenirler. İyi bir ana-baba, çocuğuna hiç sıkıntı tattırmayan ana-baba değildir; aksine çocuğuna hayatta karşılaşılabileceği zorluklara karşı direnmeyi, yani sabrı ve mücâdeleyi öğretendir. En ufak sıkıntıda çocuklarının yardımına koşan ana-baba, sürekli başkalarından medet uman, kendi imkânlarını hiç kullanmayan; beceri ve kabiliyetine güvenmeyen marazî bir tip yetiştirmiş olurlar.

Mutluluk Duygusu:

Âile mutluluk ocağı olmalıdır. Eşler birbirlerine verdikleri değer, sevgi ve saygıyla mutluluğun ağacını dikmeli, çocuklar da bu mutluluğun meyveleri olmalıdır.

Çocukların varlıkları, sağlıkları, başarıları, bu meyvenin çekirdeğinin tekrar fidana dönüşmesi anlamına gelir. Şu iyi bilinmeli ki mutlu olmayan eşler, mutlu çocuklar yetiştiremezler. Fakat herşeyden önce saâdetin kaynağının Allah olduğu bilinmeli ve o kaynağa ulaşan kanallar sürekli açık tutulmalıdır. Böyle bir âile fosil elmasa dönüşmesine benzer bir biçimde, acılarını ve sıkıntılarını dahi mutluluğa dönüştürmenin bir yolunu mutlaka bulacaktır.

Ahlâkî Davranış ve Adâlet Duygusu:

Ahlâkî davranış kurallarını çiğneyen bir âilenin, değil mutlu bir âile olması, varlığını sürdürmesi dahi mümkün değildir. Ahlâkî davranışın kaynağı insanlık tarihi boyunca din olmuştur. Çünkü yalnızca din, bir vicdan oluşturur; ideolojilerin vicdan oluşturduğu görülmemiştir. İslâm'ı en geniş anlamıyla insanlığın değişmez değerler bütününe verilen ad olarak tanımlarsak, ahlâkî davranış da şu değerlerin kendisi olarak algılamamız gerekecektir. Ahlâkî davranış imandan ayrı düşünülemez.

Saf ve Temiz Bir İman:

Allah demek anlam demektir. Allah'sız bir

hayat anlamsız bir hayattır. Hayatına bir anlam katamayan bireyin, âile oluşturmak gibi sorumluluk gerektiren bir yükün altına girmesi, daha- sı bu yükü sonuna kadar götürmesi çok zordur. Allah'a iman, tevhid inancının birinci basamağıdır. Tevhid inancı, var olan hiçbir şeyin Allah'tan bağımsız olmadığına inanmaktır. Bu inanca göre her şeyin bir yeri, görevi, sorumluluğu ve hikmeti vardır. İnsan kendi kendisine "ben kimim, nereden gelip nereye gidiyorum, niçin varım, ne olacağım?" gibi temel varlık sorularını sorabilen tek yaratıktır. Bir fare için peynir sadece peynirdir; ancak bir insan için peynir hiçbir zaman sadece peynir değildir, olmamalıdır. İnsanı fareden ayıran, insanın o peynirin oraya "niçin, nasıl" konulmuş olduğu, "amaç ve nedeni" gibi soruları sorabilmesidir. İşte, âilede bu imanın yerleşebilmesi âilenin temeli olan ana-babanın böylesine bir inancı âilede hâkim kılmaları ile mümkündür.

Sağlıksız Kurallar Sağlıksız Âileyi Doğurur

Sağlıksız âilede kurallar, açık-seçik ve âile bireylerinin özellikleri, talepleri, yaratılışları ve ihtiyaçları gözönünde bulundurularak konulmaz. Sağlıksız âilenin kuralları komünist ve faşist gibi despotik devletlerin gizli anayasalarına benzer; telaffuz edilmez, lâkin zorakî uygulanır, uygulanmadığı zaman âile bireyleri başlarına neyin geleceğini bilirler.

Bu tip âilelerin birinci kuralı, her şeyin göz altında olmasıdır. Âile reisi Gestapo Şefi edâsı içerisinde âilenin tüm bireylerinin aldığı tüm nefesleri sayar ve onların üzerinde "her an gözleniyoruz" izlenimi bırakırlar. Tabii ki âilenin tüm bireylerini olabilecek her türlü tehlikeden ve ileriki zaman ve farklı boyutlarda karşılaşılabilecekleri tüm tehlikelere karşı korumak, kollamak ve gözetlemek âile reisinin en tabîî hakkı ve görevidir. Böyle bir âilede ev kışla, âile reisi bir komutan, âile bir müfreze, âilenin bireyleri de birer emir eridirler. Her şey komutla yapılır (haydi sofraya! Yat yatağına! gibi). Her şeyin "kullanma tâlimâtı" vardır, denetim ve teftişlerde kusuru görülen karavana cezâsından beter cezâlara çarptırılabilir. Âileyi oluşturan bireylerin irâdelerini kullanmalarına disiplin suçu gözüyle bakılır, onların düşüncelerini dile getirmeleri hayra alâmet sayılmaz. Âile bireylerinin görüşlerine başvurulduğu görülmez.

Bu tür âile bireyi, öğrenim, askerlik, iş vb. gerekçelerle âileyi terk ettiğinde ele-avuca sığmaz, zaptedilmez biri olup çıkar ve âiledeki tüm yasakların acısını çıkarırcasına büyük bir doyum-suzlukla, yapmaması gereken şeyleri yapmaya, girmemesi gereken kimliklere girmeye, almaması gereken şekilleri almaya başlar. O artık boşanmış bir zenbektir; nerede duracağı belli olmaz.

Dengesiz denetim ters tepmiş ve bu kez ortaya asla denetlenemeyen biri çıkmıştır.

Sağlıksız âilede herkes birbirine güvenirmiş gibi yapar, lâkin bu göstermelik ve yüzeysel bir güvendir. Bunun altını kazıdığınızda derin bir güvensizliğin hâkim olduğunu dehşetle görürsünüz. Eşler biraz değildiğinde, birbirlerinin ardından "hımmm!" yaparak, kinâyeli kinâyeli güvenmediklerini îmâ ederler. Bunu bazen birbirlerinin gıyâbında açıkça dile getirirler, lâkin yüz yüze gelince aksiymiş gibi davranırlar. Böyle bir âilede yetişen çocuk güvene dayalı bir ilişki görmediği için kendisi de gelecek hayatında güvene dayalı ilişki kurmakta zorlanır. Kendisinin elinden tutmak isteyenlerin ise, mutlaka bir artıyetlerinin olduğunu düşünür, öyle ya kendisi âilesinde böyle bir ilişkiye hiç şahit olmamıştır

Aile Reisi Ve Baba Olarak Hz. Peygamber (s.a.s.)

Hz. Peygamber (s.a.s.), bütün hayatı boyunca bizzat kendisi "*Ey Rabbimiz! Bize dünyada da âhirette de iyilik ver, bizi cehennem azabından koru*" (2/Bakara 201) âyetinde olduğu gibi dünya ve ahiret dengesini, yaşayışında tesis etmiş, bunu aile hayatında da göstermiş ve mü'minlere yaşanılır ve izlenebilir örnekler bırakmıştır.

O'nun hanesi yeryüzünde gelmiş-geçmiş ve gelecek hanelerin, kurulacak yuvaların en mesudu, en bahtıyârı ve en bereketlisi olmuştur. O'nun hânesinde her zaman burcu burcu saâdet kokardı. Âlemde hiçbir kadın Hz. Peygamber'in, hanımlarını sevdiği gibi sevilmemiştir. Hiçbir erkek de Hz. Peygamber (s.a.s.) gibi sevilmiş değildir. Bu sevgi halesinin elbette bir sebebi vardı. Allah Rasûlü eli altında bulunanlara uyguladığı terbiye usûlüyle onların kalplerinde, sonsuz bir alâka ve bağlılık hasıl etmiştir.

Hiç şüphesiz Rasûlullah (s.a.s.), orta halli insanlar için bir örnek teşkil etmeyen, tamamen zühd ve takvaya dönük insan üstü bir ömür sürmemiştir. Bilâkis o, her sıkıntıyı, her türlü problemi yaşamış, bunlara verdiği tepkilerle bize izlenmesi gereken bir yöntem, bir metot sunmuştur. Ümmete, hem sosyal hem de rûhî/mânevî alanlarda olmak üzere, gerekli asgari davranış yolunu göstermiş, bu asgari sınırı aşip iyiye ve güzele doğru yükselmek yönünde onları gayret göstermeye teşvik etmiş, yine de son kararı fertlere bırakmıştır.

Ancak peşinen söylemek gerekir ki onun aile reisi olarak çizdiği portre de hayranlıkla izlenecek mükemmelliktedir: Sabrın, merhametin, teennili davranışın, anlayışlılığın, inceliğin, hoşgörünün ve sorumluluğun timsalidir, o Peygamber. Ve bu

faziletler belki de hiç kimsede kendini bu denli güzel ifade edememiştir.

Allah katında aile reisinin değeri, eşine ve yakınlarına verdiği değerle ölçülür. Bu konuda Hz. Peygamber (s.a.s.): *"En hayırlınız, aileniz için hayırlı olanıdır. Bana gelince ben, aileme karşı sizden en hayırlı olanınızım"* buyurmuştur.

Nafaka: Kur'an'ı Kerim'e göre, İslam ailesinde reis, babadır. Çünkü Allah, mahlukatın bazısını bazısına üstün kılmıştır ve erkek, malından kadın için harcamaktadır. "Veren el alan elden üstündür"ün gereği ailesine infakla erkek, üstünlüğünü izhar etmiş olur. İslam, aile efradının maddîihtiyaçlarını (gıda, yiyecek-giyecek, mesken, tedavi ve hatta estetiğe yönelik olanları ve zineti) karşılamak, terbiye, talim ve himayelerini sağlamak vazifesini erkeğe yükler.

İslâm ailesinde erkeğin ekonomik anlamdaki vazifesi, *mehirle* başlar. Hz. Peygamber (s.a.s.), daha evlenirken hanımlarına vermesi gereken mehri ihmal etmemiş, hepsine o zamanın örfüne göre mehrini vermiştir. Sadece Hz. Safiyye'ye vermemiş, ona da *"Hürriyete kavuşman mihirindir"* buyurmuştur. (Buhari, Müslim, Tirmizi, Nesai) Ümmü Habibe'nin nikahı Habeşistan'da kıyılırken, o da ihmal edilmemiş, Necaşi, Hz. Peygamber (s.a.s.)adına dört yüz dinar mehir vermiştir. Medine'ye hicretten sonra Hz. Peygamber (s.a.s.), Âişe'ye mehrini vermede zorluk hissetmiş ve bu yüzden gerdek gecikmiştir. Hz. EbûBekr durumu anlayınca Hz.Peygamber'e (s.a.s.)ödünc vermiş, bundan sonra Rasûlullah, Âişe'yi evine getirmiştir.

Günlük ihtiyaçlar konusunda Hz. Peygamber'in (s.a.s.) gösterdiği hassâsiyet, mehir meselesinden daha az değildir. Çünkü Allah, Kur'ân-ı Kerim'de *"O mallarla onları besleyin, giydirin ve onlara güzel söz söyleyin."*(4/Nisâ, 5) buyurur. Hanımının giyecek ve yiyeceği kocanın gelirine uygun olarak sağlanmalıdır. Yedirmenin, giydirmenin ve meskenin yanı sıra, koca, hanımı için hayırseverlik ve cömertlik sayılacak harcamalar da yapmalıdır. Nezaket ve zarafet timsâli Peygamber (s.a.s.) şöyle der: *"Erkeğin hanımına harcadığı her şey sadakadır"*, *"Erkek hanımına su bile içirse onun eciri vardır"*, *"Kıyâmet günü kişinin mîzânına konacak ilk şey, ailesinin nafakası için harcadıklarıdır."* Eve ne zaman bir şey gelse, kocası onu öncelikle hanımına vermelidir. Kişi kendi nefsinde kıt kanaat yaşamayı tercih etse de, Hz.Peygamber gibi ailesine geniş davranmalı, cimrilik etmemelidir. Yeme ve içmenin kıt olduğu ile ilgili hadisler, hicretten sonra yaşanan umumi darlıkla ilgilidir.

Hz. Ömer (r.a.) anlatıyor: "Benî Nadir'in emvali, Cenâb-ıHakk'ın Rasûlüne (s.a.s.)fey' kıldığı, üzerine at ve deve koşulmayan (yani savaşız elde edilen) mallardandı. Ureyne köyleri, Fedek, tıpkı (Beni Kureyza ve Beni Nadir'in emvali gibi) sırf Rasûlullah'a âit yerlerdi. Rasûlullah (s.a.s.), buralardan elde edilen gelirlerden ailesinin bir yıllık nafakasını ayırırdı. Geri kalanı da Allah yolunda hazırlık olmak üzere silah ve binek için sarfederdi. Nitekim âyetle şöyle buyrulmuştur: *"Allah'ın (fethedilen diğer küffâr) memleketleri ahâlisinden Peygamber'ine verdiği fey'i, Allah'a, Peygamberine, hısımlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalanlara aittir. Tâ ki bu mallar içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir devlet olmasın..."* (59/Haşr, 7) (Ebû Dâvud, Harâc)

Süs ve güzel giyim kadının zinetidir. Hz. Peygamber'i dikkatle tâkip eden ve onun yaşayışının dışına çıkmamak için yoğun gayret gösteren gönül erleri sahabilerden Hz. Osman, eşine iki yüz dirhem değerinde ipek elbise almış ve "bununla onu sevindireceğim" demiştir.

"İçinden taze et (balık) yemeniz ve takacağınız bir süs (eşyası) çıkarmanız için denizi emrinize veren O'dur" (16/Nahl, 14). *"De ki: Allah'ın kulları için yarattığı süsü ve temiz rızıkları kim haram kıldı? De ki: Onlar, dünya hayatında, özellikle kıyamet gününde mü'minlerindir. İşte bilen bir topluluk için âyetleri böyle açıklıyoruz"* (7/A'râf, 32). Âyetlerde gördüğümüz gibi Kur'ân-ı Kerim, ziyneti, süsü teşvik eder ve yasaklamaz. Hz. Âişe'nin bir değil, birçok altın yüzük taktığı bilinmektedir. Hatta sefer dönüşü taktığı gerdanlığın kaybolması ifk hâdisesine neden olmuştur. Necâşî'den hediye gelen ud, parfüm vs. gibi şeyleri Hz. Peygamber (s.a.s.), hanımlarına taksim eder, kullanmalarına da yasak getirmezdi. Tabii Peygamber hanımları da süs ve zinetlerini kullanma şekil ve şartlarını iyi biliyorlardı.

Nafakanın en önemli kısmını elbette mesken oluşturmaktadır. Hz. Peygamber (s.a.s.), eşlerinin her biri için müstakil bir mekan tahsis etmiştir. Her odanın, bugünün tabiriyle müstakil bir daire gibi ihtiyacı karşılayacak temel unsurları ihtiva ettiğini muhtelif rivâyetler göstermektedir (mutfak, banyo vs.). Hz. Peygamber'in bu mevzûdaki tutumu kesinlikle dikkate değerdir. Kalabalık ve birkaç ailenin birlikte yaşadığı evlerde Hz. Peygamber'in hassâsiyetini bulabilmek mümkün değildir ve bu durumda mahremiyet zarar görür. Hz. Peygamber, âilesinin geçimini temin etmekle beraber, hanımlarının kazanç sağlamalarına da engel olmuyordu. Nitekim Hz. Zeynep, deri işlemekte ve dikmekte mahir olup, bu işi yapmakta; gelirini de sadaka olarak dağıtmaktaydı. **(Devam Edecek)**

Hâl Dili

Fatih PALA

Öğretmen, okulun bahçesinde kendilerini oyuna kaptırmış öğrencileri süzerek ve etrafına bakınarak okul kapısına doğru yürüyordu. Bu arada dikkatini dört bir yanda geliş güzel atılmış çöp parçacıkları çekti. Hiçbir öğrenciye bir tek söz söylemeden ve uyarıda bulunmadan eğilip tek tek çöpleri toplamaya başladı. Bu durumu bir kaç öğrenci fark etti. Arkadaşlarına işaret edip öğretmenin bu hareketini izlediler. Çok geçmeden tüm öğrenciler istisnasız çöpleri toplamaya koyulmuşlardı. Adeta birbirleriyle yarışıyorlardı, en fazla çöpü kim toplayacak diye.

***

İnsan çok karmaşık bir yapıda yaratılmıştır. Karmaşık olduğu kadar da, akıl almaz bir güzellikle donatılmıştır. Gerek ruhen gerek de fiziken bir mucizeyi andırmaktadır sanki. Yaratan onu ahsen-i takvim (en güzel yaratılış) üzere yaratıp dünyanın kucağına bırakmıştır. Kusur bulmak için bir şeyler arayanların, bu arayışları havanda su dövmektir. İnsan duygu ve düşüncelerini ya sözle ya yazıyla ya da işaret ve davranışlarıyla ifade etme ihtiyacı hisseder. Bu ifade şekilleri, beynin yönlendirmesiyle adeta kişinin hislerinin ete-kemiğe bürünüp canlanması olarak yorumlanabilir.

İnsan, derya misalidir. Ucu-bucağı gözükmeyen bir enginliği taşıyabildiği kadar, bir fındıkkabüğünü doldurmayacak işlerle de iştigal edebilir. Fitratının ayak seslerinin komutasıyla kendi rotasını belirleyebilme yetkinliğine de sahiptir. Yürümek için niyetlendiği yolda, karşılaştığı işaret taşlarının mahiyeti ona, yolların engebelerinden sebatla geçtiği vakit, bahar kokulu düzlüklerin kaçınılmaz olduğunun haberini verir.

***

Hudeybiye antlaşması sonrası... Sahabî büyük bir yenilgi yaşamış gibi bir şaşkınlık içerisindedir. Olanlara anlam veremiyorlar. Allah'ın Rasulü Aleyhissalatu vesselam, akla-hayale gelmez şartları kabul etmiş ve imzalamıştı ki, kimse buna bir anlam verememişti. Bazı sahabelerin içi içini kemiriyordu. Yiğit Ömer Radiyallahu anh, dayanamadı ve kendini tutamayıp Allah'ın Rasulüne adeta gıkıştı: "Sen Allah'ın Rasulü değil misin? Bunlar müşrik değil mi? Biz Müslüman değil miyiz? O zaman neden böyle bir zilleti kabul ettik?" Sonra Ebu Bekir Radiyallahu anh'a gitti. Aynı serzenişi ona da bulundu. O da şaşkıncı: "Allah'ın Rasulünün muhakkak bir bildiği vardır" diye cevaplamıştı sorusunu.

Çetin antlaşma sonrası, Rasulullah sahabelere ihramdan çıkmalarını, kurbanlarını kesip başlarını kazımalarını söyledi. Sahabeler bir şaşkınlık daha yaşadılar. Zira bulundukları yer haram bölgeydi ve bu işlemler burada yapılamazdı. Donakalmışlardı ve emre itaat etmemişlerdi, sanki söylenenleri duymamış gibiydiler. Rasulullah sözünü yineledi. Onlardan yine çıt çıkmıyordu. Rasulullah üçüncü kez tekrarladı sözlerini. Ama yerinden kıpırdayan bir kimse bile bulamadı. Üzüntüyle Ümmü Seleme validemizin bulunduğu çadıra girdi. Durumu ona hayıflanarak anlatınca, Ümmü Seleme validemiz şöyle bir teklifte bulundu Allahın Rasulüne: "Ey Allah'ın Rasulü sen yapman gerekenleri dışarı çıkıp yap. Göreceksin, onlar da aynısını yapacaklardır." Bu söz üzerine Nebiler Nebisi çadırdan çıkıp yüksek bir ses tonuyla: "Bismillahi Allahu Ekber" diyerek kurbanını kesti. İhramdan çıkıp saçlarını kazımaya geçti. Bu durumu gören ashab, Rasulullah'ın

yaptıklarının aynısını yapmak için can havliyle yerlerinden fırlayıp büyük bir koşturmaca içine girmişlerdi.

***

Madden ve manen ne kadar zor bir halde bulunduklarından haberdar olduğunuz bir aileyi düşünün. Ailenin reisi olan babanın işleri çok kötüye gitmiş ve iflas etmiş, borçlarından ötürü hapis yatıp çıkmış. Eski ve iyi gün dostları çevresi, artık yüzüne bile bakmaz ve arayıp sormaz olmuş. "Maddi planda çok sıkıntı yaşadığını, eşinin bile bu durumdan dolayı kendisini terk edeceğini, çocuklara bir şeyler alamadığını, evin ihtiyaçlarını gideremediğini vs." yardım edebileceğini düşündüğü tanıdıklara mahcup söz ve tavırlarıyla ifade etmiş. Lakin hiçbir tanıdığından, dostundan sahiplenme ve yardım alma adına bir kıpırdama görmemiş.

Ve siz bu şahısların ve olayların farkında olduğunuzdan sahip çıkıyorsunuz bu aileye. Gerek kendi bütçenizden feragat edip gerek de sözünüzün/nazınızın geçtiği çevrenizden toparlayabildiğiniz kadarıyla aileye bir şeyler ulaştırıyorsunuz. Aynı zamanda, fazla üzülp de kendilerini yıpratmamalarını, bunda da bir hayır olabileceğini, sabretmeleri gerektiğini, Allah'a daima dua etmelerini telkin ve tavsiyede bulunup durumlarının iyileşmesi için Rabbinize çok dua ettiğinizi söylüyorsunuz. Sonrasında da, zengin olarak gördüğünüz eş-dostunuza bu aileyi hatırlatıyor-

sunuz. El uzatılması gerektiğini anlatmaya çalışıyorsunuz, uğraşlar veriyorsunuz...

Siz, bu aileyle ilgili davranışlarınızla aslında şunları yapmış oluyorsunuz:

İnfak.

Hakkı ve Sabrı tavsiye.

Fakiri, yoksulu gözetme ödevi.

Düşene bir tekme daha vurmayı değil, elinden tutup kaldırmayı hatırlatmak.

İmtihan bilincini işlemek.

Evet, farkındasınız ya da değilsiniz ama siz bu ilkeleri pratize etmiş oluyorsunuz. Bunları konu başlığı olarak ayrı ayrı ele alıp sohbet, ders konusu yapabilirsiniz. Kâh arkadaş çevrenizle kâh muhatap olduğunuz herhangi birileriyle paylaşabilirsiniz. Ama şunu da iyi bilmelisiniz ki, bu yaptıklarınız; yani sohbetiniz, dersiniz o aileye yaptıklarınız kadar tesirli olmayacaktır. Çünkü siz bizzat yukarıdaki ilkeleri hayata geçirmiş oldunuz, örnek teşkil ettiniz. Bir eylem, bin söze bedeldir. Eylemler elbette ki söylemlerden doğar; ama asıl anlam ve değerini asıl uygulama sahasında bulur.

Müslümanlar olarak, vahyin öngördüğü çerçevede işler yapmaya ne kadar gayret sarf edersek, etki alanımız ve davetimiz de o kadar muhatap ve yankı bulur.

Aslan Yavrusuna Mersiye

Ebu Bekir DUCANE

Kıymetini bilemedik şehidim!
Bilemedik Rabb-ü Tealadan gelen
altın değerindeki hediyeyle böyle bir
asırda.

İsrailoğullarına gönderilen Musa gibiydin sen. Demişlerdi ya hani onlar da kurtarıcılarına; üzerlerindeki onca baskıya, zulme, düştükleri zillete rağmen: "Rahattık biz ey Musa!...

Rahattık biz.. Nereden çıktın sen böyle?.. Ne güzel sömürülüyor, kanlarımız dökülüyor, elimizin altındaki onca nimete rağmen karın tokluğuna kölelik yapıyor, ama daha ne olsun geçinip gidiyorduk işte.. Nereden çıktın be Musa? Nereden, ne diye getirdin bizi bu denizin kıyısına?"

Biz denizin kıyısına bile gidemedik şehidim. Ah bir gitseydik de Allah bize denizleri yarsaydı... Pırangalarımızı kırmaya geldin asrın Musa'sı olarak. Feryat ediyordun, feryat ediyordun ümmete; "dirilin" diyordun, "kırın pırangalarınızı ve kurtulun Firavunların zulümlerinden, başkaldırın, ayaklanın! Heryerinizi şeytani güçler sarmış, zulmediyorlar, kan döküyorlar, ırza geçiyorlar, baskıları artıyor, Rabbinizin hükümlerine göre yaşamanıza izin vermiyorlar. Sömürdükçe sömürüyorlar."

Bizler mi? Bizler aynen İsrailoğulları gibiydik. Farkında değildik köleliğimizin. Farkında değildik onca zulmün üzerimizdeki. Zanne-

diyorduk ki normaldi tüm bu olanlar. Çünkü alıştırmıştık. Bir öldürürler ayaklanırsın, iki-üç derken duyguların körelir. Sömürürler, başkaldırırsın; alışkanlık haline getirirler, sen de alışırsın, zannedersin ki tüm o haksızca elde ettikleri kendi hakları. Köleleşmişindir artık. Sanki özgürce yaşıyormuşsun gibi yaşıyorsundur. Çünkü zulmün çarkına kendini kap-tırmışsındır ve artık imanlı girdiğin bu çarkta tüm saflığı bozulmuştur sahip olduğun Allah korkusunun. Ve bir kurtarıcı, bir uyarıcı gönderdiğinde Allah ümmeti uyandırmaya çalışan; sana bu garip gelir. Niye gelmesin ki, kölelikten daha idealini görmeyen, köleliği krallık zanneder, daha yüce bir yaşamdan, başkalarına değil yalnız Allah'a kulluk etmeye çağıran Allah'ın uyarıcılarına karşı tavır almaya başlar. Biz de böyle olduk, bu hale geldik, İsrailoğulları da bunu yaşamıştı.

İktisat olunca uzmanlık alanın; ufak bir he-saplamayla ortaya koyuyordun köleliğimizi, sömürülüşümüzü. Diyordun ki, eğer sadece petrolümüz sömürülmeseydi, bu petrolde tüm ümmet evlatlarının hakkı olduğu için çeyrek asırlık petrol gelirini tüm ümmetin fertlerinin sayısına (1,2 milyar) bölersek, kişi başı 30,000 \$ para düşüyordu. Bu durum için sadece ekonomik yönüydü tabi. Kaç 30,000 dolarlık iman kaybettik biz bu süreçte Allah bilir. Ümmet ise devam ediyordu kendi hazinesini Batılı efendilere sunmaya su fiyatına. Sonra onlardan geri

dönen bu hazineyi fahiş fiyatlara satın alarak kendi ekmeğinden kafir milletini, kan içicileri beslemeye devam ediyordu.

Firavun bir değildi bu defa. Her yerde, her coğrafyada bir Firavun türemiştir. Her bir toprak parçasında ayrı bir zulüm ya fiili yada manevi zulümler. Her yerden katliam haberleri gelmeye devam ederken, Müslümanlar esir edilmeye, sürülmeye, infaz edilmeye alışmışken; aramızdan en hayırlıları ancak "insani yardım"a güç yetirebiliyordu. Sen ise bize kökten çözümü öneriyordun. Bataklığın kenarında yaşıyorsak, elbette sivrisinek ısırıklarını bir yandan tedavi etmeye çalışacağız, ancak bataklık kurutma yönünde adım atmadığımız sürece ömür boyu tedavi ile uğraşmak durumunda da kalacağız. Çünkü tedavi etmemiz belki bize yarayacak ancak sivrisineklere bunun bir zararı olmayacak.

Biz seni takdir etmekten uzak kaldık şehidim. Koca ümmetin derdini tekbaşına zayıf omuzlarına yüklenmiştin. Tek başına asrın tağutlarına meydan okuyordun. Tek başına.. Ne erkeklik ama? Dünya gördü mü bu zamanda böyle erkekliği? Biz ise nasıl İsrailoğulları kurtarıcılarına teşekkür edecekleri yerde düşmanlık ediyorlarsa, biz de sana düşmanlık ettik. Allah'ım bu ne büyük bir zillet! Birisi çıksın, bütün malını servetini feda etsin, hastalıklar içinde rahatını terkedip buz gibi mağaralarda ümmetin kurtuluşu için ömrünü harcasın ve biz Allah düşmanlarının ağzını kullanarak O'na olmadık lakaplar takalım. Kudurmuş köpekler düzeni sağlasın ve O da yeryüzünde fesat çıkarsın, Müslümanların kaderini uçuruma sürüklesin. Hayır, hayır! Andolsun ki herşeyden önce bunları düşünen zihinlerimiz köleleşti bizim.

Şehidim... Sen ümmete musallat olduğundan beri, katlettiği milyonlara rağmen tepki gösterilmesini bile hazmedemeyen bir tağuti düzene hayatında tatmadığı bir darbe indirdin. Onlar milyarlık ümmetten değil tek başına senden korktular.

Bizimkiler bu kudurmuşlarla diyalog kurmaya devam ederken, barış ödülleriyle övünürlerken cennete girercesine, sen haykırdın: "On nevakızdan (dinden çıkaran ameller) biri de zalimlerle dostluk kurmaktır" diye. Bırak

onlar doysunlar zalimlerin ellerinden aldıkları ödülleri, bırak onlar nefret etsinler senden; ama biz inanıyoruz ki, inşaallah asıl ödülü sen uğruna canını feda ettiğin Rabbinden alacaksın.

Kapitalizmin yuvasını yerle bir ettiğinde büyük tağuta trilyonlarca dolar zarar verdirttin. İnanıyoruz ki kat kat bunun ödülünü alacaksın; peki ya biz? Onların markaları artık ruhlarımıza işlemişken, bir boykot eylemini bile adamakıllı yapamazken, senin kafirlere verdirdiğin zararları böylece onlara yeniden biz kazandırırken, hesabımız kolay mı olacak zannederiz?

Sen ki şu milyarlık ümmetin içerisinde çıkmış nadir erkeklerden biriydin. Zillete bürünmüş İslam evlatlarının onuruydın. Gönlümüzdeki öfkenin sesi oldun. Milyonlarca evladımız arzun her köşesinde zulme uğrarken sen bir cebinde tuz, diğer cebinde su ile tansiyonunu dengelemeye çalışarak hasta halinle bu zulme tek başına dur demeye çalıştın. Filistin'deki bir çocuğun "Sözün nerede kaldı?" yazısını taşıdığını izlediğinde ağlamaktan bayılan şehidim! Sen başarılı mı oldun yoksa olamadın mı, biz bunu tartışmıyoruz. Sen en azından Rabbine bir mazeret götürdün. Çok anlamlı, çok güzel bir mazeret. Biz kendi halimize ağlıyoruz bu yüzden. Mazeretsiz huzura çıkmaya hazırlanan zavallı halimize.

Ey cihad eri! Ey Aslan yavrusu! Belki şu anda yalvarıyorsun Rabbine, yeniden dünyaya dönüp tattığın nimetleri bize anlatmayı istiyorsun. Ve ağlıyorsun. Halimize ağlıyorsun. Ömrünü Allah rızası için adadığın ümmetinin seni Allah düşmanlarından daha fazla karalaması değil belki hüznünün sebebi; sen hala yüce Kuran'da İsrailoğullarını okuyup da kendine bir pay çıkarmayan ümmetine ağlıyorsun.

Bizleri şikayet edeceksin belki haklı olarak ama dua da et bize ey Şehid! Dua et ki ümmet kendi kanında boğulurken, en ufak ameli meselelerde bile parçalanan, parçalandıkça daha da parçalanan ümmetin evlatlarına Rabbim şuur versin. Sen ümmetin yüzüne su serptin, belki ümmet uyanamadı ama inşaallah senin gibilerle bu da olacak. Dua et ki denizin kıyısına hele bir gelemim, belki denize asasıyla vuracak bir Musa daha gönderir Rabbimiz bize.

Hoşnut Kalacaksın

ALİ GÜVENDİ

Ufkuna sınır çekip de arzı unutma
Kerim olanın ikramını sende alacaksın
Her şeyinle tabi ol ki onun yoluna
Rabbin verecek sen hoşnut kalacaksın.

Sen bir adım at da, bak koşana
Gözyaşları içinde boğulacaksın
Ya birde koşarsan, Allah aşkına
Rabbin verecek sen hoşnut kalacaksın.

Çok sıkı tut Kitabla bağını
Yaratanın nezdinde, şerefli olacaksın
Rızık olarak Rezzak olandan, dilersem takvanı
Rabbin verecek sen hoşnut kalacaksın.

Şu kâinatın muhteşem ahengini
Gör de iyi oku sahibini bulacaksın
Fitrata uygun bir yaşam için, cenneti
Rabbin verecek sen hoşnut kalacaksın.